

8th December 1959]

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS **GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND ASSESSMENT) RULES VALIDATION AND GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1959.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I leave to introduce the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules Validation and General Sales Tax (Amendment) Bill, 1959’.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I introduce the Bill.*

The Bill was introduced.

V.—DISCUSSION ON GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER : We shall resume the discussion on the Governor's Address. Time was given till today to give notice of amendments to the Motion on the Governor's Address. I have received a number of amendments. Let each hon. Member who has given notice of amendment move his amendment and get it duly seconded. Then we shall proceed with the discussion on the Address. Copies of all amendments have already been circulated to the hon. Members.

SRI A. GOVINDASAMY : Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments standing in my name :

(1) *Add at the end the following :*

‘but regret to note that no mention has been made about the Control to curb black-marketing and hoarding in food articles.

(2) *Add at the end the following :*

‘but regret to note that no reference has been made to interim relief demanded by the N.G.Os.’.

(3) *Add at the end the following :*

‘but regret to note that legislation fixing ceiling on land holdings is not being introduced in this session’.

(4) *Add at the end the following :*

‘but regret to note that no mention has been made about adequate supply of ammonium sulphate and pesticides at controlled rate and half-rate respectively’.

The amendments were duly seconded.

[8th December 1959]

SRI T. S. RAMASWAMY: Mr. Speaker, Sir, I move the following amendments standing in my name :

(1) *Add at the end the following :*

' but regret to note that no mention has been made about the failure of the Government to make necessary changes in the administrative set up to suit the Democratic pattern of the Constitution '.

(2) *Add at the end the following :*

' but regret to note that no mention has been made about the failure of the Government to disburse the scholarships to poor Harijan students in time without botheration to them '.

(3) *Add at the end the following :*

' but regret to note that no mention has been made about the failure of the Government to promptly redress the grievances of the N.G.Os. in general and those of the Kanyakumari district in particular '.

SRI S. B. ADITYAN: I second the amendments, Sir.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :

' *Add at the end the following :*

' but regret that no adequate mention has been made about the rising cost of living in this State and about any concrete proposals to bring down the upward trend in the cost of living '.

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM: Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :

' *Add at the end the following :*

' but regret to note that the Government have failed to take effective steps to arrest the upward trend of prices of food-grains and other essential articles of daily use, which has resulted in serious distress to the common people of the State and deterioration in their living standards '.

The amendment was duly seconded.

SRI K. ANBAZHAGAN: I have also given notice of an amendment, Sir.

MR. SPEAKER: I do not find it here. I will find out and allow the hon. Member to move it later. This relaxation will apply to the hon. Member Sri Anbazhagan only and to nobody else.

தயவு செய்து எல்லா அங்கத்தினர்களும் பத்து பத்து நிமிஷத்திற்குள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னிடம் இப்பொழுது 20 பேர்கள் கொண்ட லிஸ்ட் இருக்கிறது.

(ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி எழுந்து நின்றார்.)

MR. SPEAKER: நேற்று நீங்கள் ஆரம்பிக்கவில்லை. அப்புறம் உங்களுக்கு ஒரு சான்ஸ் தருகிறேன்.

8th December 1959]

* SRI T. T. DANIEL: Mr. Speaker, Sir, while supporting the motion, I like to bring to the notice of the Government certain points for their consideration.

The Governor's Address, one may say, has really given great happiness and consolation to the people of the State. We are really glad to note that our major industries like sugar, textile and cement are making satisfactory progress. It is also gratifying to note that we had plenty of rains except in some pockets in some of the districts. The north-east monsoon had fortunately set in time. Incidentally the question arises whether the tanks in our State are properly repaired and maintained whether their bunds are maintained sufficiently strong enough to receive and store the rain water. Recently breaches occurred in the chain of tanks between Tiruchirappalli and Villupuram. This has created anxiety in the minds of the people whether these were only accidental or they were avoidable. I would suggest to the Government to go into the matter in detail and find out whether these breaches were caused on account of the negligence on the part of the authorities concerned or they occurred accidentally in spite of their vigilance. I will request the Government that in future at least they should give top priority for work connected with the proper maintenance of tanks, especially those adjacent to the railway lines. They should also investigate why water overflows the railway lines and prevent such overflow of water across the line when breaches occur. I take this opportunity to congratulate the line watchers who have given their timely information about these breaches. But for their information, perhaps the Ariyalur tragedy would have even taken place. Luckily no ill-fated train passed that way when the breaches in these tanks had occurred.

The Governor's Address has made sympathetic references about the steady rise in the price of foodgrains. It is true that the rise in the price of foodgrains is an incident consequent to a developing economy. But even in a developing economy, prices of foodgrains will slowly and steadily rise and after an interval, one can expect that it will remain at a permanent level at a particular stage. This is not happening in our State. The rise in the price of foodgrains has really affected fixed income groups and middle class people and correctly sympathetic references about them have been made in the Governor's Address. I think that reference has been made in particular to the difficulties and inconveniences which our N.G.O. friends are experiencing. It is true that the terrible axe has fallen upon the N.G.O. friends who have been caught unfortunately in the wheel of this economic revolution and actually they are put to a lot of difficulties and sufferings. But we are sure that our Government will consider this aspect in particular when they deal with the problem of the redressal of the grievances of the N.G.O. friends. We are shortly expecting the report of the Pay Commission and in considering the recommendations of the Pay Commission, this factor will weigh with the Government. Our Government have really done a lot to alleviate the sufferings of the N.G.Os. during

[Sri T. T. Daniel] [8th December 1959]

the last two or three years. The educational concession to their children, free medical aid and the increase in the dearness allowance, are some of the measures which the Government have taken to ameliorate the conditions of our N.G.Os. We are sure that the N.G.Os. will have a fair deal at the hands of our Government.

Sir, the Government have also taken proper and appropriate measures to bring down the prices of foodgrains. But for the timely action taken by the Government, surely the prices of foodgrains would have been higher than what it is at present. When the Government introduced the procurement policy, we all knew what the price of foodgrains was. In certain districts, the price of rice went up to one rupee and twelve annas per Madras measure. After the procurement policy was introduced, undoubtedly the price of rice was slowly coming down but after a period it again showed a tendency to go up. It has been correctly pointed out that the rise in the price of foodgrains was mainly due to the fact that similar measures were not taken by the adjacent States. It is gratifying to note that our Government have opened nearly 2,000 fair price shops and have distributed nearly 30,000 tons of rice every month for the poor people to purchase it at a normal rate. Whatever may be the cause for the increase in the price of foodgrains we have only to applaud the Government for the proper steps that they have taken boldly to prevent perhaps a grave food crisis in our State. I take this opportunity to congratulate the Government for the noble measures that they have taken during the last one year to bring down the price of foodgrains.

Sir, we are told that during the course of the Second Plan period, we will be able to produce 53 lakhs tons of foodgrains in our State and if that is produced, there would be a surplus of 3 lakhs tons of foodgrains to spare for the adjacent States. We have to look at what was Madras before Independence. Our State was deficit in food before the First Plan period. In the First-Five-Year Plan, the Government have allotted nearly Rs. 28 crores of rupees for the construction of major irrigation dams and in the Second Five-Year Plan top priority was given to the construction of major irrigation dams to augment food production. It is on account of these measures of the Government that, we are today in a position to produce the necessary quantity of foodgrains that we require. In fixing up that target, I believe that the Government have based upon a formula that every average man is taking up only a balanced diet. But I would like to point out to the Government that an average individual has got the capacity to take more rice than other necessities and so the Government in fixing up the target of our requirement, must keep in mind that the population of rice-eaters are slowly increasing and the quantity of rice consumed is also increasing.

It is also gratifying to note that from the experience gained in the last five years, we are now evolving the Third Five-Year Plan and I wish that our Government should give top priority to irriga-

8th December 1959] [Sri T. T. Daniel]

tion dams as it was given in the Second Five-Year Plan also. Top priority must be given for the extension of electricity in our State. There must also be provision in the Third Plan for the extension of the railway line from Tirunelveli to Kanyakumari.

(Srimathi Hemalatha Devi in the Chair.)

We know that Cape has become more or less a place of pilgrimage and the extension of the railway line from Tirunelveli to Cape would be convenient to the public and it will also increase commerce in that district.

I may also suggest to the Government that in the Third Plan there must be provision for making improvements to the Tuticorin Port as well as the Colachel Port.

I take this occasion also to thank the Government for proposing to introduce soon a Bill for the management of the Incorporated and Unincorporated Devaswoms of the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district. But in framing the Bill, we suggest to the Government that the Devaswoms Board to be constituted under the Bill should be more or less similar to the Devaswoms Board of the erstwhile Travancore-Cochin State with all the powers provided for in the Travancore-Cochin Act.

Lastly, I would suggest to the Government that the position of teachers in particular in my district is becoming rather very precarious. In this connexion, I may tell the Government that a graduate-trained teacher in my district gets only Rs. 55, perhaps the lowest pay of a teacher in the whole world. His brethren fifty miles away from the district gets Rs. 100 and his brethren just across the boundary of the district gets Rs. 100. We have been telling the Government again and again that the salary of these unfortunate graduate-trained teachers in the district should be brought to the level of the graduate-trained teachers of other districts in the Madras State. I hope that my voice will not be a cry in wilderness and that the Government will take proper steps immediately to raise the salary of these teachers to the level of the salary of the teachers of other districts.

* DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN :

10
a.m.

சபைத் தலைவி அவர்களே, கவர்னருடைய உரையை ஆமோதித்து நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னருடைய உரையிலே ரொம்ப காரசாரமாக அல்லது புரட்சி கரமாக பேச்சுக்கள் இருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பொதுவாக பெரியவர் சொல்லுவது போல அவர் ஏதாவது சொல்லிவிட்டுப் போவார். அதனால் நமக்கு வேண்டியதைச் சொல்ல ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது.

முதலாவதாக விவசாயத்தைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு முக்கியமான இடம்

8th December 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

கொடுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு முக்கியமான இடம் கொடுக்க வில்லை என்ற உணர்ச்சி நாடு முழுவதும் இருக்கிறது. அதனால் இப்போது முதல் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அடிகோலும் விதத்தில்—இன்றைய தினம் எதற்கெடுத்தாலும் “வார் புட்டிங்” என்று சொல்லுகிறார்கள், அதாவது “புட்ப்ரோடக்ஷன் ஷாட் பீ ஆர்கனைஸ்ட் ஆன் வார் புட்டிங்”—விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் ஈடுபடவேண்டும். நமது சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்தியாவிலேயே நம் ராஜ்யம் டார்ஜெண்டை அடுத்து வந்திருக்கிறோம் என்ற பெருமைபட்டுக் கொள்ளும் விதத்தில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் நமக்கு இருக்கும் வசதி, நம்முடைய திறமை, அவசியம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து நமது முயற்சியை இன்னும் அதிகமாக தீவிரப்படுத்த வேண்டும். இப்போது குறைபாடு இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. இன்னும் கடுமையான முறையில் எஃபெக்டிவ்வாகச் செய்ய சில ஆலோசனைகளை சபையின் முன்பு வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது ராஜ்யத்தில் இரண்டு வருஷத்துக்கு அல்லது மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் சில காட்டாறுகளில் தண்ணீர் வருகிறது. பெரிய திட்டங்களுக்குத் தண்ணீர் பிச்சை வாங்குவது இருக்கட்டும். அதைத் தவிர, சிறு சிறு ஆறுகளில், இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை தண்ணீர் வரும்போது அந்தத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிணறுகளில் தண்ணீர் வரும். குளங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றியே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், அங்கே உள்ள குடவனாற்றில் வரக்கூடிய ஓரளவுத் தண்ணீரும் காவேரி ஆற்றிலும் அமராவதி ஆற்றிலும் விழுவதைப் பார்க்கும்போது கண்ணுக்குப் பார்க்க குளிர்ச்சியாக இருந்தாலும் வயிற்றில் எரிச்சலாக இருக்கிறது. குடவனாற்றில் சில சிறு அணைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் சிதறுண்டுபோயிருக்கின்றன. இம்மாதிரி சிறிய சிறிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரி உடனடியாக நாம் முயற்சி யெடுத்துக்கொள்ளாது போனால் உணவு உற்பத்தி பெருக முடியாது. அதற்கு குடவனாறு ஒரு உதாரணம், சாத்தியாறு ஒரு உதாரணம். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஜீவ நதியாகிய கடில நதி, ராமா நதி திட்டங்களுக்காக எவ்வளவோ முயற்சி யெடுத்துக் கொண்டிருந்தும், இப்போதுதான் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆரம்ப வேலை செய்திருக்கிறார்கள். கடினா நதிக்கு ரிஸர்வாயர் கட்ட ஒரு ஏக்கர் கூட அக்வொயர் பண்ணவேண்டியதில்லை. அடுத்த நாட்டுக்காரர்களிடம் நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. நல்ல பண்பட்ட நிலங்கள் சில ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடுவதற்கு இந்தச் சிறு சிறு நிதிகளை எடுத்துக்கொண்டு, அவைகளில் வரக்கூடிய தண்ணீரை குளங்களில் தேக்கி, கிணறுகளில் தண்ணீர் வரும் விதத்தில்

8th December 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

செய்து, அதிக தீவிரமாக குளங்களையெல்லாம் மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று என்னால் எவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் எல்லோரும் கெமிகல் பெர்டிலைஸர்ஸ் பற்றிச் சொல்லுகிறோம். அது வேண்டியதுதான். ஆனால் அடுத்த வருஷம் கிடைக்கப் போகிறதில்லை. “ரியல்ஸ்டிக் பிளானிங்” என்று சொல்லுவார்களே அந்த முறையில் பசுந்தழை உரங்களை அதிகமாக நம்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்போது இந்தப் பசுந்தழை உரங்களுக்கான விதைகள் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் எவ்வளவோ ஆசைப்படுகிறார்கள், ஆனால் விதைகள்தான் கிடைப்பதில்லை. இப்போது விதைப் பண்ணைகள் வைத்திருப்பது போல் பசுந்தழை உரங்களுக்கான விதைகள் கிடைக்க விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பது மிகவும் அவசியம். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் பெரிய பிராசுதாரர்களும், சிறிய சிறிய பிராசுதாரர்களும் விதைகள் கிடைப்பதற்காக வேண்டி விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“பாக்கேஜ் டீல்” தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வருவது மிகவும் சந்தோஷம். சிறு சிறு வடிகால் திட்டங்களை தஞ்சை ஜில்லாவிலே இப்போது முதல் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றவேண்டும். உண்மையிலேயே நம் ராஜ்யத்தில் திறமையாக வேலை செய்கிறார்கள் என்ற மதிப்பு நிச்சயமாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் செய்யக் கூடிய வேலை, இந்தியாவிலேயே பிரமிக்கத் தக்க முறையில் அமையு இப்போது முதல் திட்டம் போடவேண்டும். வடிகால் திட்டங்களையும், பசுந்தழை உரம் உற்பத்தி செய்ய விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பிப்பதையும் அவசியமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மறுபடியும் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நியாய விலை நிர்ணயிப்பதில் எப்போது பார்த்தாலும் நகரங்களில் இருப்பவர்கள், ஆலைகளில் வேலை செய்து 100 அல்லது 150 ரூபாய் அடிப்படையிலே சம்பளம் வாங்குபவர்கள், 5 அல்லது 6 மாத போனால் வாங்குபவர்கள் எல்லோருக்கும் விவசாயிக்கு விலை கொடுப்பதில் மனம் வரவில்லை. நாங்களெல்லாம் விவசாயிகளோடு உழைக்கொண்டிருப்பதால் எங்களுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டம் தெரிகிறது. விவசாயிகள் பயிர் செய்வதில், பலவித கஷ்டங்களாலும், பூச்சிகளால் ஏற்படக் கூடிய நாசத்தினாலும், அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வருஷத்திற்கு நிகர லாபம் வந்தால் பெரிது என்பதைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு உதவி கொடுப்பது தேவை என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஐம்பது ரூபாய் சம்பளம் வாங்கியவர்கள் 100 ரூபாய் மாதம் வாங்கும்போது, 3/4 ரூபாய் விற்கிற அரிசிக்கு ஒரு ரூபாய் ஏன் அவர்கள் கொடுக்கக் கூடாது? இதிலே வியாபாரிகளுக்குக் கொஞ்சம்தான் போகிறது. பெரும்பாலும் விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்களுக்குத் தான் இந்த

[8th December 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

பணம் போகிறது. நியாய விலை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்று சொல்லும்போது விவசாயிகளுக்கும் எத்தனை ஆகிறது, ஒரு விவசாயி வாழ்க்கை நடத்த எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்த்து நியாய விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும். விவசாயக் கூலிக்கு ஆலைக் கூலி போல கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது பாலேவன்ப் பேச்சாக முடியும். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயக் கூலிக்கு அவனுக்கு வேண்டிய வாழ்க்கைக்குக் கூலி கிடைக்க விவசாயப் பொருள்களுக்கு என்ன விலை வைக்க வேண்டும் என்று “லிங்க்-அப்” பண்ணவேண்டும். காஸ்ட் ஆப் ப்ரொடக்ஷன் அத்துடன் ஸேல்ஸ் ப்ரைஸ் இரண்டையும் லிங்க் செய்து விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய அளவுக்குப் பார்த்து நியாய விலை நிர்ணயிக்கவேண்டும். என்றைக்கும் விவசாயிகள் இந்த நிலையில் இருக்க மாட்டார்கள். பக்கத்தில் இயந்திரத் தொழிலாளிகளின் சத்தம் எஃபெக்டிவாக இருக்கிறது. விவசாயக் கூலிகளுக்கு அப்படி இல்லை. ஆகவே நியாய விலை என்று சொல்லி விவசாய உற்பத்தி பெருக முடியாத நிலையை உண்டாக்கக் கூடாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உச்ச வரம்பு கட்டும் விஷயத்தில் பெண்களுக்கு பூரிதனமாக வரக் கூடிய நிலம் விஷயத்தில் புருஷர்களுக்கு எவ்வளவு வைத்திருக்கிறார்களோ அதை வைக்கவேண்டும். பெண்களுக்கு வேறு அவிபக்த குடும்பத்தில் எப்படி மைனர்கள் இருந்தால் எப்படி வைக்கிறார்களோ அம்மாதிரி வைக்கவேண்டும். தகப்பனாதிமிருந்து கிடைக்கும் நிலத்திற்கு பெண்கள் விஷயத்தில் மற்ற ஆண்களுக்கு எப்படி உச்ச வரம்பு வைக்கிறார்களோ அதைப் போலவே வைக்கவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கைத்தொழில் பொறுத்தவரையில் இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் தாலூக்கா ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ், சப்-தாலூக்கா ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸ் முதலிய இடங்களிலும் தேவை என்பது இப்போது உணரப்பட்டுள்ளது. இப்போது டெக்னிக்கல் ஸ்கூல் அபிவிருத்தி ஆக வில்லை. கிராமங்களில் திறமையுள்ள வாலிபர்கள், 7-வது, 8-வது, 9-வது கிளாஸ் படித்தவர்களுக்கு இந்த டெக்னிக்கல் எடுகேஷன் கொடுக்க இண்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல் இல்லையென்றாலும், டிரையினிங்கம்-ப்ரொடக்ஷன் ஸெண்டர்களை ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் ஏற்படுத்தி, எங்கெல்லாம் கொல்லர்களும் ஆசாரிகளும் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் ஆரம்பித்தால், தொழில் துணுக்க கீழ்தர டெக்னீஷியன்கள் கிடைக்கமுடியும். ஆகையால் முன்னரவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல தரப்பட்ட இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டுகளுக்கு அடிகோல வேண்டுமானால் இந்தத் தரத்தில் உள்ளவர்களை இப்போது முதற்கொண்டே தயார் செய்து கொள்வது மிகவும் அவசியம்.

சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பளத்தைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். உலகத்திலேயே நம் முடைய நாட்டிலேதான் அதிகமாக விடுமுறை நாட்கள் விடப்படுகின்றன. நிச்சயமாக விடுமுறை நாட்களைக் குறைக்கலாம். நிச்சயமாக வேலை நேரத்தை 11 மணியிலிருந்து 5 மணி வரை

8th December 1959]

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

என்று வைக்காமல்—டெல்லியில்கூட 9 மணியிலிருந்து என்று இருக்கிறது—நேரத்தை மாற்றியமைக்கலாம். அதையெல்லாம் அவசியமாகச் செய்யவேண்டிய காலம் வந்து விட்டது. அதே சமயத்தில் கிழத்தர பட்ச சம்பளம் இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பது அவசியமாகும். இந்தச் சம்பள விதித்திலே மத்திய சர்க்கார் என்றும், மாகாண சர்க்கார் என்றும், கேரள சர்க்கார் என்றும், ஆந்திர சர்க்கார் என்றும் பேச்சே இருக்கக் கூடாது. அவர்களைப் பற்றி நாம் இப்போது ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. நம்மைப் பொறுத்தமட்டில் கிழத்தரச் சம்பளம் இவ்வளவுதான் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். குறைந்த பட்ச சம்பளம் 100 ரூபாயாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலே தயக்கம் கூடாது. வேலை நேரத்தை “ரேஷனலைஸ்” பண்ணி போதுமான ஊதியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது நம்முடைய திட்டத்திலே சேர வேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 100-க்கு 90 வந்தாகிவிட்டது. ஆனால் மெம்பர்கள் தொகை அதிகமாகிவிடவில்லை. அதோடு கூட நில அடமான பாங்குகளை இன்னும் விஸ்தாரமாக்கி விவசாயிகளுக்கு நெடுங்காலக் கடன் கொடுத்து அவர்களைக் கடன் பளுவில் இருந்து விடுவிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு வருஷமும் கடன் கோடி கோடியாகக் கொடுக்கிறோம். அதனால் கஷ்டங்கள் உண்டே தவிர பலன் கிடையாது. இரண்டு வருஷக் கடன், ஐந்து வருஷக் கடன் என்று கணிசமாக உயர்த்தி அவர்கள் குடும்பக் கடனில் இருந்து விடுபடுகிற முறையில் கொடுத்தால்தான் விவசாயம் முன்னேற முடியும். அதற்கு நாம் திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவி அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேசுகையில் என்னுடைய சில திருத்தங்களை வலியுறுத்தும் முறையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மிகப் பெரிய பொறுப்பில் இருக்கும் கவர்னர் அவர்கள் இந்தச் சர்வ சாதாரண உரை நிகழ்த்துவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த உரையில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும். என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு நன்மை ஏற்படும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கும், ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும், பின்தங்கிய மக்களுக்கும் நல்ல பல வசதிகள் செய்து தரப்படும் என்று உறுதியெல்லாம் இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தவர்கள் மிகப் பெரிய ஏமாற்றத்தை அடையும்படியான நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்தச் சாதாரண உரை நிகழ்த்த ஒரு பெரிய பதவி தேவையில்லை என்ற கருத்தை நாங்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லி வருகிறோம்.

கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே சிமென்ட், சர்க்கரை அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் திருப்திகரமாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகின்றன என்று கூறியிருக்கிறார். இது உண்மையா

[Sri A. Govindasamy]

[8th December 1959]

என்று பார்த்தால் இல்லையென்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் பல கட்டிடங்கள் கட்ட ஆரம்பித்து சிமெண்ட் கிடைக்காததன் காரணமாக அந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப் படாமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம். அது பழைய கதை.) பழைய கதை இல்லை. எல்லாம் புதுக் கதைதான். இன்னும் கேட்டால் தொடர்கதைதான். கடைகளிலே ஒரு விசை சர்க்கரை ரூபாய் 1.68 நயா பைரா என்று போர்டிலே எழுதிப் போட்டு விட்டு அதற்கு அடியிலேயே “ஸ்டாக் இல்லை” என்று எழுதியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதென்றால் விலை இறங்கியிருக்க வேண்டும். அதைப் பற்றிக் கேட்டால் மந்திரிகள் சர்க்கரை அதிகம் சாப்பிட்டால் “தித்திப்பு நோய்” வரும், ஆகவே சர்க்கரை சாப்பிடாதீர்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வட நாட்டில் உத்தரப் பிரதேசத்தில் 66 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன; பீஹாரில் 22 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலோ 6 சர்க்கரை ஆலைகள்தான் இருக்கின்றன. (குறுக்கீடு; மதுராந்தக கத்திலே ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.) சரி 7 ஆலைகள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இப்பொழுது மேலும் 3 ஆலைகள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருப்பது கூட வடக்கே இருப்பவர்களால் தடுக்கப்படுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. என்னுடைய விருப்புரம் வட்டத்திலே ஒரு சர்க்கரை ஆலையைக் கூட்டுறவு முறையிலே ஆரம்பிக்க சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், அத்தனை விவசாயிகளும் லைசென்ஸுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளோம். அந்த ஆலையை எங்கள் வட்டத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு ராஜ்ய சர்க்காரும் சிபாரிசு செய்திருப்பதாக கனம் மந்திரி சொன்னார்கள். அதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு உதவி கொடுக்கும் என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும். கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும்; ம்லிவாக எல்லோருக்கும் சர்க்கரை கிடைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தில்தான் இவைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள், மழை பெய்து விட்டதைக் குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மகிழலாம். ஆனாலும் என்னுடைய மாவட்டத்தில் செஞ்சி தாலுக்காவில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூடக் கிடையாது. கனம் மாணிக்கவேலர் தொகுதியிலும் மழை கிடையாது. அவர் போய் மழையைக் கொண்டு வந்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள். நானும் என்னுடைய வளவனூர் ஏரிக்குத் தண்ணீர் வரவில்லை என்று தந்தி அடித்து உடனே தண்ணீர் கொண்டு வந்தேன்.

அதிகமாக மழை பெய்திருக்கிறது என்று கவர்னர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட பாழ் நிலைமையைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. சிதம்பரம், விருத்தாசலம், கடலூர், விழுப்புரம் ஆகிய பகுதிகளில் வெள்ளத்தினால் 50 லட்சத்

5th December 1959] [Sri A. Govindasamy]

திற்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 20,000 வீடுகள் வெள்ளத் தினால் சேதமடைந்து விட்டன. அவ்வளவும் ஹரிஜன மக்களும் பின் தங்கிய மக்களும் வசிக்கக் கூடிய குடிசை வீடுகள். அந்தப் பகுதியெல்லாம் தரை மட்டமாகப் போய்விட்டன. இந்த மாதிரி வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளைப் போய்ப் பார்க்காத அமைச்சர்களை நான் வன்மையாக கண்டிக்கிறேன். அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கடமையுணர்ச்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். தேர்தல் நேரத்திலே 6 மந்திரிகள் போனார்கள். ஊர் ஊராக, சேரி சேரியாக மந்திரிகள் எல்லோரும் சுற்றினார்கள். அப்பொழுது அவ்வாறு சுற்றிச் சுற்றி வந்தவர்கள் இப்பொழுது வராதது ஏன் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த இடத்திற்குப் போய் அந்த மக்களுக்கு வழி வகைகளை ஆராய்ந்து செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவே இதை நான் வலியுறுத்துகிறேன். வெள்ளத்தைக் கண்டு அமைச்சர்கள் பயப் படுகிறார்களா? அவர்களுக்குத்தான் எல்லாப் பாதுகாப்பும் இருக்கிறதே; ஜீப்பில் போகலாம்.

விலை ஏறுகிறதே என்று கவர்னர் அவர்கள் கவலை தெரி வித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று கூறவில்லை. இரண்டாயிரம் நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கடைகள் நகர்ப்புறங்களில்தான் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூடுதலாகத் திறந்திருக்கிறார்கள். கரிய கவுண்டர் அவர்களுக்குப் புள்ளிவிவரம் தெரியா விட்டால் அமைச்சர் அவர்களிடமே கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்ளட்டும். நெல் அதிகமாக விளையும் பகுதியில் அதிக நியாய விலைக் கடைகளையும், குறைவாக விளையக் கூடிய பகுதிகளான தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு போன்ற இடங்களில் குறைவான நியாய விலைக் கடைகளையும் திறந்திருக்கிறார்கள். குறைந்தது 3,000 நியாய விலைக் கடைகளாவது திறக்கப்படவேண்டும். அங்கு கொடுக்கப்படும் அரிசி நூற்றம் இல்லாததாகக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும்.

வளர்ச்சியடைந்த தேசத்தில் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க முடியாது என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது கள்ளமார்க்கட்காரர்களையும், பதுக்கல்காரர்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய வாசகம் என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கா இந்த லாபம் போய்ச் சேருகிறது? அவர்கள் கொடுக்கும்போது மலிவான விலையில்தான் கொடுக்கிறார்கள். பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்குப் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யும் காலத்தில் ஒரு தொந்தரவும் கிடையாது. பெரிய பணக்காரர்களைப் பார்த்தால் கொஞ்சம் சங்கடமாக இருக்கிறது. அவர்களின் பாதுகாப்புக்காக ஒரு தனிக் கட்சி ஏற்பட்டு விட்டதால் இங்கே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் போய்விடுகிறார்களே என்றுதான் இந்த நில உச்ச வரம்புத் தீர்மானத்தைக் கூடத் தள்ளிக் கொண்டு வருகிறார்களோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. 'நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு நிர்ணயித்துச் சட்டம் எப்பொழுது வரப்போகிறது?'

[Sri A. Govindasamy] [8th December 1959]

என்று கேட்டால்; புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்பதுபோல் 'இதோ வரப்போகிறது, அதோ வரப்போகிறது' என்று ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சொல்லி வருவதன் காரணமாக நிலம் வைத்திருக்கும் அத்தனை பேர்களும் பாதுகாப்பாய்விட்டார்கள். ஸ்டாம்ப் பேப்பர் கேட்டால் கிடைக்காத நிலைமையும், பதிவு செய்வதற்குக் கட்டண உயர்வும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 'நிலத்தைப் பிரிக்கப் போகிறோம், நிலத்தைப் பிரிக்கப் போகிறோம்' என்று சொல்லிச் சொல்லி பாதுகாப்பாக அவர்களே பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே மன்றத்தில் நான் கேள்வியொன்று கேட்டதற்கு, 'அவர்களாகவே பிரித்துக்கொண்டால் பிரித்துக்கொண்டு போகட்டுமே' என்று மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். இதுவா அவர்கள் சொன்ன நிலச் சட்டத்தின் உட்கருத்து? அது அல்ல. ஆனால், இதைத்தான் அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லை கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில்.

வெள்ளம் அடித்த நேரத்தில் என்னுடைய பகுதிகளில் நான் ஒன்பது நாள் சுற்றி வந்தேன். அப்படி வந்த நேரத்தில், விவசாய மக்களுடைய பல குறைகள் எனக்குத் தெரியவந்தன. 'ரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை, பூச்சி மருந்து கிடைக்கவில்லை' என்ற குரல் தான் கேட்டது. போதுமான அளவு ரசாயன உரங்களை இறக்குமதி செய்ய இயலவில்லை என்று அவர்களே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஜந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 12.79 லட்சம் டன் அளவிற்குத் தானிய உற்பத்தியை மேலும் பெருக்க வேண்டும் என்பதை இலக்காகக் கொண்டிருப்பதாகவும், ஆனால் 3 லட்சம் டன் அளவிற்குத் தான் விழுவதாகவும் கூறி, அப்படித் துண்டு விழுவதற்குக் காரணம் ரசாயன உரம் கிடைக்காததுதான் என்றும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரசாயன உரம் இறக்குமதி செய்ய லாயக்கில்லாத முறையிலே இந்த அரசாங்கம் தகுதி இல்லாத முறையிலே இருக்கிறதென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அண்டையிலுள்ள புதுச்சேரியில் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது; மூன்று லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள பகுதியில் அதிகமான ரசாயன உரம் கிடைக்கிறது. ஆனால் 27 லட்சம் ஜனத்தொகையுள்ள தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே கள்ள மார்க்கெட்டிலே வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. கண்ட் ரோல் விலை 19 ரூபாயாக இருக்க, 25 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் கிடைக்கிறது. பளாக்கிலே உள்ள தாசில்தாரைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குக் கூடுதலாகக் கொடுக்கும்படியான நிலைமை இல்லாத காரணத்தால், அவை அதிகமான பேர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை. மேலும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேராதவர்களுக்கு இந்த நன்மை கிடைக்கவில்லை. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேர்ந்தவர்கள் 40 சதவிகிதம்தான் என்று சொல்கிறார்கள். பாக்கி 60 சதவிகித விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்துகொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்றுதான் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

8th December 1959] [Sri A. Govindasamy]

பணக்காரர்களுக்கும் கொஞ்சம் பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் கூடுதலான மூட்டை கிடைக்கிறது. அப்படியில்லாமல் எல்லோருக்கும் பரவலாகக் கிடைக்க வகைசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வெள்ளத்தினால் பாழாகிப்போன வீடுகளைக் கட்டித்தர அரசாங்கம் ஒரு நிவாரண வேலையும் செய்யவில்லை. அமெரிக்கா தேசம் நம்முடைய விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம். அவர்களுக்கு இருக்கும் நல்லெண்ணம்கூட இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லை என்பதைக் குறித்து இந்த அரசாங்கத்தை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். எந்தத் திட்டமானாலும்கூட நீர்வளமுள்ள தஞ்சை ஜில்லாவுக்குப் பயன்படுகிறதேயொழிய, நீர்வளம் இல்லாத பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுவதில்லை. அமெரிக்கர்கள் விவசாயத்திற்கு உதவுவது என்றால், அவர்கள் குறிப்பிட்ட 6 துறைகளுக்குத்தான் உதவி செய்கிறார்கள். ரசாயன உரம் கிடைக்கவேண்டும், விதை கிடைக்க வேண்டும். பூச்சி மருந்து கிடைக்கவேண்டும், கடன் வசதி கிடைக்கவேண்டும். இன்னும் இதுபோன்ற 6 துறைகளுக்குத்தான் உதவுகிறது. இவ்வளவும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் உதவி செய்யவேண்டும். என்னுடைய மாவட்டத்தில் மின்சார வசதி இல்லாத கிராமங்களைக் குறிப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் உணவு மாநாடு கூட்டிய நேரத்தில் அவரிடம் மகசூர் கொடுத்திருக்கிறோம். 24 கிராமங்களில் ஏரி மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். நந்தன் கால்வாயைப்பற்றி 1952-லிருந்து நான் தொடர்ச்சியாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். கோலியனூர் வாய்க்கால், வளவனூர் ஏரி, சிறுவந்தாடு ஏரி முதலியவைகள் விஷயமும் கவனிக்கப்படவேண்டும். சாத்தனூர் அணையில் அடிக்கடி தண்ணீரைத் தேக்கிவிடாமல், எங்கள் மாவட்ட ஏரிகளுக்கும், குளங்களுக்கும் தண்ணீர் வருவதற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று மக்கள் கோருகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். இவ்வளவு குறைகள் கவனிக்கப்படவேண்டியிருக்க, கவர்னரின் உரையைப் பாராட்டுவதற்கோ அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கை தெரிவிப்பதற்கோ இல்லாத முறையில் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. PERIASAMI : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவி அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது பலர் பலவிதமாகப் பேசினார்கள். நானும் அவருடைய பேருரையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

முன்பெல்லாம் கவர்னர் பெருமான் உரையில், ஹரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டது என்று அறிவிப்பது உண்டு. ஆனால், இப்பொழுது இந்த உரையிலே ஹரிஜனங்களைப் பற்றி ஒரு குறிப்பும் புள்ளி விவரமும் காணப்படவில்லை. குறிப்பிடாமல் விட்டிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கலாம். இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக அளவிலே நன்மை செய்து கொண்டு, பல கோடி ரூபாய்களைப் பல வழிகளிலும் செலவு செய்து

[Sri M. P. Periasami] [8th December 1959]

கொண்டு வருவதால் இந்த வகைகளைக் காட்டவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று குறிப்பிடாமல் விட்டார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இருந்தபோதிலும், நேற்றுகூட ஹரிஜன நல டைரக்டர் ஆபீசிலே கவர்னர் பெருமான் பேசும்போது, ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எடுத்துக்காட்டி, மிகவும் அன்போடு பேசினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கு கிட்டத்தட்ட பதினேழு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் தற்சமயம் அதிகமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கு இந்தக் கடன் தொகை சரியான முறையில் போய்ச் செருவது இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவர்கள் தாசில்தாரிடம் கடன் தொகைக்காகப் போகும் போது, அவர்களைப் பின்னடி நிறுத்தி ஜாதி ஹிந்துக்களை முன்னடி விட்டு, அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதோடு பெரிய யிருப்பதால் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் சட்டத்தை நமது அரசாங்கத்திலே அதிக சீக்கிரமாகக் கொண்டுவருவதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதுவும் நமது காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களிலேயே சில பெரும் நிலச்சுவாந்தார்கள் சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறதைப் பார்க்கும்போது, நமது அரசாங்கத்திற்கு இது விஷயத்தில் எவ்வளவு ஆதரவு இருக்கும் என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டி கூடிய சீக்கிரத்திலே சட்டம் கொண்டுவந்து விடுவார்கள் என்ற நிச்சயம் இருக்கிறது. குறிப்பாக இத்தனை ஏக்கர்தான் உச்ச வரம்பு என்று சொல்லாவிட்டாலும், அரசாங்கத்திலே பல பேர் அதை ஆலோசித்துக்கொண்டு வருவார்கள் என்ற நிச்சயம் இருக்கிறது. இது விஷயத்தில் ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதோடு, பெரிய பெரிய மில் முதலாளிகள், பெரிய பெரிய பஸ் சொந்தக்காரர்கள், 100 வீடுகள், 200 வீடுகள் என்று டவுனிலே கட்டிவிட்டு அதிலே பல வட்ச ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் உச்ச வரம்பு கட்டுவது அவசியம் என்று நான் நினைக்கிறேன். நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலம்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் செய்வதோடு நின்றுவிடக் கூடாது. ஏனென்றால், பெரிய பெரிய பிரபுக்கள் மோட்டார் தொழிலிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் பெறுகிறார்கள். மில் முதலாளிகள் கோடி கோடியாக சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டும். மற்ற துறைகளில் உச்ச வரம்பு கொண்டுவராதபோது நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கொண்டுவரக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அது நிச்சயம் கொண்டுவரவேண்டியதுதான். இருந்தபோதிலும், பந்து பஸ்கள் வைத்திருக்கும் ஒரு முதலாளிக்கு 100 ஏக்கர் நிலம்

8th December 1959] [Sri M. P. Periasami]

இருக்கலாம். அப்படி ஒரு விவசாயிக்கு வேறு வருமானம் வந்தால், அதற்குத் தகுந்தபடி நிலத்தின் வருமானத்தைக் குறைக்க வேண்டியது அவசியம். ஒரு விவசாயிக்கு வேறு தொழில் மூலமாக வருமானம் வந்தால், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும் போது, அதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு தகுந்தபடி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குடி வாரத்தைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவிலே அதிகம் இல்லாவிட்டாலும், கரூர், குழித்தலை போன்ற இடங்களில் எல்லாம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். உச்ச வரம்பு 60:40 என்று போடுகிறோமே தவிர, கலத்திற்கு மூன்று மரக்கால், நான்கு மரக்காலுக்கு மேல் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலைமையை நான் சில இடங்களில் பார்த்து அதை அவர்களிடத்தில் சொல்லிப் பார்த்தேன். ஆனால், குடிகளுக்குக் கஷ்டம் இருக்கும்போல் தெரிகிறது. நிலக்காரர்கள் அதையும் பிடுங்கி விடுவார்களோ என்று பார்க்கும்போது மூன்று மரக்கால்தான் அளந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்றால், சட்டம் செய்தும்கூட விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுவதற்கு வசதி இல்லை.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய ஜில்லாவைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவேரியில் இந்த வருஷம் அதிகத் தண்ணீர் பெருகி இரு கரையும் புரண்டு ஓடிற்று. எங்கள் சேலம் ஜில்லாவிலே காவேரி தண்ணீர் அதிகமாக பெருகி பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை பாழாக்கிவிட்டது. இப்படி தண்ணீர் அதிகமாக வரும் காலத்தில் மேட்டூர் கால்வாய் கடைகால் வழியாக சேலம் ஜில்லாவில் திருமணிமுத்தாள் வழியில் கால்வாய் வெட்டிவிட வேண்டும். இது விஷயமாக எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிற எம்.எல்.ஏ.க்களும் மற்றவர்களும் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்களும் என்ஜினியர் அவர்களும் பார்த்து ஆலோசனை செய்வதாக எதோ கொஞ்சம் உறுதியாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். சேலம் ஜில்லா மத்தியில் அதிகமாக காவேரி தண்ணீரால் பாசனம் கிடையாது. ஆகவே, காவேரியின் அதிகத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த மேட்டூர் கால்வாயிலிருந்து சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள திருமணிமுத்தாள் வழியாக பல கால்வாய்கள் வெட்டி பல ஏரிகளை நிரப்ப முடியும். இம்மாதிரி ஒரு திட்டத்தை கண்டிப்பாக அடுத்த திட்டத்திலாவது நிறைவேற்றிவைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வாணைகளைப் பற்றி கூற விரும்புகிறேன். காவேரிப் பக்கத்திலுள்ள 'எரோஷினி' ஏற்கனவே மரங்க ளெல்லாம் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு விட்டன. இப் பொழுது நிலங்களும் அரிக்கப்பட்டு சேதத்துக்குள்ளாகி வருகின்றன. காவேரியானது அகலப்படாமல் இருப்பதற்கு முன் காலத்தில் கல்வாணைகள் மூலம் தடுத்து வைத்திருந்தார்கள். அந்த விஷயம் இப்பொழுது அறவே கவனிக்கப்படவில்லை. கல்வாணைகள் விஷயமாக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்த

10-30
a.m.

[Sri M. P. Periasami] [8th December 1959]

போதே எடுத்துக் கூறியும், இதுவரையிலும் அது கவனிக்கப்படவில்லை. 1937-ம் ஆண்டு முதல் இதுபற்றி சொல்லிவந்தும், இதுவரையில் இது சம்பந்தமாக ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்காதது குறித்து நான் வருந்துகிறேன். இப்பொழுது கனம் மந்திரி கக்கன் அவர்கள் இதை நேரில் பார்த்திருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது இது விஷயமாக விமோசனம் கிடைப்பதற்கு வழி தேடவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான வீட்டு மனைகள் கொடுத்து, மற்றும் குடி தண்ணீர் போன்ற வசதிகளைச் செய்துகொடுத்து, பல வழிகளில் அவர்களுக்கு உதவி செய்து கொண்டு வருவதற்காக அரசாங்கத்தைப் போற்றவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் வட நாடு, தென்னாடு என்று தொனிக்க பேசிய போதிலும், இங்கு கூட தஞ்சாவூர் என்று பேசவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். சென்னை ராஜ்யத்தில் தஞ்சாவூர் அதிகமான நன்மையை அடைகிறது, அதிகமாக அங்கே நல்லது போய் சேருகிறது என்று பேசவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. வட சேலம், தென் சேலம் என்று கூட பேசவேண்டியிருக்கிறது. பிறகு ஒரு ஊரிலே அந்தத் தெரு, இந்தத் தெரு என்று கூட பேச்சு வரும். ஆகையினால் அந்த எண்ணம் கொடுக்காமல், நமது இந்தியா ஒன்று, இந்தியாவில் உள்ள எல்லோருக்கும் ஒன்றாக ஆதரவு கொடுக்கவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் கங்கை நதியைக் கூட தெற்கே திருநெல்வேலி, தாம்பரபரணி நதி வரையில் வெட்டிக்கொண்டு வந்து விடலாம் என்று சத்தியமூர்த்தி அவர்களால் பேசப்பட்டது. கங்கை நதியைத் திருப்பி ஒவ்வொரு ஆற்றின் வழியாகக் கொண்டு வந்து தென் பகுதி வரையிலே அதை வெட்டிக்கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று முன்னாலேயே பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக எத்தனையோ கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். இந்தியா ஒன்றாக இருக்கக்கூடிய காலத்திலேயே, சத்திர அரசாங்கம் கங்கை நதியைத் திருப்பி வாய்க்கால்கள் வெட்டி ஒவ்வொரு ஜீவநதியின் வழியாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து தென் பகுதியில் பாய்ச்சினால் நமது சென்னை ராஜ்யம் மட்டுமல்ல, இந்தியாவே சுபிட்சம் அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரைக்காக நாம் நன்றி செலுத்தும்போது, கடவுளுக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நல்ல சமயத்திலே அவசியமான இடங்களிலே நல்ல விதமாக மழை பெய்து சுபிட்சமாக இருக்கிறோம் என்பது எல்லோருக்கும் இப்பொழுது தெரிந்த விஷயம். இன்னும் ஒரு வாரத்திற்கு அவசியமான இடங்களிலே, அதாவது அரந்தாங்கி, ராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு முதலிய இடங்களில் மழை பெய்யுமாறு கடவுளை பிரார்த்திப்போமாக. (குறுக்கீடு) கொஞ்சம் தயவு செய்து குறிக்கிடாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் எனக்கு அவகாசம் கொடுத்திருப்பது 10 நிமிஷங்கள்தான்.

8th December 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

கவர்னர் உரையிலே ஒரு 'டார்க் ஸ்பாட்' என்று உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை 'டார்க் ஸ்பாட்' என்று சொல்லக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயிகளும் ஜீனிக் வேண்டியதுதான். விவசாயிகளுடைய திறமையினால், அவர்களுடைய உழைப்பினால் நாம் நெல் மற்ற உணவு தானியங்களை விளைவித்து உண்கிறோம். உணவு விலை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுபவர்கள் எத்தனை சதவிகிதம்? எங்கே இருக்கிறார்கள்? எந்த விதத்தில் உணவு விலை அதிகரித்திருக்கிறது? என்ன காரணம்? உணவு உற்பத்தி குறையவில்லை. அண்டை ராஜ்யத்திற்கு அதிகமாக உணவுப்பொருள் போய்விட்டது என்ற காரணமும் இல்லை. 'அஜிடேஷன்' தான் காரணம். ஒரு பக்கத்திலே உற்பத்தி செய்பவர்களை தூண்டிவிட்டு சம்பளம் ஜாஸ்தி கேட்கச் சொல்லுகிறார்கள். மறு பக்கத்திலே விவசாயிகளை தூண்டிவிட்டு 3 மாத்கால் கூலி கேட்கும்படி செய்கிறார்கள். ஒரு ரூபாய் கூலி கொடுக்காவிட்டால் நடவுக்குப் போகாதீர்கள் என்று தூண்டிவிடுகிறார்கள் ஒரு சாரார். இதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தியின் செலவு அதிகரித்துவிட்டது. அதும்பட்டுமல்ல. உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளுக்கு துணி வாங்கவேண்டும், இதர சாமான்கள் வாங்கவேண்டும். அவர்களுக்கு முன்பு இருந்த அளவு இப்பொழுது அரிசி விற்பனை இல்லை. விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டும். ஆகையினால் எதனால் உணவு விலை ஜாஸ்தியாகிவிட்டது என்பதை நாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியம். உற்பத்தியை ஜாஸ்தியாக பெருக்கினாலும் கூட, 'டெவலப்பிங் ஏகாணமியில்' ரூபாயின் விலை மதிப்பு குறைந்திருக்கிறது. இதனால் விலை ஜாஸ்தியாக ஏறத்தான் செய்யும். சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் நியாயமானதும் சரியானதும் தான். நடுவிலே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அறுவடை ஆள பிறகு தலையிட்டு 'ப்ரொக்யூர்மென்ட்' செய்தார்கள். இரண்டு லட்சம் டன் 'ப்ரொக்யூர்மென்ட்' செய்ய திட்டமிட்டார்கள். அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் பணியாற்றினார்கள். 1,26,000 டன் அரிசி கொள்முதல் செய்தார்கள். ஒருவருக்கும் நோவு இல்லாமல், இடைஞ்சல் இல்லாமல் கொள்முதல் செய்தார்கள். இதில் பல குறைகள் இருந்திருக்கலாம். எல்லா ஜில்லாவிலும் ஒரே மாதிரியாக 'ப்ரொக்யூர்மென்ட்' செய்ய முடியவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவை பொறுத்த வரையிலும் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு கொள்முதல் செய்தார்கள். அதைக் கொண்டும், மத்திய சர்க்கார் உதவியைக் கொண்டும் இது வரையில் நியாய விலைக் கடைகள் நடந்து வந்தன. அதன் பலன் என்ன? விலை குறைந்து வருகிறது. இன்னும் குறையும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். நியாயவிலைக் கடைகளில் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்த அளவு இப்பொழுது அரிசி விற்பனை இல்லை. 4-12-59 தேதி கூட உணவு அட்வைஸரி கமிட்டியின் கூட்டம் நடந்தது. அரிசி ஜாஸ்தி விற்காத சில இடங்களிலுள்ள நியாய விலைக் கடைகளை எடுத்து அவசியமான மற்ற இடங்களில் மாற்றலாம் என்று இந்தக் கமிட்டியில் ஆலோசனை கூறப்பட்டது. அமைச்சர் அவர்களும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அவர்களும், அவர்களைச் சேர்ந்த

[Sri R. Srinivasa Iyer] [8th December 1959]

அதிகாரிகளும் செய்த பணியை நாம் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அத்துடன் கூட, அடுத்த ஆண்டில் நாம் 'ப்ரொக்யூர்மெண்டு' செய்ய வேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது. ஏற்படுவதற்கு இப்பொழுது சூழ்நிலை இல்லை. அதுவும் கூட சம்பாவைப் பார்த்துக்கொண்டு முடிவு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். இம்மாதம் 26-ம் தேதி மறுபடியும் மீட்டிங் போட்டிருக்கிறார்கள். 'ப்ரொக்யூர்மெண்டு' அவசியமில்லை என்றுதான் இப்பொழுது தோன்றுகிறது. 10 வருஷங்களுக்குள் 48 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களிலிருந்து, 56 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களில் அரிசி உற்பத்தி செய்யும் அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம். உற்பத்தி சம்பந்தமாக இந்தியா பூராவும் சராசரி எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு ஏக்கரில் உற்பத்தி 750 பவுண்டு அரிசி. ஒரு ஏக்கருக்கு நமது ராஜதானியில் அரிசி உற்பத்தி 1,300 பவுண்டு, நெல்லாக பார்த்தால் 1,800 பவுண்டு. ஏக்கர் 1-க்கு சராசரி நெல் 2,000, 2,240 பவுண்டுக்கு நாம் முயற்சி செய்யலாம். சாதனங்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள் சொன்னதுபோல் கொஞ்சம் முயற்சியும், உதவியும் தேவை. சாதனங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையிலே 'பிரைஸ் ஸ்டெபிலைசேஷன் போர்டு' அவசியம் தேவை. மினிமம் அண்டு மாக்ஸிமம் பிரைஸ், அதாவது அறுவடைக்கு முன்னதாகவே, இன்னும் சாகுபடி காலத்திற்கு முன்னதாகவே அடுத்த வருஷத்திற்கு ஒவ்வொரு விவசாயியும் விலை என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு அக்கறை வரும். 'புட்கிரைஸ்' என்சூயரி 'கமிட்டி' 1957-ல் ரிபோர்ட்டு செய்திருக்கிறார்கள். 'மினிமம் பிரைஸ் அண்டு மாக்ஸிமம் பிரைஸ்' முன்னதாகவே 'பிக்ஸ்' செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று நாம் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு பெரிய பிராஜெக்ட்டை மூன்றாவது பிளானில் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் ஆசைப்படுகிறேன். கிருஷ்ண-பெண்ணை பிராஜெக்ட்டினால், நம் மாகாணத்தில், செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் ஆறு லட்சம் ஏக்கரா நிலம் தண்ணீர் பாயும். அந்த திட்டம் ஆந்திரா-சென்னை பிரிவுக்கு முன்னாலேயே வகுக்கப்பட்டது. பிரிவினைக்குப் பிறகும் அந்த திட்டத்தை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். சென்னைக்கு உதவ வேண்டுமென்று, அங்கு முதல் அமைச்சராக இருந்தவர், இன்று காங்கிரஸ் பிரஸிடெண்டாக இருக்கும் காரணத்தால், சூழ்நிலை நன்றாக இருப்பதால் அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதனால், அங்கே 36 லட்சம் ஏக்கராக்கள் பாயும். சென்னை மாநிலத்தில் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஆறு லட்சம் ஏக்கராக்கள் பாயும். தவிர சென்னைக்கு குடி தண்ணீரும் கிடைக்கும். ஆகவே அந்த திட்டத்தை மூன்றாவது திட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

அதன் பிறகு மைனர் இர்ரிகேஷன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு பேக்கேஜ் டீல் package deal வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லா என்றால் பூராவும் பழைய டெல்டா பிரதேசமென்ற தவறான அபிப்பிராய

8th December 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

மிருக்கிறது. அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டைப் பிரதேசங்கள் மழையினால், ஏரிகள் நிரம்பும் பிராந்தியங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தனியாக ஒரு பேக்கேஜ் டீல் செக்ஷன் அந்த பிராந்தியத் திற்கு ஆரம்பித்தால் நலமாக விருக்கும். உலகிலேயே வியக்கத் தக்க “அஸ்டெளண்டிங்” முறையில் இந்த பேக்கேஜ் டீலை தஞ்சாவூரில் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள். உணவு உற்பத்தியை அதிகரித்து இருக்கிறோம். சென்னையில் ரொம்பவும் சந்தோஷப்படத்தக்க முறையிலே வெற்றி பெற்று இருக்கிறோம். அதிக உற்பத்தியிருக்கிற எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஸீலிங் ஏற்பட்டு விட்டது. நாமும் ஸீலிங் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்து உச்ச வரம்பு ஏற்படுத்த நினைப்பது போல் இருக்கிறது. அப்படியானால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலையில், ஒரு குடும்பத்தில், குறைந்தது ஐந்து பேர்களுக்கு மேல் இல்லாமல் இருந்தால், ரூ. 5,000-மாவது நிகர வருமானம் வேண்டும். அந்த முறையில் வருஷம் 1-க்கு 5,000 மாவது நிகர வருமானம் ஸீலிங் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடியதாக ஸீலிங் ஏற்படுத்தினால் ஒழிய, சரிவராது. ஒரு குடும்பம் என்றால், குழந்தைகளைப் படிக்க வைக்கவேண்டும், கல்யாணங்கள் செய்ய வேண்டும், வியாதிக்கு சிகிச்சை செய்ய வேண்டும், மேலும், “லீன்” வருஷங்களுக்கு என்று ரிசர்வ் வைக்க வேண்டும். இப்பொழுது “ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்” என்று திட்டமிடுகிறோம். வெவ்வேறு நிலவளமுள்ள பல பிராந்தியங்களுக்கு “லாண்ட் போர்ட்”, “லாண்டு கமிஷன்” என்று ஏற்படுத்தி ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதை என்ன என்று நிர்ணயித்து சீலிங் அந்தப்படி 30, 40 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று செய்ய வேண்டும்.

இதிலே, உணவு உற்பத்திக்கு என்று இருக்கும் நிலங்கள் தவிர, பாக்கிக்கு இந்த ஸீலிங் வேண்டாம். இப்பொழுது தென்னந்தோப்புகள் இருக்கின்றன. தென்னமரங்களை ரொம்பக் காவந்து பண்ணி, பிள்ளையைப் போல் வளர்க்கவேண்டும். வரும்படி ஒரு நாள் கவனிக்காவிட்டாலும், வண்டு விழுந்தாலும், மரம் கெட்டு விடும். நஷ்டமாகி விடும். ஐந்து வருஷங்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டுக் காப்பாற்றி வந்தால், 15 வருஷங்களுக்குப் பிறகு காய்க்கும். நிரந்தரமாகக் காய்க்க சராசரி 20 வருஷமாகும். இப்பொழுது சென்னை மாகாணத்தில் 115,000 ஏக்கர்தான் இருக்கிறது. தென்காசியில் பாரின் எக்ஸ்டென்சன் கிடைக்கிறது. இப்போது 25 கோடி ரூபாய்க்கு இறக்குமதி செய்கிறோம். அதை தவிர்ப்பதற்காக அந்தத் தேங்காய் வளர்ப்பை அதிகரிக்க, ஸெண்ட்ரல் கோகனட் கமிட்டியிலே, ஏராள சிலவு செய்து ஆராய்ச்சியெல்லாம் செய்து வருகிறார்கள். அதெல்லாம் வீணாகிவிடும். தென்னந்தோப்புகளை சீலிங்கில் சேர்ப்பது நியாயமாகாது. ஆகவே, தென்னந்தோப்புகள், பழத் தோப்புகள் முதலியவற்றை இந்த ஸீலிங்கிலிருந்து விலக்கிவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தோப்பு வைத்திருப்

[Sri R. Srinivasa Iyer] [8th December 1959]

பவர்களுக்குத்தான் அதிலுள்ள சிரமம் தெரியும். தேங்காய் ஜாஸ்தி உற்பத்தியாவதற்கு, தோப்புகளை ஸீலிங்கிலிருந்து விலக்கியாக வேண்டும்.

காம்பன்சேஷன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஒரு வருஷ நிகர வரும்படியை 15-ஆல் பெருக்கி கூடுதலாவதைக் கணக்கிட்டு காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். சில ராஜ்யங்கள், டெனண்டு களே காம்பன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டார்கள். சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டால், அதற்கு சரியான காம்பன்சேஷன் கொடுத்தால்தான் நல்லது. இன்னும் சிலர் இதற்கு “ரிட்ராஸ்பெக்டிவ்” எபெக்ட் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது தேவையில்லை. அனாவசியமாக யாரும் பறாதீனம் செய்துவிட மாட்டார்கள். *Mala fide* யாக செய்துள்ளவர்கள் நஷ்டப்படுவார்கள். அது அவர்களுடன் போய்விடும். வாங்கியவர்கள் மோசடி செய்து விடுவார்கள், நிலக்காரன் அனுபவிக்க முடியாது. ஆகவே அந்த பில் வரும்போது, அது சட்டமாகும் காலத்திலிருந்து அதை அமலாக்கினால் போதும் என்பது என்கருத்து.

பர்ஸனல் கல்டிவேஷனைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன் Personal cultivation is cultivation by himself or by members of his family or by hired labour with his own or hired stock. என்று அர்த்தம் ஆகும்படி செய்ய வேண்டும். எல்லோருமே நேரிலே இருந்து விவசாயம் செய்வது என்பது முடியாத காரியம். மதராசிலே உத்தியோகமாக விருக்கும் ஒரு நபர், நேரே இல்லாமல், hired labour and stock வைத்து விவசாயம் செய்தால் அதுவும் பர்ஸனல் கல்டிவேஷன்தான். மேலும், சிறிய பிராசுதாரர்களுக்கு, 6 ஏக்கர் வரை பர்ஸனல் கல்டிவேஷனுக்கு எடுத்துக்கொள்ள அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

இத்துடன், மூன்றாவது திட்டத்தில், 4 அல்லது 5 திட்டங்களையும் சேர்க்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். சேது சமுத்திரம் பிராஜக்ட்டினால் பெரிய உபகாரம் இருக்கிறது. முன்பு அதற்கு 15 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இப்பொழுது அதற்கு 30 கோடியானாலும் ஆகலாம். பிராஜக்ட்டுகளை பின்னுக்குத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே இருந்தால் இப்படித்தான் செலவு ஜாஸ்தி ஆகும். இதனால், கொச்சிக்கும் மதராசுக்கும் 362 மைல் நீளம் பிரயாணம் குறையும். ஒன்றரை நாள் கப்பல் பிரயாணம் குறைகிறது. உற்பத்தி பெருகப் பெருக, போக்குவரத்து சாதனங்களும் அதிகப்பட வேண்டும்.

கிருஷ்ண-பெண்ணா பிராஜக்ட் மிக அவசியம். சென்னையிலே, இந்த பக்கிங்காம் கனாலுக்கு விமோசனமே கிடையாதா? இந்த பக்கிங்காம் கனாலில் சமுத்திர ஜலத்தை வடக்கே பம்பு செய்து தெற்கே சமுத்திரத்தில் டிஸ்சார்ஜ் செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டம் வகுத்தாலன்றி, மதராஸ் “லிடி பியூடிபுல்” என்று எப்படிச்

8th December 1959] [Sri R. Srinivasa Iyer]

சொல்ல முடியும்? சென்னைப் பட்டணம் பியூடிபுல்லாகவே இருக்காது. சுகாதாரக் குறைவும், துர்நாற்றமும் இருந்து கொண்டே தான் இருக்கும். ஆகவே இதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், ஒரு திட்டம் இருக்க வேண்டும்.

20 வருஷங்களுக்கு ரோட்டு விஸ்தரிப்பு திட்டம் என்று இருக்கிறது. உணவு உற்பத்திக்கு அவசியமானது, ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், விளைபொருள்களை அவசரமாக, துரிதமாக மார்கெட்டுகளுக்கு கொண்டுபோக கப்பி ரஸ்தாக்கள் அவசியம். அந்த வசதியைச் செய்து தர வேண்டும். பிற்போக்கான இடங்களுக்குப் பரையாரிடி கொடுத்து, இந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக இந்த உரையில் ஒன்றும் இல்லை. சேது சமுத்திர பிராஜக்ட்டும், இந்த துறைமுக அபிவிருத்தியும் சேர்ந்தே செய்ய வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், தூத்துக்குடி ஹார்பரைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இதை மூன்றாவது திட்ட காலத்திலேயே செய்து முடிக்க வேண்டும். சென்ட்ரல் சர்க்கார் அந்த வேலை செய்வதாக ஏற்பாடு என்று தெரிகிறது. உலக பிரசித்தி பெற்ற எஞ்ஜினியர்கள் நம்மிடம் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபைத் தலைவியவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது, என் கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். முதலிலே, விலைவாசி உயர்வைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அவர்களே இதை ஒரு “டார்க் ஸ்பர்ட்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே எல்லா மக்களுக்கும் இது கவலைக்கு இடமான விஷயம். இது கடந்த சில வருஷங்களாக ஏறு முகமாக இருந்தாலும், ஓரளவு இப்பொழுதாவது இறங்கு முகமாக நோக்கிப் போகும் என்று எதிர் பார்த்தோம். ஏனென்றால், இந்த வருஷம், சிற்சில இடங்கள் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும், நல்ல பருவ மழை பெய்து இருக்கிறது. இந்த நிலைமை பெரும்பாலாக இருக்கும்போது, கண்டிப்பாக விலைவாசிகள் இறங்கியாக வேண்டும். இது சாதாரணமாக வழக்கமாக இருக்கவேண்டிய நிலைமை. அதைத் தவிர சர்க்காரில் கூட ஒரு லட்சம் டன்னுக்கு மேல் அரிசி வைத்துக்கொண்டு சுமார் இரண்டாயிரம் நியாய விலைக் கடைகளை வைத்து நியாய விலையில் அரிசியை விற்று வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அதிகமாக உயர்ந்து விற்கக்கூடிய விலையை அவர்களால் தடுக்க முடியவில்லை. ஆனால் ஒன்று சொல்லுகிறார்கள். விலைவாசி அதிகமாக விற்பனை விவசாயிகள் அதனால் பயனடைகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் அப்படி இல்லை. அது எப்படி பொருந்தும் என்பதும் தெரியவில்லை. இப்படி விலைவாசிகள் உயர்ந்து விற்பதால் மக்களிடம் கவலை உண்டாகியிருக்கிறது.

[Sri K. Ramachandran] [8th December 1959]

கிறது. சாதாரணமாக விலைவாசிகள் அறுவடை காலங்களில் தங்களுடைய விவசாயப் பொருள்களை விற்றுவிடுவார்கள். மகசூல் காலத்திலேயே விற்றுவிடுவதால் மற்ற காலங்களில் அவற்றை வாங்கும்போது அவர்களும் அதிகப்படியாக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மகசூல் காலங்களில் பெரிய வியாபாரிகளும், பணக்கார விவசாயிகளும் தானியங்களை குறைந்த விலை கொடுத்து வாங்கி வைத்துக்கொண்டு மற்ற காலங்களில் அதிகப்படியான விலைக்கு விடுகிறார்கள். அப்படி அதிகப்படியாக விலைவாசிகளை உயர்த்தி வைத்து பெரும் லாப மடையப் பார்க்கிறார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்த விதத்திலும் சௌகரியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. சாதாரண விவசாயிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இப்படி விலைவாசி விற்பது குறைவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

சென்ற வருஷம் ப்ரொக்யூர்மென்ட் ஆரம்பித்தபோதும், தென் மண்டலத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொன்ன போதும் மத்திய சர்க்கார் தென் மண்டலத்தை ரத்து செய்யக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சென்ற வருஷம் நல்ல முறையில் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் காலாகாலத்தில் உணவு தானியங்களை ப்ரொக்யூர் செய்து வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு நியாய விலையில் விற்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எந்த அளவு உணவு தானியங்களை சேகரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு நியாயவிலை கடைகள் மூலமாக கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பட்ட ஒரு பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கடமையை இந்தச் சர்க்கார் செய்ய தவறி விட்டது. மத்திய சர்க்கார் ஏதோ சில சமயங்களில் கொஞ்சம் உணவு தானியங்களை கொடுத்துவிட்டு தங்களுடைய கடமையை தட்டி கழித்து விடுவது சரியல்ல. தென் மண்டலத்தை எப்பொழுது அவர்கள் ரத்து செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்களோ அப்பொழுது அவர்கள் இங்கு வேண்டிய உணவு பொருளை சப்ளை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஏதோ கொஞ்சம் உணவு தானியங்களை சப்ளை செய்து விட்டால் மட்டும் போதாது. காலாகாலத்தில் இந்தச் சர்க்கார் வேண்டிய தானியத்தைக் கொள்முதல் செய்திருந்தால் இப்பொழுதுள்ள சங்கடமான நிலைமையை சமாளித்துக்கொள்ளலாம். வேண்டிய நியாய விலைக்கடைகளை வைத்து குறைந்த விலையில் உணவு தானியங்களை மக்களுக்குக் கொடுத்து மக்களுடைய சங்கடமான நிலையை போக்கியிருக்கலாம். இனியும் மக்களுக்கு இப்படிப் பட்ட ஒரு சங்கடமான நிலைமையை உண்டாக்கக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் தங்களுடைய பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தவறி விட்டது. ஏதோ

8th December 1959] [Sri K. Ramachandran]

பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் டன் உணவு தானியத்தைக் கொடுத்து விட்டு தங்களுடைய பொறுப்பை தட்டிக்கழிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. ஆகவே நல்ல முறையில் பப்லர் ஸ்டாக் இருக்கும்போது அவைகளை வாங்கி சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு தகுந்த காலத்தில் குறைந்த விலைக்கு விற்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

உணவு தானியங்களைப்போலவே மற்ற பொருள்களாகிய புளி, மிளகாய் போன்றவைகளும் அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அவற்றின் விலைகளும் ஒரேயடியாக ஏறியிருக்கிறது. அதுவும் நல்லது அல்ல. புளி ஏற்றுமதியாகிறது என்றும் சில இடங்களில் புளிய மரங்கள் வெட்டப்படுகிறது என்றும் இதற்குக் காரணம் சொல்லப்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் தவிர்த்து சரியான விலையில் மக்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே சர்க்கார் அவ்வப் போதுள்ள நிலைமையை கவனித்து விலைவாசி ஏறுவதை எந்த அளவு தடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவு தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. 12¾ டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தும் விலை வாசி ஏகமாக உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? உணவு அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருப்பதைக்கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் விலைவாசி அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது தான் வருத்தத்திற்கு இடமளிக்கிறது. கண்டிப்பாக அரசாங்கம் இந்த உயர்வைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உற்பத்தி அதிகமானால் குறைந்த விலையில் மக்களுக்குக் கிடைக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். ஆனால் அப்படி ஏற்படவில்லை.

உணவு உற்பத்திக்கு வேண்டியது உரம். அதிகமான உரம் இட்டால் அதிக உற்பத்தியைக் காணலாம். ஆனால் உரம் விற்பனை யாவதிலும் ஓரளவு கஷ்டம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அரசாங்கம் உரம் சப்ளை் செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. ஆனால் அப்படி கொடுக்கக்கூடிய உரம் விவசாயிகளுக்கு சௌகரியமாக கிடைக்கவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட ஓபன் மார்க் கெட்டில் உரம் வாங்குவதாக இருந்தால் வேண்டிய அளவு கள்ள மார்க்கெட் விலைக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வாங்குவதாக இருந்தால் கிடைக்க வில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஓபன் மார்க்கெட்டில் அதிகமான விலை கொடுத்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்கு விநியோகிக்கக்கூடிய விதிகள் சரியாக இல்லையா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

[Sri K. Ramachandran] [8th December 1959]

இதைப்போலவே பூச்சி மருந்துகளும். இவைகளும் நியாய விலைக்கு வாங்குவதாக இருந்தால் சுலபமாகக் கிடைக்கவில்லை. தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து வாங்குவதாக இருந்தால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கிடைக்கிறது. இதற்கும் என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். ராமனாதபுரம் பகுதியில் எப்பொழுதும் போல் இல்லாமல் இந்த வருஷம் வேண்டிய மழை பெய்திருக்கிறது. இருந்தாலும் பயிர்களுக்கு பூச்சி தொல்லை அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய மருந்து சப்ளை செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி செய்ய வில்லையானால் மழை பெய்தும் அந்த மாவட்டத்திற்கு பயன் இல்லாமல் போவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அங்கே பூச்சி மருந்துகள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே நியாய விலைக்கு பூச்சி மருந்துகளை சப்ளை செய்வதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கவர்னர் உரையில் மூன்றாவது பள்ளைப்பற்றி சொல்லப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 166 கோடி ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. இதிலும் ஒரு விஷயம் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தயாரிக்க சட்டசபையில் எல்லா கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து திட்டத்தை தயாரிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம்தான். அது மகிழ்ச்சி தரக்கூடியதாகத் தான் இருக்கிறது. பள்ளை தயாரித்து விட்டு அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு முடிவு செய்யாமல் பள்ளை தயாரிப்பதற்கே கமிட்டியின் ஆலோசனைக் கேட்டு தயாரிக்க வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லோரும் கூடி விவாதித்த பிறகுதான் பள்ளை தயாரிக்க வேண்டும். அத்துடன் பக்கத்து ஸ்டேட்டிலிருந்து வரக்கூடிய உபரியான தண்ணீரை எடுத்து நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் சந்தோஷம் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றியும் நல்ல முறையில் தீவிரமாக விவாதித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி பள்ளை தயாரிப்பதற்கு முன்னதாகவே ஆலோசனை செய்து திட்டங்களை தயாரித்தால் அது உங்களுக்கு மட்டுமல்ல பொதுவாக மந்திரி சபைக்கே நல்லதாக இருக்கும். அதன் பிறகு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இருக்காது.

அதே மாதிரி இப்பொழுது அப்பர் பெரியாறு திட்டம் இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை நாம் அவசியம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அதன் மூலம் ராமனாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களுக்கு நல்ல பயன் தரும். அது பெரிய பயன் தரக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த திட்டத்தை

8th December 1959] [Sri K. Ramachandran]

அவசியம் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த திட்டத்தை அவசியம் முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் மூலம் சுமார் ஐந்து அல்லது ஆறு லட்சம் ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி அடைய இருக்கிறது. எப்பொழுதும் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய ராமநாதபுரம் ஜில்லா அதன் மூலம் நல்ல பயனடைய முடியும். இந்த வருஷம்கூட வைகையில் அதிகப் படியான தண்ணீர் வந்து அது வேஸ்டாக கடலில் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆகவே இந்த திட்டத்தை எடுத்து விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வைகை ப்ராஜெக்டிலிருந்து ராமநாதபுரத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து வந்தார்கள். அது இப்பொழுது சாத்யமில்லை என்று சொல்வதாகத் தோன்றுகிறது. அப்படி இல்லாமல் அந்தப் பிராந்திய மக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய அளவில் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அறுவடை காலங்களில் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் சௌகரியமாக வாழ முடியும். அத்துடன் அங்குள்ள கால்வாய்கள் அநேக காலமாக மராமத்து செய்யப்படாமல் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்தாயிரம் அல்லது இருபதாயிரம் ஏக்கர் பாயக்கூடிய கண்மாய்களெல்லாம் மேடிட்டு கிடக்கின்றன. ஓரக்கால் போன்ற கால்வாய்கள் எல்லாம் மேடிட்டிருப்பதால் வைகையில் தண்ணீர் வரக்கூடிய காலங்களில் தண்ணீர் எல்லாம் பயிர்களுக்கு பாப்ச்ச முடியாமல் தண்ணீரெல்லாம் கடலில் போய் விழுந்து விடுகிறது. அந்த நிலைமையில் அநேகம் கால்வாய்கள் துரத்து செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகளையும் எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைத் தவிர உணவு பொருள்களின் விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் ரோடு வசதிகள் இல்லாமல் இருப்பதும் ஒன்றாகும். உணவு பொருள்களை பல இடங்களுக்கு எடுத்துச்செல்ல ரோடு வசதி அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. நல்ல ரோடுகளாக இருந்தால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். அப்படி நல்ல ரோடுகளை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இம்மாதிரி சில விஷயங்களில் கண்டிப்பாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL : கனம் சட்டமன்றத் தலைவி அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் ஒரு சில கருத்துக்களை நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Srimathi Kolanthai Ammal] [8th December 1959]

தம்முடைய மாகாணம் முழுவதும் நல்ல மழை பெய்து, விவசாய மக்கள் ஓரளவு திருப்தியாக இருக்கிற இந்த நேரத்திலே, நாட்டிலே வான் சிறப்பு நன்றாக இருந்தால்தான் மக்களும் சுபிட்சமாக வாழ்வார்கள் என்ற வள்ளுவன் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பருவ மழையைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையின் முதலிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே நாட்டை நல்ல முறையில் ஆளும் ஒவ்வொருவருக்கும் இன்றியமையாத ஒரு கடமையை நிறைவேற்றும் முறையில் இந்தப் பருவ மழையைப் பற்றிய குறிப்பை அவர்கள் எடுத்த எடுப்பில் தந்திருப்பதற்காக நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையில்தான் இன்று தம்முடைய மாகாணம் முழுவதும் பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் மூலமாகவும், சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் மூலமாகவும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் பல்வேறு விவசாயிகளுக்கு நீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற பேச்சில்லாமல் ஓரளவு நல்ல திருப்தியாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேசமயத்தில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் ஓரளவு விலை ஏறியிருக்கிறது. அதனால் மாதா மாதம் நிரந்தரச்சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்கள் குறிப்பாக ஆசிரியர்கள், சர்க்கார் ஊழியர்கள், க்ளார்க்குகள் இவர்கள் எல்லாம் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இன்னும் குறிப்பிட்ட குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டிருக்கும் பல்வேறு தொழிலாளர்கள், எதிர்பாராமல் விலை போல ஏறிக்கொண்டிருக்கிற விலைவாசிகளினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரிசி, பருப்பு, புளி, மிளகாய் போன்ற அன்றாட உபயோகத்திற்குத் தேவையான பொருள்களின் விலை ஏறியிருப்பது காரணமாக அரசாங்கத்தின் மேலேயே அதிருப்தியாக அவர்கள் பேசுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த முறையில் எதிர்பாராத முறையில் விவசாயப் பண்டங்களின் விலையும் சரி, மற்ற பொருள்களின் விலையும் சரி ஏறிக்கொண்டு போவதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். காரணம் ஒருபக்கம் உற்பத்தி செய்கின்ற எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த லாபமானது நேரிடையாக கிடைக்கின்றது, ஓரளவு எல்லா விவசாயிகளும் நன்மை அடைகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் குறைந்த ஊதியத்தை மாதாமாதம் பெறுகின்ற, குறிப்பிட்ட வரும்படியை உள்ளவர்கள் கடன் இல்லாமல் வாழ்கின்ற வாழ்வு இல்லையே என்று ஏக்கமுற்று இருக்கும்படியான இந்த நேரத்தில் விலையேற்றத்தைக் கண்டு வருந்தாமல் இருக்கமுடியாது. ஆகவே விலைவாசிகள் எதிர்பாராத அளவு ஏறிக்கொண்டு போவதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி செய்வதிலே நம் அரசாங்கம் ஏராளமான பொருள்களை வாங்கி வழங்குகிறது. அந்தச் சிறந்த தாராளமான மனப்பான்மைக்கு நாம் நன்றி செலுத்துகிறோம். ஆனால் எத்தகைய விவசாயிகள் இந்த நல்ல கடன் வசதியைப் பெறுகிறார்கள் என்பதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறபோது

8th December 1959] [Srimathi Kolanthai Ammal]

போதுமான அளவு யார் செக்யூரிட்டி கட்டத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் பெறுகிறார்கள். போதுமான அளவு செக்யூரிட்டி கட்டக்கூடியவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அதிக நிலம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் குறைந்த நிலம் உடையவர்கள், நிலம் இல்லாது, பணம் இல்லாது கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகள் கடன் வசதியும் பெற முடியாமல்தான் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த வட்டிக்கு கடன் சர்க்காரே விவசாயிகளுக்கு வழங்க முன் வந்தாலும் கூட இதனால் சிறுசிறு விவசாயிகளுக்குப் பயன் இல்லாது போய்விட்டது. இன்றைக்கு நூற்றுக்கு பத்து பேர்களுக்குக் கூட இத்தகைய கடன் வசதி கிடைப்பது கிடையாது. ஆகவே நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று கடன் கொடுக்கிற நேரத்தில் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் இந்த வசதி போய்ச் சேரவேண்டும் என்கிற மனப்பான்மை நம் அரசாங்கத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு கலெக்டரில் இருந்து தாசில்தார் வரைக்கும் உள்ளவர்களுக்கு வரவேண்டும். அவர்கள் இன்னும் கடன் கொடுப்பதற்கு கொடுக்கப்படுகிற தொகையைப் போல மூன்று மடங்கு செக்யூரிட்டி கட்டவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வசதியைப் பெறுகின்றவர்கள் நிறையப் பணம் உடையவர்கள்தான். அதனால்தான் விவசாயிகள் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். பணக்காரர்களுக்குக் கடன் வசதி கிடைக்காவிட்டாலும் கூட ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் கடன் வசதி கிடைக்கும்படியாக இந்த திட்டத்தில் சிற்சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும்.

அதற்குமேல் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய உரம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதற்குக் காரணம் இறக்குமதி தடைப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் இறக்குமதிக்காக செலவழிக்கக்கூடிய பணத்தைப் போட்டு உள்நாட்டிலேயே இப்படிப்பட்ட சிறந்த பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதற்காக விவசாயிகளும் நல்லமுறையில் தங்களுடைய பாராட்டுதலை சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மிகவும் இன்றியமையாத தேவையாக இருப்பது ரசாயன உரம். ஆகவே அந்த ரசாயன உரத்தை சீக்கிரத்தில் உற்பத்தி செய்வதற்கு விரைவில் நல்லதொரு திட்டத்தை நல்லமுறையில் கொண்டு வரவேண்டும். அது விவசாயிகளுக்குப் பெரும் உபகரமாக இருக்கும் என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் நாட்டிலே பணப் பற்றாக்குறைப் பஞ்சம் அதிகமாக ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமானால் தொழில் துறையில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும். தொழிற்சாலைகள் பல ஏற்பட்டாக வேண்டும். இன்றைக்கு ரயான் தொழிற்சாலையை மேட்டுப் பாளையத்திலும், அலுமினியத் தொழிற்சாலையை சேலத்திலும், சிமிண்டு தொழிற்சாலையை ராமநாதபுரத்திலும் ஏற்படுத்தி ஓரளவு இன்னும் அதிகத் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படச் செய்தால்தான்

[Srimathi Kolanthai Ammal] [8th December 1959]

இப்படிப்பட்ட பஞ்சம் குறைய முடியும் என்று கருதுகிறோம். அப்படித் தொழில் அபிவிருத்தி செய்யும்போது நம்முடைய நாட்டிலே சிறிய பொருள்களுக்கு நிறைந்த மார்க்கெட்டை உண்டாக்கி, மற்ற நாடுகளுக்கும் அந்தப் பொருள்களை அனுப்பிவிட்பதன் காரணமாக நம் நாட்டிலே ஓரளவு அதிகப் பணத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். இதனால் விவசாயத்துறையிலும், தொழில் துறையிலும் நம் நாடு அதிக முன்னேற்றத்தை அடைய முடியும். அதற்கும் துரிதமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இன்னும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் பல்லடம் தாலுக்கா, கோயம்பத்தூர் தாலுக்கா, தாராபுரத்தில் ஒரு சிறு பகுதி ஆகிய என்னுடைய தொகுதி அபிவிருத்தி இல்லாமல் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எதுவும் அங்கே கிடையாது. சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுல் நடத்துவதற்கு பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர தக்க ஏற்பாடுகளை துரிதமாகச் செய்யவில்லை. உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நாம் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறோமோ அது நல்ல பயன் தரவேண்டுமானால் இந்தச் சிறிய பாசன திட்டங்களில் துரிதமாக நல்ல கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவும் மிகவும் பிற்போக்காக இருக்கிற எங்கள் தாலுக்காக்களில் எல்லாம் சிக்கிரத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். சிறப்பாக என்னுடைய தொகுதி பல்லடம் தாலுக்கா, கோயம்பத்தூர் தாலுக்கா பெரிய பாசன வசதி எதுவும் பெறாத ஒரு தாலுக்கா. ஆகையால் பெரிய நீர்ப்பாசன வசதி எதுவும் இல்லாத இந்தத் தாலுக்காக்களுக்கு சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் மூலமாக நாம் போதுமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய மின்சாரத்திற்குக் கட்டணம் மூன்று மாத செக்யூரிடி கட்டவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். முன்பு இரண்டு மாத செக்யூரிடி தான் இருந்தது. அதை மூன்று மாதம் கட்ட வேண்டும் என்று வைத்திருப்பதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மூன்று மாதம் செக்யூரிடி என்றால் கிட்டத்தட்ட 300 ரூபாய் விவசாயிகள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இதனை பலமுறைகள் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். ஆகவே பழையபடி 2 மாதம் செக்யூரிடி கட்டினால் போதும் என்று செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு புறம் பலவகையில் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் செய்துகொண்டு வருவதோடு கூட இன்னொரு பக்கம் இதுமாதிரியாக விவசாயிகளிடம் இருந்து பணத்தை வாங்குவது அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே, இதில் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

8th December 1959] [Srimathi Kolanthai Ammal]

அடுத்தபடியாக, நில உச்ச வரம்பு கட்டும்போது அதிக நிலம் உடைய விவசாயி குடும்பத்தில் உள்ள பெண்களுக்கும், ஆடவர்களைப் போலவே தங்கள் நிலம் என்று வைத்துக்கொள்ள உரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். உத்தியோகத்தில் இருந்து சம்பாதிக்கிற பெண்களைப் போலவே பெரிய விவசாய குடும்பத்தில் வாழ்ந்து வருகிற பெண்களுக்கும் தங்களுக்கு என்று உரிமையை வைத்துக் கொள்ள இந்தச் சட்டத்தில் தடை இருக்கக்கூடாது. சம்பாதிக்கிற பெண்கள் வாழ்விலே எப்படி ஒரு திருப்தியுடன் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்களோ அப்படியே இவர்களும் இருப்பதற்கு வசதி இருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு பெண்களுக்கு பேச்சு உரிமை, எழுத்து உரிமை என்றெல்லாம் கொடுத்துவிட்டு சொத்து உரிமை மட்டும் கொடுக்காமல் இருந்தால் சரியான ஜனநாயக ஆட்சியாகாது. ஆகவே நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டும்போது கணவனுக்கு என்பதுபோல் மனைவிக்கும் ஓரளவு இருக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பெண்களுக்கு உரிமை உண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. மனைவி வேறு, கணவன் வேறு இருந்து, தனித்தனி குடும்பம் என்று நடத்துகிறார்களா அல்லது ஒரு குடும்பமாக இருந்து நடத்துகிறார்களா என்பது தான் பிரச்சனை.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL : குடும்பத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று சொன்னாலும் கணவன் பேருக்கு 40 ஏக்கர் என்று உச்ச வரம்பு கட்டுவதாக வைத்துக் கொண்டால் பெண்களுக்கு அந்த 40 ஏக்கரில் ஒரு 10 ஏக்கராவது இல்லையென்று சொன்னால் கணவன் சொத்தை விற்பதற்கு பெண்களுக்கு உரிமையிலலாது போய்விடும். ஆகவே ஐந்து நபர்கள் அடங்கிய ஒரு குடும்பம் என்று சொல்லி உச்சவரம்பு கட்டும்போது அதில் பெண்களுக்குள்ள பகுதி என்னவென்று தீர்க்கமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்வதை பல விவசாயக் குடும்பப் பெண்கள் வரவேற்கிறார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அடுத்த படியாக, கோயம்பத்தூர் நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கோயம்பத்தூர் ஒரு சிறந்த முன்னேற்றமான நகரம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் குடி தண்ணீர் திட்டத்திற்காக டெல்லி அரசாங்கமும், நமது சென்னை மாநிலமும் ஏராளமான பணம் செலவழிக்கும் இந்த நேரத்தில் கோயம்பத்தூர் வட்டாரத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் 50 சதவீதம் பேர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே குடி தண்ணீர் திட்டத்தை சீக்கிரமாக விஸ்தரிக்கச் செய்ய கோயம்பத்தூர் நகரசபையைப் பொறுத்த வரையில் எந்த அளவிற்கு கடன் வசதியோ அல்லது மான்யமாகவோ கொடுத்து சிறுவாணி ஆற்றிலிருந்து குடிதண்ணீர் கொண்டு வரும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வர ஒத்துழைக்க வேண்டும். கோயம்பத்தூர் நகரத்தின் ஜலதாரை அந்த நகரத்தின் சிறப்பையே கெடுத்து விடுகிறது. அதற்கு ஒரு அண்டர் கிரௌண்ட் டிரெயினேஜ் கட்ட

[Srimathi Kolanthai Ammal] [8th December 1959]

நல்லதொரு திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டும். அப்படியில்லை யென்று சொன்னால் அங்குள்ள சுத்தம், சுகாதாரம் இவைகள் பாதுகாக்கப்படவில்லை என்ற அளவுக்குத்தான் வரும். ஆகவே நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்லகுடிதண்ணீர் திட்டத்தையும் சாக்கடை வசதியையும் நல்ல முறையில் செய்து தருவதற்கு வேண்டிய பணம் ஒதுக்குவது நமது அரசாங்கத்தின் கடமை யாகும். கடைசியாக, தாலுகா ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ், ஆசிரி யர்கள், போலீஸ் இலாகாவில் இருக்கிறவர்கள் இவர்களைப் போன்ற கவர்ன்மென்ட் உத்தியோகஸ்தர்கள் வேலை செய்கிற இடங்களில் சிலபேர்களிடமிருந்து இன்சார்ஜ் என்று சொல்லி ஆறு மணி நேரம், எட்டு மணி நேரம் என்று அதிகப்படியான வேலை வாங்குகிறார்கள். ஒன்றல்லது இரண்டு என்றிருந்தால் பரவா யில்லை. அப்படி கூடுதல் வேலை வாங்கிவிட்டு அவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் பே அல்லது சிறிய அலவன்ஸ் கூட கொடுக்காமல் அதிகப் படியான வேலை வாங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு போதுமானபடி அதிக ஊதியமும் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு நமது மாகாணத் தின் சுபிட்சமான இந்த நேரத்தில் விலை வாசிகள் ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் சீக்கிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன் கொண்டு வந்திருக்கும் கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரையை வரவேற்று சிற்சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது திட்டத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு பல சிறிய தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள், நீர்ப்பாசனம், மின்சார வசதி கள், இவைகள் அனைத்தும் பெரிய அளவில் கூடுமான வரையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதை இந்த சபையிலுள்ள யாரும் மறுக்க முடியாது. அவைகள் எல்லாம் நடந்த விஷயங்களே தவிர மேலும் நடக்கப் போவதை யுந்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இங்கு பல அங்கத்தினர்கள் சரியானபடி திட்டங்கள் போடவில்லை என்றும், நமது மாகாணத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை தீர்ந்தபாடில்லாமல் விலைவாசிகள் நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறதென்றும் விவாதம் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கிறது. வாஸ்தவத்தில் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. அது, ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றுதான். இப்படி விலை ஏறிப் போவதற்கு என்ன காரணம்? அரசாங்கம் இரண்டாவது திட்டத்தில் சொல்லியபடி 152 கோடிக்கு திட்டம் போட்டு வேலை செய்ய முன் வந்திருக்கிறது. அதோடு திட்ட முடிவில் 166 கோடி செலவாகக் கூடிய முறையில் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றித்தான் இருக்கிறார்கள். அதை மறுப்பதற்கில்லை. உணவு விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் இரண்டாவது

8th December 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

திட்டப் பிரகாரம் அதன் முடிவில் 1,279,000 டன் என்று சொன்னால் இந்த மூன்று வருடத்தில் 639,000 டன் உணவு தான்யம் உற்பத்தியாகித்தான் இருக்கிறது. அதை மறுக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு நீர் வசதிகளையும், பாசன வசதிகளையும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தத் துறையில் உபரியாகத்தான் தான்யங்கள் விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி கூடுதல் உற்பத்தியாகியும் கூட விலைவாசிகள் ஏன் ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது, குறையவில்லை என்று கேட்டால் விலைவாசி ஏறிக் கொண்டிருப்பதினால் உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொல்ல முடியுமா, அப்படி சொல்ல முடியாது. திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடந்து வெற்றிகரமாக முடிந்திருக்கிறது. அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை பூராவும் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் விலைவாசி ஏன் ஏறிக்கொண்டு போகிறது என்று பார்க்கும் காலத்தில் கவர்னர் பெருமான் அதுபற்றி ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டு பண வீக்கம் அதிகமாக இருப்பது, விலையேற்றத்திற்கு ஒரு காரணம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை, ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஏனெனில், அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் உணவு தான்ய விஷயத்தில் இன்று பற்றாக்குறையிருக்கிறது என்று சொன்னால் உணவு தான்யங்கள் கிடைக்காமல் இருக்க வேண்டும். உணவு தான்யங்கள் கிடைக்கத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் விலை மட்டும் ஏறியிருக்கிறது, பண வீக்கம் காரணமாக. விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர் கூறுகிறார்கள். வாஸ்தவத்தில் விலையை குறைப்போமேயானால், இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளின் நிலையை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இங்கு நாம் பேசும்போது, தொழிற்சாலைகளிலும், ஆபீஸ்களிலும் மாதம் இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளம் வாங்குகிறவர்களை மட்டும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு குறைப்போமேயானால், இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளின் நிலையை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இங்கு நாம் பேசும்போது, தொழிற்சாலைகளிலும், ஆபீஸ்களிலும் மாதம் இவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளம் வாங்குகிறவர்களை மட்டும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசினால் அது பொருத்தமுடையதாகாது, அது பொருத்தமற்ற செயல். ஒரு விவசாயியை எடுத்துக் கொண்டாலோ, அல்லது ஒரு நெசவாளியை எடுத்துக் கொண்டாலோ, அல்லது ஒரு விவசாயத் தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டாலோ அவர்கள் மாதம் 20, 30 அல்லது ஐம்பதுக்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமாக சம்பாதித்தாலும்கூட மாதத்திற்கு ஐம்பதுக்கு மேல் சம்பாதிக்க முடிவதில்லை. ஆனால் 100, 200, 300 ரூபாய் என்று மாதா மாதம் சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள் உணவு விலையேற்றம் காரணமாக நாங்கள் கஷ்டப்படுகிறோம் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கும் கஷ்டம் இருக்கிறது. இல்லை யென்று நான் மறுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு அதிகம் கொடுக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை—அது சரியல்ல. ஐம்பது

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [8th December 1959]

ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதிக்க முடியாத இந்த ஏழைத் தொழிலாளிகளின் நிலையை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாதம் 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவன் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று வாங்கிக் கொண்டு போகும்போது ஐம்பது ரூபாய்க்கும் குறைவாக சம்பாதிக்கும் ஒரு ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகடைக்குப் போனால் அவனுக்கு என்ன ரூபாய்க்கு நாலு படி அரிசியா கொடுக்கிறார்கள்? என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அந்த ஏழை மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்கு நாம் வழிவகை காண வேண்டும், மாதா மாதம் உயர்ந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களின் கஷ்டத்தைப் பார்ப்பதை விட விவசாயிகள், நெசவாளி, விவசாயத் தொழிலாளி இவர்களின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகைகள் தேட வேண்டும். அப்படி பார்க்கும்போது இந்த விலையேற்றம் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்லவேண்டும். இல்லையென்று மறுக்க முடியாது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சொஸைட்டிகள் ஏற்படுத்தி, மிகுதி தான் யத்தை அங்கு வைத்து நல்ல விலை கிடைக்கும்போது அதை விற்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதிகள் போன்றவைகளும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இதன் பலனை எல்லோரும் அடைகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது, ஒரு சிலருக்குத்தான் அந்த பலன் கிடைக்கிறது. ஆகவே, உணவு தானியங்களின் விலையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும், அவைகளின் விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஏழை விவசாயிகளை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கனவே நான் சென்ற பட்ஜெட் உரையின் விவாதத்தின்போது சொன்னபடி விவசாயிகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழி வகுக்காமல் உணவு தானியங்களின் விலையை மட்டும் குறைக்க முற்பட்டால் விவசாயி ஒருவனும் விவசாயம் செய்ய முன் வரமாட்டான் என்பதை அரசாங்கம் நன்கு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு தடவை கூட நினைவுபட்ட விரும்புகிறேன். காரணம், விவசாயிகளின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழி தேடாமல் அவர்களுக்கு பலவித சிக்கல்களை உண்டாக்கிக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் எல்லோரும் நகரங்களை நோக்கி வந்து தங்களது வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த விரும்புவார்களே தவிர இன்றிருப்பதைப் போல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டே உற்பத்தியை பெருக்கிக் கொண்டிருக்க விரும்பமாட்டார்கள் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிலைமையில் கிராமப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்த்து பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி கிராமப்புறங்களில் கஷ்டப்படக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் மற்றும்முள்ள நெசவாளர்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றுள்ள நிலைமையில் விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு உரம், உணவு தானியங்களுக்கான விலைகள் இவைகள் எல்லாம் சர்க்காரிலிருந்து நியாயமான விலைக்கு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

8th December 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

அதோடு கடன் வசதியும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவைகளை எல்லாம் எல்லா விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. காரணம் நம்முடைய அதிகாரிகள் தான். நான் என்.ஜி.ஓ.க்களின் பேரில் குறை சொல்லுகிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். கிராமங்களில் இருக்கும் விவசாயிகள் கணக்குகள் எல்லாம் காண்பித்து உரம் அல்லது வேறு ஏதாவது கடன் வசதி பெற வேண்டுமானால் குறைந்தது இருபத்தி ஐந்து ரூபாய் அல்லது ஐம்பது ரூபாய் இந்த அதிகாரிகளுக்கு இனமாக கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் கொடுத்தால் விவசாயிகள் இந்த வசதிகளை எல்லாம் பெற முடிகின்றது. அதோடு இந்த வசதிகளை பெறுவதற்காக ஆபீஸ் அதிகாரிகளிடத்தில் எட்டு நாட்கள் பத்து நாட்கள் அல்லது வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கும் சுமார் 25 ரூபாய் வரை செலவாகியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்து இந்த தொல்லைகளும் வேண்டாம் இந்த கடன் வசதியும் வேண்டாம் என்று சம்மா இருந்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் எந்த காலத்திலும் விவசாயி அடமானம் வைத்துக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு முன் வர மாட்டான் என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதையெல்லாம் அரசாங்க அதிகாரிகள் உணர்ந்து விவசாயி என்றால் அவர்கள் படிக்காத கீழ்தரமான மனிதர்கள் என்று கருதாமல், அவர்கள்தான் இந்த நாட்டினுடைய முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் என்பதை மனதில் வைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் உடனுக்குடன் செய்து கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இதற்கான ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, கவர்னர் அவர்களது உரையில் பருவ மழை எல்லா இடங்களிலும் சாதகமாகவே பெய்திருக்கிறது, ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில் மட்டும் சரியானபடி பெய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். பருவ மழை பெய்யாத சேலம் ஜில்லாவை மனதில் கொண்டுதான் இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சேலத்திற்கு சமீபத்தில் வந்திருந்த கவர்னர் அவர்களே இதை நேரில் கண்டதினால்தான் இதை சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவானது மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவில் காவேரி ஓடினாலும் கூட இதனுடைய முழு பயனை எல்லாம் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவாசிகளும் திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லாவாசிகளும் தான் பெறுகிறார்கள். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் குடிதண்ணீருக்குக்கூட கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிலுள்ளவர்கள் குடிதண்ணீர் கிடைக்காமல் ஒரு குடம் தண்ணீர் ஒரு அணு என்று விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை நாம் நீக்கியாக வேண்டும். டெல்டா பிரதேசங்களிலுள்ள தண்ணீரை எல்லாம் சேதப் படுத்தாமல் மக்களுக்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்கிற அளவில் சேலம் ஜில்லாவில்

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar] [8th December 1939]

மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய முறையில் ஒரு திட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று மனு கொடுத்திருக்கிறோம். அதை பரிசீலனை செய்து காவேரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீரை மங்கலா புரம் ஏரியில் கொண்டு வந்து சேர்த்து அங்கிருந்து கிளைகள் மூலமாக வீரபாண்டி தாலுகாவிற்கும், ராசிபுரம் தாலுகாவிற்கும் பயன் படும்படியாக செய்தால், அங்குள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்கள் பாசன வசதி பெற முடியும். குறிப்பாக அந்த இடத்தில் இம்மாதிரியான ஒரு பாசன வசதி கிடைப்பதாக இருந்தால் குறைந்தது 50 ஆயிரம் அல்லது 60 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டுவர முடியும். இதன் மூலமாக அங்குள்ள விவசாயிகளும் நல்ல முறையில் வளம்பெற முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் திருச்செங்கோடு, நாமக்கல், ராசிபுரம் போன்ற பகுதிகளில் குடி தண்ணீர் கிடைக்காமல் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் நீக்குவதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டத்தைப் போட்டு நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் சாகுபடிக்கு சரியானபடி தண்ணீர் கிடைக்காததின் காரணமாகவும், பருவ மழை சரியாக பெய்யாததின் காரணமாகவும் அவர்கள் புஞ்சை விவசாயத்தையே நம்பிக்கொண்டிருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் போய்க்கொண்டிருந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை சிக்கிரமாகவே பாழ்பட்டுப் போய்விடும் என்பதோடு மட்டுமல்ல, அங்குள்ள லட்சக் கணக்கான குடும்பங்கள் அந்த ஜில்லாவை விட்டே வெளியேற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அதோடு, நெசவாளர்களுக்கும் பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் நூல் அதிகப்படியாக தேங்கிக் கிடக்கிறது என்ற காரணத்தின் பேரில் மில் முதலாளிகள் நூல்களை எக்ஸ்போர்ட் செய்வதற்கு பெர்மிட் வாங்கி வெளியே அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு பெர்மிட் வாங்கின உடனேயே நூலின் விலை கட்டின் பேரில் நான்கு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் விலை ஏறிவிடுகிறது. 18 ரூபாய் என்றிருக்கிற விலை 23 ரூபாய் 23½ ரூபாய் என்று விலையேறிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக கைத்தறி ஜவுளிகள் எல்லாம் தேங்கிவிடுகின்றன. தனிப்பட்ட விவசாயி விற்கும் விலையையும் கட்டமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே ஏற்றுமதி செய்யப்படும் நூலின் கணக்கை நல்ல முறையில் கண்காணித்து அதற்குத் தகுந்தபடி ஏற்றுமதிக்கு பெர்மிட் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பெர்மிட் கொடுத்த ஒன்றிரண்டு நாட்களுக்குள்ளாகவே நான்கைந்து ரூபாய் ஒரு கட்டின் பேரில் விலை ஏறிவிடுகிறது. மில் முதலாளிகள் தங்களுக்கு பணத்தை சேகரிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் இவ்விதம் செய்து வருகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, இல்லையானால் இவ்விதம் திடீரென்று விலை உயருவதற்கு காரணம் என்ன? ஆகவே மில் முதலாளிகள்

8th December 1959] [Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

தங்களுடைய லாபத்திற்காக எதையும் செய்ய தயாராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் அவர்களுக்கு உடனடியாக பயந்து விடுகிறது. அதே போன்று மில்களில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் ஸ்டிரைக் செய்யப்போகிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் உடனே பயந்து எதை வேண்டுமானாலும் செய்து கொடுத்துவிடுகிறது. ஆனால் அவர்களைக் காட்டிலும் பெருவாரியாக இருக்கிற 60, 70 லட்சம் குடும்பங்களின் நிலைமையை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றால் அவர்களும் ஸ்டிரைக் செய்யக்கூடிய நிலைமைதான் வந்து சேரும். இதன் காரணமாக அரசாங்கம் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கும். ஆகவே ஒரு சில முதலாளிகளுக்காகவும், ஒரு சில தொழிலாளர்களுக்காகவும் நூல் ஏற்றுமதி செய்வதை நிறுத்தாமலிருந்தால் பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்கள் பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தமது உரையில் பல திட்டங்களையும் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். பல குறைபாடுகளைப் பற்றி இதில் குறிப்பிடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இம்மாதிரி பத்து நாட்களுக்கு கவர்னர் உரை நிகழ்த்தினாலும் அப்போதும் எல்லாக்குறைகளும் சேர்க்கப்படவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். ஆகவே எல்லாக் குறைகளையும் கவர்னர் அவர்கள் தன் உரையில் சேர்த்துக்கூறமுடியாது என்ற காரணத்தினால் விடப் பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அதல்லாமல் வர வேற்கக்கூடிய பல திட்டங்களைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிற திட்டங்களை எல்லாம் வரவேற்கிற முறையில் கவர்னர் அவர்களது உரையை வரவேற்று என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI K. R. NALLASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்தில் நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் வரப்போகிறது என்ற எண்ணத்தோடு பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் எல்லாம் ஓடாடி தங்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் விற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதே சமயத்தில் எண்ணப்போலுள்ளவர்கள் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்ற ஆவலுடன் சட்டசபையை நோக்கி வந்தோம். ஆனால் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரவில்லை. இதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்பதை முன்னாலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதால் எந்தவிதமான பயன் ஏற்பட வேண்டுமோ அந்த பயன் எல்லாம் இப்போது இல்லாமல் போய்விட்டது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. ஏனென்றால் அநேகமாக பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் எல்லாம் தங்களுடைய நிலங்களை எல்லாம் விற்றுத் தீர்த்து விட்டார்கள். அது போக பாக்கியிருக்கக் கூடிய நிலங்களையும், இப்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படாமல் தள்ளி வைத்திருப்பதினால் கிடைக்கும் காலத்தில் விற்று விடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. ஒரு அங்குலம் கூட

[Sri K. R. Nallasivam] [8th December 1959]

இல்லாமல் விற்றுவிடுவதற்கு இப்போது அருமையான சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்கு தகுந்தபடி இந்தச் சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடிய சட்டத்தைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வருவது சம்பந்தமாக அதற்கான வேலைகள் எல்லாம் தயாராகி கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில். கடந்த ஓராண்டு காலமாகவே இதைப்பற்றி சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவை தயாரிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்த சர்க்கார் முழுக்க முழுக்க ஈடுபட்டிருந்தால் கொஞ்ச காலம் தான் ஆகும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து இதற்கான வழிமுறைகளை வகுத்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு பல ராஜ்யங்களிலுமுள்ள செலக்ட் கமிட்டியின் முடிவுகள் எல்லாம் வந்திருக்கும். அதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டுமென்றால் நான்கைந்து மாதங்களில் தயாரித்து விடலாம். இதற்காக ஒரு வருடமோ அல்லது இரண்டு வருடங்களோ தேவையெயில்லை. ஆகவே இவ்விதம் சர்க்கார் இதை கொண்டு வருவதை தள்ளிவைத்திருப்பதின் காரணமாக கிடைத்திருக்கக்கூடிய மொத்த முடிவு (நெட் ரிசல்ட்) என்னவென்று பார்த்தால் நாட்டிலுள்ள பல விவசாயிகள் பெரிதும் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளிடம் பணம் இல்லையென்றாலும் கூட கடனாக நிலங்களை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்கனவே வாரிசாக கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் இந்திய நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலம் வாங்க வேண்டும் என்ற ஆசையின் காரணமாக கடனுக்கு நிலங்களை வாங்கி கொண்டிருக்கிறார்கள். உலகத்திலுள்ள எந்த விவசாயியை காட்டிலும் இந்திய விவசாயி நிலம் வாங்கவேண்டும் என்பதில் மிக பேராசை கொண்டவனாக இருக்கிறான். அதோடு கடனுக்கு நிலங்களை விற்றுவிடுவதற்கு நிலச் சுவான்தார்களும் தயாராக இருக்கும்போது, இந்திய விவசாயிகள் எந்த விதமாக கடன் பட்டாவது அல்லது எதை அடமானம் வைத்தாவது நிலத்தை வாங்கிவிடுகிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஆயிரம் ரூபாய் பெறக் கூடிய நிலத்தை 750 ரூபாய்க்குத் தருவதாகச் சொன்னவுடன், அந்தப் பணத்தைக் கட்ட முடியுமா என்று கூட யோசனை செய்யாது, பாண்டி எழுதிக் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்து, சிக்கலுக்கு ஆளாகி இம்மாதிரி லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது புதிய சிக்கலை உண்டுபண்ணப்போகிறது. நிலச்சீர்திருத்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இம்மாதிரி ஒன்றும் செய்யாதது சாதாரணத் தவறல்ல, ஒரு மகத்தான தவறு. நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதில்லை என்று சொல்லியிருந்தாலும் நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு பேசாமல் இருந்திருப்பார்கள். நிலச் சுவான்தார்களெல்லாம் இந்த மாதம் 5-ம் தேதியைக் கண்டு பேயைக் கண்டு நடுங்குவது போல நடுங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அம்மாதிரியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லாமல் போனது வருந்தத் தக்கது. இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது என்று கூற வேண்டியிருக்கிறது.

• 8th December 1959] [Sri K. R. Nallasivam]

அடுத்தப்படியாக உணவுப் பிரச்சனை. இந்த உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பக்கத்தில் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் சர்க்கார் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அடுத்த பக்கத்தில் எங்களைப் போன்றவர்கள் உணவுப் பொருள்களின் விலை குறைய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளின் நிலை என்ன? உணவுப்பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. ஒன்று இன்றைக்கு வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கு விலை குறையவேண்டியது அவசியம். மற்றொன்று விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்க வேண்டியது அவசியம். நியாய விலை நிர்ணயிக்கும்போது விவசாயி விவசாயத்தில் செலவு செய்யக் கூடிய பணம், படக் கூடிய கஷ்டம் இவைகளைப் பார்த்து உரிய பலன் கிடைக்கக் கூடிய முறையில் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதை சர்க்கார் பாதுகாக்க வேண்டும். விவசாயிக்கு அந்த விலை கிடைக்க சர்க்கார் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். அது மாத்திரம் போதாது. நிச்சயமாக உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி மூலமாகத் தான் இந்தப் -பெரிய பிரச்சனையைச் சமாளிக்க முடியும். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களை சர்க்கார் செய்யவேண்டும். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். அப்பன், பாட்டன் காலத்தில் ரசாயன உரம் என்பது தெரியாது. இப்போது ரசாயன உரத்தின் மீது நம்பிக்கையை விவசாயிகளிடம் உண்டுபண்ணிவிட்டு, ரசாயன உரம் வேண்டுமென்று விவசாயி தெருத் தெருவாக ஓடினாலும் கிடைப்பதில்லை; இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ரசாயன உரம் இல்லாமல் சாகுபடி செய்து நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு ரசாயன உரத்தின் மீது நம்பிக்கையை உண்டு பண்ணி விட்டு அதன் மூலமாகத்தான் விளைச்சல் அதிகமாக கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தி விட்ட பிறகு ரசாயன உரம் போதுமான அளவுக்கு கிடைப்பதில் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய சர்க்கார் பொறுப்பேற்றிருக்க வேண்டும். எதை வேண்டுமானாலும் செய்து ரசாயன உரத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயி ரசாயன உரத்தையே நம்பியிருக்கிறான். ஆனால் அது இன்றைக்குக் கிடைப்பது கிடையாது. எப்படி நாம் விலை வாசிகளைக் குறைக்க முடியும்? எப்படி பண வீக்கத்தைக் குறைக்க முடியும்? கோஷங்களாலோ அல்லது வேறு நடவடிக்கைகளாலோ குறைக்க முடியாது. நான் சர்க்கார் சொல்லுவதை முழு மனதோடு ஒத்துக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். வாயால் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. இதற்கான அடிப்படைக் காரியங்களை சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு ஒன்று ரசாயன உரம் கிடைப்பது கிடையாது. இரண்டாவது மின்சாரத்தை உபயோகித்து விவசாயம் செய்வது அவனுக்கு தண்டனை கொடுப்பதாக இருக்கிறது. மற்றொன்று டீஸல் என்ஜின். இந்த டீஸல் என்ஜினுக்குத் தேவையான டீஸல் எண்ணைக்கு வரி போடும்போது இங்கே மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். விவசாயத்திற்காக அதிகமான

[Sri K. R. Nallasivam] [8th December 1959]

அளவு பம்ப்செட்டுகள் உபயோகமாகிறது என்று இருந்தால் அதன் மீது வரியைக் குறைத்து, வரி விலக்குக் கொடுப்பதில் ஆட்சேப மில்லை, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில் எந்தனை டிஸல் என்ஜின்கள் இருக்கின்றன என்ற ஒரு கணக்கு உண்டா? இல்லை. இன்றைக்கு இதற்கு வரி விலக்கு மிகவும் அவசியம். டிஸல் என்ஜினையை உபயோகித்து, டிஸல் என்ஜின் வைத்து விவசாயம் செய்வது என்பது வறட்டு கௌரவத்திற்காகச் செய்கிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஒன்று மின்சாரம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இரண்டாவது இப்போது இருக்கும் வரியில், டிஸல் என்ஜின் வைத்து உற்பத்தி பெருக்குவது என்பது நடக்காத காரியம். ஆகையால் விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படும் டிஸல் என்ஜினுக்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வழி செய்யவேண்டும். அது மாத்திரம் போதாது. மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்போது போட்டிருக்கக் கூடிய ரேட்டை தயவு செய்து குறைத்தாக வேண்டும். உற்பத்தி பெருக வேண்டும், விலைகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க வேண்டும். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களான பின்னாக்கு போன்றவைகளையும், விதைகளையும் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் குறைந்தாலொழிய உணவுப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க முடியாது. அந்தப் பொருள்களையெல்லாம் குறைந்த விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து நியாய விலைக்கு விடையொருங்களைக் கேட்டால் விவசாயி ஆட்சேபிக்க மாட்டான். இது ஒரு புறம் இருக்கிறது. பாசனப் பிரதேசங்களில் மின்சாரம் கிடைப்பதிலும் பல இடங்களில் தடை இருக்கிறது. காய்ந்து இருக்கும் இடங்களில் மின்சார வசதி தேவை. புதுப் புதுப் பாசனத் திட்டங்கள் வரும் பகுதியில் மின்சாரம் கிடைப்பதில் தடை ஏற்பட்டாலும் கூட ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். புள்ளம்பாடி, மட்டளை, வைகை, லோயர் பவானி, பரம்பிக்குளம் முதலிய இடங்களில் ஆரம்ப காலத்தில் தண்ணீரை உபயோகித்து விட்டு பின்னர் மின்சாரத்தைக் கொண்டு தண்ணீர் இரைத்து பாசனம் செய்ய அந்தப் பகுதிகளுக்கு அதிகமான மின்சாரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன் மூலமாக, 6 மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்தால் ஒரு போகம் ஒன்றரை போகமாக பயன்படுத்த முடியும். மின்சார விஸ்தரிப்பு வசதி இருந்தால் நிச்சயமாக மிகச் சலபமாக அங்கு இருக்கக்கூடிய உற்பத்தி இரண்டு மடங்காக ஆகும். நீர்ப் பாசன வசதி இருக்கும் பூமிகளில் மின்சார வசதி கிடைத்தால் உற்பத்தியை இரண்டு மடங்காகச் செய்ய முடியும். இதை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நானும் இதைப்பற்றி 6 அல்லது 7 ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன், ஏதோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்கா உதவி மூலமாக விவசாயிகளுக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு வசதி செய்து கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

8th December 1959] [Sri K. R. Nallasivam]

அதே அளவுக்கு காரியத்தை தஞ்சை ஜில்லாவில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்துகிறார்களோ அதே முறையில் கோயம்புத்தூரையும் சேர்த்துச் செய்தால், அதைக் கொண்டு தஞ்சைக்கு ஒரு பகுதியையும் கோயம்புத்தூருக்கு ஒரு பகுதியையும் ஒதுக்கினால், உலக நாடுகளில் எந்த அளவுக்கு அதிக உற்பத்தி காட்டுகிறார்களோ, அதே அளவுக்கு, நான் வேறு ஜில்லாவைப் பற்றிச் சொல்ல வில்லை, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் காட்ட முடியும். ஆகையால் இதிலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக என்.ஜி.ஓ.-க்கள், கடை நிலை ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் இவர்களைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிட்டு பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக ஏறியிருக்கும் விலைவாசிகள், அத்துடன் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உதிய உயர்வு இவைகளைக் கண்டு எல்லோரும் குறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிருப்தியிருந்தால் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்க முடியாது. அவர்கள் நிர்வகிக்கக் கூடிய திட்டங்கள் சரிவர இயங்க முடியவில்லை, ஆகையால் மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள அடிப்படையில் அவர்களுடைய சம்பள விகிதங்களையும் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இந்த ஆண்டு மழை நல்ல விதமாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் பெய்து செழுமையாக இருக்கிறது, இருந்தும் விலைவாசிகள் ஓரளவு ஏற்றம் கொண்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்த விலை ஏற்றத்திற்குக் காரணம் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகி இருந்தும் கூட, அண்டை மாகாணங்களில் விலைகளைக் கட்டுப் படுத்தவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார். அதனால்தான் உற்பத்தியை நாம் இன்னும் அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும். ஆனால், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுத்தும் போதுமான அளவு உற்பத்தி பெருகாமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு சர்க்கார் அதிகமான அளவில் விதைகள் தருகிறது. நல்ல தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறது. இருந்தாலும் நல்ல முறையில் வேலை செய்யக் கூடிய நல்ல விவசாயிகள் நம் நாட்டில் இருந்தும் அவர்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட சற்று தயங்குகிறார்கள். காரணம் ஒரு சாதாரணத் தொழிலாளி ஒரு நாளைக்கு 3 அல்லது 4 ரூபாய் சம்பாதிக்கும் நேரத்தில், விவசாயிகளுக்கு காலை முதல் மாலை வரையில் வேலை செய்யும் கூலியாக ஒரு ரூபாய் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைப் பார்த்து மனம் நோக்கக் கூடிய நிலையில் வேலை செய்யத் தயங்குகிறார்கள். குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 15 அல்லது 20 ரூபாய் தான் வரக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவ்வளவு குறைந்த

[Sri K. P. Palaniswami] [8th December 1959]

கூலியைப் பெற்றுக்கொண்டு விவசாயி விவசாயத்தைப் பெருக்க மிகவும் கஷ்டப்படுகிறான். விவசாயிகளுக்குக் கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சட்டத்தின் மூலமாக பல தீர்ப்புக்களைக் கண்டாலும் கூட நடைமுறையில் ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. தொழில் மூலம் அதிகமாக ஊதியம், கூலி பெறக்கூடிய நிலையில் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் காரணத்தால் அதற்கேற்ப விவசாயக் கூலியையும் உயர்த்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரசாயன உரங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி சில பேர் சொன்னார்கள். ஏதோ செல்வாக்குப் படைத்தவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அது ஓரளவு உண்மை தான். அநேக ஏழைகளுக்கு உரமே கிடைப்பதில்லை. குறிப்பாக வசதியுள்ளவர்கள் மொத்தமாக தங்கள் தேவைக்கதிகமாக வாங்கி வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்காமல் யாருக்கு அதிகமாக தேவைப்படுகிறதோ அவர்களுக்கு மிகுதியாகவும் குறைவாகத் தேவைப்படுகிறவர்களுக்குக் குறைவாகவும் கொடுக்க வேண்டும். தேவைக்கேற்பத்தான் கொடுக்க வேண்டுமேயொழிய செல்வாக்குள்ளவர்கள் என்பதற்காக அதிகமாகக் கொடுக்கக் கூடாது.

அநேக இடங்களில் “மேஜர் இரிகேஷன் ஓர்க்ஸ்” செய்து கொண்டு வருகிறோம். கோயம்பக்தார்-அவனாசி தாலுகாவில் பெரிய அணைக்கட்டுகள் கட்ட வசதி இல்லை. அந்த இடங்களில் எல்லாம் “போர். வெல்ஸ்” மூலமாக அநேக பூமிகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். சில பேருக்குக் கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு தனிப்பட்ட நபர் 3 ஏக்கர், 4 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர் அந்த பூமியில் கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் போதாமல் மேலும் கடன் வாங்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் 5 பேர் 10 பேர் சேர்ந்து கிணறு வெட்டுவதற்காக ஆயிரம் என்பதை ஐயாயிரமாகவாவது கொடுத்து நல்ல முறையில் கிணறு வெட்டினால் ஐந்தாறு பேருக்கு தன்மையாக இருக்கும்.

மண்ணரிப்பைத் தடுக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. என்னுடைய கிராமத்தில் மண்ணரிப்பைத் தடுக்க தடுப்பச் சுவர் கட்டுகிறார்கள். அதை யார் கட்டுகிறார்கள் என்று பூமிச் சொந்தக்காரருக்கே தெரியாது. அந்த பூமிச் சொந்தக்காரருக்கு மன்னாலேயே நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கட்டினால் அவர்களும் யோசனை சொல்லுவார்கள். இதற்காகப் பணத்தை வீணே செலவு செய்வது என்ற முறையில் இருக்கக்கூடாது. நல்ல முறையில் மன்னாலேயே அறிவிப்புக் கொடுத்துச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மைனர் இரிகேஷன் ஓர்க்ஸ்”-ஐ எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் கீழ் குளங்கள் கட்ட “லாண்ட் அக்வைர்” செய்ய 4, 5 லட்சம் செலவு செய்கிறோம். அப்படிச் செய்யும்போது முதலில் புறம்போக்கு பூமிகளுக்குச் சலுகை கொடுத்துச் செய்

8th December 1959] [Sri K. P. Palaniswami]

தால் அரசாங்கத்திற்குச் செலவு குறைவாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யாமல் இருக்கும் இடங்களுக்கு அந்த திட்டத்தை அமுல் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு சில பேர் கூட்டுறவு முறைக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரை நடைமுறையில் 100 ஏக்கர், 120 ஏக்கர் நிலங்களில் விவசாயம் கூட்டுறவு முறையில் நடந்து வருகிறது. அந்த பூமியின் விலை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாயாக இருந்தது என்று வைத்துக்கொண்டால் இன்றைய தினம் அது 3,000 ரூபாய் மதிக்கத்தக்க அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த புஞ்சை பூமியில் சோளம் விளைந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது நெல்லும் கரும்பும் விளைகிறது. “லான்ட் சீலிங்” வந்த பிறகு எல்லா விவசாய ஹரிஜன மக்களுக்கும் “செர்வீஸ் கோவாப்பரேடிவ் சொசைடி” ஏற்பாடு செய்து கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வழி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. RAMAKRISHNA THEVAR : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் நிகழ்த்திய உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய உரையில் சேது சமுத்திர திட்டம் தொடங்க இருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது காண பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்தத் திட்டம் உருவானால் என் போன்ற பிற்பட்ட பகுதி மக்களுக்கு ஒரு பெரிய நன்மை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததாகும். என்னுடைய தொகுதியிலே தொண்டி என்ற நகரம் பல ஆண்டுகளாக துறைமுகமாக இருந்து வருகிறது. அதுவும் இதன் காரணமாக நல்ல சூழ்நிலையை அடையுமென்று பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அத்துடன் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் எல்லாத் திட்டங்களைப் பற்றியும் அதிக விரிவாகச் சொல்லாவிடினும் ஓரளவு குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியில் பொதுவாக நீர் நிலைக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு பல வருஷங்களாக ரொம்ப வரட்சியான நிலைமையில் இருந்து வருகின்றது. இந்த நிலையில் “அப்பர் பெரியாறு” திட்டம் ஒன்று உருவானால் எங்கள் பகுதி மக்கள் சபிட்சமாக வாழும் நிலைமை ஏற்படும். விவசாய அபிவிருத்தி அதிகமடைய வேண்டுமானால் அத்திட்டத்தை எங்களுக்கு உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் இன்னும் சில நாட்களிலே உருவாகிவிடப் போகிறது. இந்தச் சமயத்தில் எங்களைப் போல் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ளவர்களைப் பற்றியும் கொஞ்சங்கூட அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஏன்? தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ளவர்கள் 30 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற சூழ்நிலை இருக்கும்போது எங்களுக்கு அந்த மாதிரி ஐந்து பங்காவது வைத்துக் கொண்டால்தான் ஈடாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அந்த நிலச் சீர்திருத்தச்

[Sri S. Ramakrishna Thevar] [8th December 1959]

சட்டத்தை நாங்கள் எப்போதும் வரவேற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த மாதிரி மிகுந்த நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லும்போது வாழ்க்கைத் தரத்தில் இவர்களைவிட உயர்ந்த ரகத்தில் இருக்கக் கூடிய பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? என்று திட்டம் ஏதும் வரவில்லை. பொதுவாக மில் முதலாளிகளை எடுத்துக் கொண்டால் ஏராளமாக ராஜபோகத்தில் இருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகள் அதற்கு மேல் ராஜபோகத்தில் இருக்கிறார்கள். சினிமா முதலாளிகளும் அம்மாதிரியே இருக்கிறார்கள். இன்னும் பலர் பல வீடுகளை வைத்துக் கொண்டு ஏராளமான வாடகைகளை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் ராஜபோகத்தில் இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான விவசாயிகள் பெரும் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டாம் என்ற நோக்கத்தில் நான் பேசவில்லை. உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டியது அவசியம்; அவசியத்திலும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கும் ஏராளமான விவசாயிகளுக்கு ஒரு வித வழியும் செய்யாது இருக்கிறார்களே, அவர்களிடம் இப்படிப்பட்ட நோக்கு இருக்கிறதே என்று அவர்கள் குமுறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். மற்ற ஸ்தாபனத்தாருக்கும் இதுமாதிரி ஒரு முடிவு செய்கிறதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, என்னுடைய பிராந்தியத்தில் சமுத்திரக் கரையோரம் உள்ள கிராமங்கள், அதிகமான ஜன நெருக்கமுள்ள கிராமங்களாக இருக்கின்றன. அக் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் அன்னிய நாட்டை எதிர்பார்த்து ஜீவனம் செய்து வந்தார்கள். பர்மா, மலேயா, இலங்கை போன்ற நாடுகளிலே அதிகமாக வசித்து வந்தவர்களெல்லாம் இப்பொழுது அங்கிருக்கும் சட்டதிடங்களினால் நாடு கடத்தப்பட்டு இங்கு எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லாது வந்து அதிகமாக கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் ஏதாவது ஒரு வழி சர்க்கார் செய்து கொடுத்து அவர்களை ஆதரிக்க வேண்டும்.

பொதுவாக, உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் இப்பொழுது அதிகமான சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவரும் இந்த நேரத்தில் கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மூன்று நான்கு தாலுகாக்களில் குளம் கோர்வைப் புஞ்சை என்று அதிக அளவு உணவு கொடுத்து வந்த நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களைப்பற்றி பல முறை சர்க்காரில் தெரிவித்தாய்விட்டது. அது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதி சீக்கிரத்தில் குளம் கோர்வைப் புஞ்சைக்கு விமோசனம் கிடைக்கவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மீன் பிடிப்பவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு குடியிருக்க வீட்டு வசதி இல்லை. அவர்களுடைய தொழிலுக்கு உரிய கருவிகளைக் காயப் போடுவதற்கு வேண்டிய இட வசதி கிடையாது. இந்த நிலையிலே பெரும்பாலான மீனவர்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்

8th December 1959] [Sri S. Ramakrishna Thevar]

டிருக்கிறார்கள். நம்புதானே என்ற ஊரில் கடற்கரை ஓரமாக பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. கடல் தண்ணீர் அடித்துக்கொண்டு போயிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுப்பது பற்றி இன்னும் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். ஹரிஜனங்கள் அதிகம் உள்ள என்னுடைய தாலுகாவிலே பெரும் பகுதி புயலால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தாலுகாவிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு இதுவரைக்கும் அதிகமான நன்மை ஒன்றும் செய்துவிடவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்கு வருஷமொன்றுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் அதில் ஒரு பகுதி என்னுடைய தாலுகாவுக்கு வருவதற்கு இன்னும் நல்ல நேரம் கிடைக்கவில்லை. அது சம்பந்தமாக பெரும் முயற்சி எடுத்தும், இன்னும் நல்ல பலன் அளிக்கவில்லை. அது சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய நீர்த் தேக்கங்கள் சம்பந்தமாக எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்போலவே என் தொகுதியிலும் சிறிய நீர்த் தேக்கங்கள் அமைப்பதற்கேற்ற சிறு சிறு காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காட்டாறுகளின் குறுக்கே அணைகள் கட்டி, கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் வருவதற்கான திட்டங்கள் யோசிக்கப்பட்டுவருகின்றன. பல வருஷங்களாகவே இத் திட்டம் உருவாகிக் கொண்டே வருகிறதேயொழிய, இன்னும் பூர்த்தி அடையவில்லை. ஆகையால் துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, கிழக்கு இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இவ்வருஷத்தில் நல்ல மழை பெய்து நல்ல முறையில் இருக்கிறது. இதுமாதிரி நல்ல முறையில் இருக்கும் சூழ்நிலையை நான்கைந்து வருஷங்களுக்குப் பின்புதான் நாங்கள் எதிர்பார்க்கின்றோம். இம்மாதிரியே இந்த சுபீட்சம் மாறிவிடாது, சர்க்கார் அதற்கு ஆகவேண்டிய நல்ல தண்ணீர்த்திட்டங்களை நல்ல முறையில் செய்துகொடுத்து எங்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று நான் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, குடி தண்ணீர் வசதி அங்கு கிடையாது. குடி தண்ணீர்க்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வேண்டிய வசதி இல்லாததால், குளங்களை நல்ல முறையில் செப்பனிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அந்தத் திட்டமும் கலெக்டரால் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தாலும் போதிய பணம் ஒதுக்காததால், என் பகுதியிலுள்ள குளங்கள் செப்பனிடப்படக்கூடிய காரியம் தடைப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவதில் அதிக காலதாமதம் கூடாதென்பதையும் நான் அறிவுறுத்துகிறேன். நான் மேலே சொல்லிய எல்லா வசதிகளையும் இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா மோசமான பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமானால், உப்பு சப்பு இல்லாத உரை என்றுதான் அதைச் சொல்லவேண்டும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், அது ஏதோ

-[Sri V. K. Kothandaraman] [8th December 1959]

சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை 'ரெவ்யூ' செய்யக்கூடிய உரையாக இருக்கிறதேயொழிய, அடுத்த ஆண்டிலே மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துவைப்பதற்காக வேண்டிய, நாங்கள் என்ன செய்யப் போகிறோம் என்று சர்க்காருடைய கொள்கையைத் திட்டவட்டமாக வெளியிடக்கூடியதாக அமையவில்லை என்று சொல்ல வேண்டிருக்கிறது. பட்டினி கிடக்கக்கூடியவர்களைப்பார்த்து ஏதோ அனுதாபம் காட்டக்கூடிய முறையிலே, 'உன்னுடைய தலையெழுத்து பட்டினி கிடக்கிறாய்' என்னுடைய தலையெழுத்து நன்றாகப் புளிச்ச ஏப்பம் விடுகிறேன், 'நீ இன்னும் கொஞ்ச காலம் பொறுத்திரு, நல்ல காலம் எனக்கும் பிறக்கும்', என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே, உணவு விலைவாசி ஏற்றத்தைக்கண்டு வருந்தக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் என்ன, விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கு இன்னது செய்யப்போகிறோம் என்பதைப்பற்றி ஏதாவது ஒரு வார்த்தை சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது, இந்த உரையிலே ஒன்றுமே கிடையாது. உணவு விலைவாசியைக்குறைப்பதற்கு சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருந்திருந்தால் அந்த உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பார்கள். அந்த அளவு எண்ணம் இல்லாததால்தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இதிலே ஒன்றுமே இல்லை என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கமுடிகிறது.

ஏதோ பெரும் பகுதியாக இருக்கும் விவசாயிகள்தான் விலைவாசி உயர்வினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அடைவதாக இதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நாட்டிலே 52 சதவிகிதம் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உண்மையிலேயே அந்தப் பலனை அடைகிறார்களா, அல்லது சாகுபடியாளர்கள் அந்தப் பலனை அடைகிறார்களா, அல்லது சிறுநில விவசாயிகள் அந்தப் பலனை அடைகிறார்களா என்று பார்க்கும்போது, நிலப்பிரபுக்களும் பெரிய வியாபாரிகளும் தானியங்களை வாங்கிப் பதுக்க வைத்து கொள்ளை லாபம் அடையக்கூடியவர்கள்தான் அந்தப் பலனை அடைகிறார்கள். உண்மையில் விவசாயத்தொழிலாளர்கள் அந்தப் பலனை அடைவது கிடையாது. ஆகவே, சர்க்காருடைய கண்ணோட்டத்தில் இருப்பது விவசாயிகள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள்தான் என்று நாம் தெட்டத் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. சட்டசபை ஆரம்பமாதற்கு முன்னால் 4-ந் தேதி என்னுடைய தொகுதியிலே நமது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தார்கள். அந்த நேரத்திலே சொன்னார், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையிலும் இலவசக் கல்வி வசதி செய்துதரப் போகிறோம் என்று. அச்செய்தி பத்திரிகையிலும் வந்திருந்தது. அதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒரு வரி குறிப்பிடப்படும் என்று நாமும் எதிர் பார்த்தோம். ஆனால், ஒன்றுமே கிடையாது. மேலும், விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் போதும், பஞ்சப்படி, சம்பளம் உயர்த்தக்கூட அவசியம் கிடையாது என்று என்.ஜி.ஓ.-க்கள் 3-ந் தேதியன்று மாகாண ரீதியிலே கிளர்ச்சி செய்தார்கள். இருந்தாலும், விலைவாசியையும் கட்டுப்படுத்தவில்லை, விலைவாசிக்கேற்ற அளவுக்கு பஞ்சப்படியையும் சம்பளமும் உயர்த்தவில்லை. அதைப் பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒன்றும் இல்லை. ஒரு வேளை பட்ஜெட்

8th December 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

நேரத்திலே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையிலே வந்தாலும் வரலாம். கவர்னர் அவர்கள் கொடுக்கவில்லை, நாங்கள் அமைச்சர்கள் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு வரலாம். விவசாயத் தொழிலாளிகளின் மற்ற தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பிற்கான உத்தரவாதத்தைப் பற்றியோ, வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு தங்களுடைய திட்டம் என்ன என்பதைப் பற்றியோ, விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லைகளைப்பற்றியோ, அவர்கள் அவதிப்படுவதை நிவர்த்திப்பது பற்றியோ அரசாங்கம் எந்தவிதமான சட்டத்தை கொண்டுவரப் போகிறது, எந்த விதமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்போகிறது என்பதைப் பற்றி உரையில் ஒன்றுமே கிடையாது.

உணவு உற்பத்தியை பெருக்கப் போகிறோம் என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டால் போதாது. விவசாயிகளுக்கு அத்தியாவசியமாக தேவைப்படக்கூடிய உரம் போன்ற சாதனங்களை இன்றைக்குள்ள மார்க்கெட்டில் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு, ஒரு மாகாணத்திலிருந்து இன்னொரு மாகாணத்திற்கு கடத்தக்கூடிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. எலும்பு உரம் தயார் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை இன்று மூடப்பட்டிருக்கிறது. எலும்பைக் கூட வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. மனிதன் சாப்பிடக்கூடிய உணவுப் பொருள்கள், அதாவது புளி, மிளகாய், சர்க்கரை இவைகளை மத்திய சர்க்கார் அனுமதி பெற்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமான அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய காரணத்தினால் விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டதே ஒழிய, நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் அங்கத்தினர் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஒரு சாரார் துண்டிவிடுகிறார்கள், 3 மரக்கால் நெல் கொடுத்தால் தான் அறுவடை செய்யுங்கள், இவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும், இவ்வளவு பஞ்சுப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி துண்டிவிடக்கூடிய காரணத்தினால் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று சொல்லுவது முழு பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பதுபோல்தான் ஆகும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு நமக்கே போதுமான அளவுக்கு இல்லாத நேரத்தில் இந்த உணவுப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில் எல்லோருடைய மனப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பை தரும்படி கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது பொது ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்கா அல்லது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை ஏமாற்றுவதற்கா என்பது புரியவில்லை. அமைச்சர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்பொழுது பொதுக் கூட்டங்களில் 'கம்யூனிஸ்டு பேச்சைக் கேட்காதீர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் பேச்சைக் கேட்காதீர்கள், எங்களுடைய பேச்சைக் கேளுங்கள்,' அப்பொழுதுதான் உருப்படியாக இருக்க முடியும், என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். எல்லாக் கமிட்டிகளிலும் மற்றவர்களைப்போல எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களை போடக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சட்டசபை கமிட்டிகளில் வேண்டுமென்றால் இருக்கலாம். மற்றபடி ஜெயில் கமிட்டி, மாணவர்களை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய கமிட்டி, டிரெயினிங்குக்கு தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய கமிட்டி ஆகியவை

[Sri V. K. Kothandaraman] [8th December 1959]

போன்ற கமிட்டிகளில் பிரியம்போல் அங்கத்தினர்களை நியமிக்கக் கூடிய அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, 'எங்களுடைய ஒத்துழைப்பை கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறோம், ஆலோசனை சொல்லுவதற்கு தயாராக இருக்கிறோம், அதை நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இன்று நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, 'நீங்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று' சொல்லுவது உண்மையிலேயே பொருத்தமல்ல என்பதைத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் காலம் தவறி மழை பெய்தது. துவரை, சோளம் போன்ற பயிர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறது. மழை காலம் தவறி பெய்ததால் அவைகளெல்லாம் பூ பூத்து, அதோடு கெட்டுவிட்டன. ஓரிரண்டு ஜில்லாக்களைத் தவிர மற்ற ஜில்லாக்களில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது சரியாகாது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கவனிக்கிறோம், பார்க்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய தன்மையிலேதான், இன்று நில சீர்திருத்தம்பற்றி அந்த சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று போகிற போக்கிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நில சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதிலும் உணவு விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்துவதிலும் கொஞ்சம் கூட தயக்கம் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஒரு கதை உண்டு. பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கும் யுத்தம் ஏற்பட்ட காலத்திலே அர்ஜுனன் கௌரவர் கட்சியைப் பார்த்து அதிலே 'எங்கள் பாட்டன் இருக்கிறார், சித்தப்பன், பெரியப்பன் இருக்கிறார், குருநாதன் இருக்கிறார், எப்படி போர் தொடுக்கிறது' என்று கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் கூறினார். அப்பொழுது கிருஷ்ண பரமாத்மா அர்ஜுனனைப் பார்த்து 'இதற்கெல்லாம் நீ கொஞ்சம் கூட இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பயப்படக்கூடாது, அப்படி அஞ்சினால் பெரிய அளவுக்கு பாதகம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்' என்று எடுத்துச் சொன்னார். அதுபோல அர்ஜுனன் போல இருக்கும் உணவு மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், 'கொஞ்சம் கூட தயங்காதீர்கள். பதுக்கல்காரர்களையோ, கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்களையோ, நிலப்பிரபுக்களையோ கண்டு பயப்படாதீர்கள். அவர்கள் பேரில் எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைக்கு நாங்கள் ஒத்துழைக்க தயார். நீங்கள் அவர்களைப் பார்த்து பயப்படவேண்டிய தேவையில்லை. துரிதமாக நடவடிக்கை எடுங்கள்' என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைய தினம் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் உணவு விலை ஏற்றத்தினால் பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் கொஞ்சம் கூட பின்வாங்கக்கூடாது என்பதை குறிப்பாக தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு சிலர் யுத்தம் வரும் என்று கூட எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு குறிப்பாக இருக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியா பேரில் படை எடுக்கமாட்டார்கள், யுத்தம் வராது என்று சொல்லியிருந்தாலும் கூட, பெரிய பணக்காரராக இருக்கக்கூடிய மதிப்பிற்குரிய கனம் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் யுத்தம் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கோடிக்கணக்

8th December 1959] [Sri V. K. Kothandaraman]

கான ரூபாய் பெறுமான மிளகாய் போன்ற உணவுப் பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்து கொள்ளை லாபம் அடிக்கக் கூடியவர்கள், அதன் காரணமாக யுத்தம் வரவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு பதிலாக, யுத்தம் கண்டிப்பாக வரும் என்று சொல்லி சர்க்காரை எதிர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு எதிர்ப்பு தோன்றியிருக்கிறது. எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களின் ஒத்துழைப்பைக் கோரும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில், சர்க்கார் கட்சியிலேயே இந்த அளவுக்கு எதிர்ப்பு மறைமுகமாக இருக்கிறது என்பதைதான் நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நன்றாக உஷாராக கண்காணிக்க வேண்டும். இதுபோன்ற அங்கத்தினர்களுடைய நடவடிக்கையை கண்காணிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கு ஆபத்து என்றுதான் சொல்ல முடியும். அதுபோன்று நில விநியோக இயக்கத்தின், பூமிதானத்தின் தலைவர் நமது மதிப்பிற்குரிய வினோபாஜி அவர்கள் 'வெளி நாடுகளில்' இருப்பவர்களால் இந்த நாட்டிற்கு ஆபத்து கிடையாது. இந்த தேசத்திலே இருக்கக் கூடிய ஒரு சில சக்திகளின் விளைவாகத்தான் யுத்தம், ஆபத்து ஏற்படுமே ஒழிய வேறு ஒன்றும் கிடையாது' என்று குறிப்பாக சொல்லியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல. பார்லிமெண்டில் கூட ஒரு காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் பெரிய முதலாளிகள் நடத்தக்கூடிய பத்திரிகைகள்தான் இப்படி யுத்த பீதியை இந்தியாவிலே கிளப்பி விட்டிருக்கின்றன, பெரிய பணக்காரர்கள் நடத்தும் பத்திரிகைகளை பரிமுதல் செய்யவேண்டும் என்ற அளவுக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

SRI T. KARIA GOUNDER: On a point of order, Sir, மதிப்பிற்குரிய முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் யுத்தம் வருமென்று சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். மறைமுகமாக இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்கூட தெரியுமா என்பதற்கு கொஞ்சம் விளக்கம் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

MR. SPEAKER: அது எப்படி point of order ஆகும்?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஆகவே, இந்த அளவுக்கு யுத்தம் வரும், வரவேண்டும் என்று கூறக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதுபோன்ற விஷயங்களிலே பெரும் அளவுக்கு கண்காணிப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தமாக, 500 சிறிய சங்கங்களை அமைக்கப் போவதாகவும், 17 கோடி ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கியிருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். பலதரப்பட்ட சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் பெரிய பணக்காரர்களுக்குத்தான் வீடு கட்டுவதற்கு பணம் உதவி அளிக்கப்படுகிறது. குறைந்த வட்டியிலே பணத்தை வாங்கி, பெரிய வீட்டைக் கட்டி, நேரடியாக அதிக வட்டி வாங்குவதற்குப் பதிலாக மறைமுகமாக அதிகப்படியான வாடகைக்கு விட்டு லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கு பலன் கிடைக்கக்கூடிய

[Sri V. K. Kothandaraman] [8th December 1959]

அளவுக்கு நிலைமை இல்லை. ஆகவேதான் நான் இந்த நேரத்திலே தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுவது என்னவென்றால் 2,000 முதல் 5,000 ரூபாய் பெறுமான வீடுகளை அதிகமாக கட்ட வேண்டுமென்பதுதான். நாற்பதாயிரம், 50,000 ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய பணக்காரர்கள் பங்களா கட்டுகிறார்கள். அதே 50,000 ரூபாய் செலவில் 2,000 ரூபாய் பெறுமான 25 வீடுகள் கட்டமுடியும். ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வீட்டில் ஒரு குடும்பத்தினர் இருக்கிறார்கள். இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டிய வீட்டிலும் ஒரு குடும்பத்தினர்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்குப் பல மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கிறோம், நகரத்தில் மட்டுமல்ல, கிராமத்திலும்கூட. ஆகவே, பணக்காரர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டத்தின் மூலம் பணம் போகிறது. ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அந்த அளவுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக ஏழை மக்களுக்கு உதவி கொடுக்கும் அளவுக்கு நிலைமையைச் செய்ய வேண்டும்.

தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வரவேற்கும் நேரத்தில், ஒரு லைசன்ஸ் வாங்க வருஷக் கணக்கில் அகிறது. டௌன் பிளானின் அபீசர், பஞ்சாயத்து போர்டு, முனிசிபல் அதிகாரிகள், இப்படி எல்லோரிடமும் சென்று, தாமதமாகி, லன்சம் கொடுத்து, ஒரு லைசன்ஸ் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதெல்லாம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்களே சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் பலர் தொழில் அதிபர்கள். ஒரு தொழில் அரம்பிப்பது என்றால், மூன்று மாத காலத்தில் குறைந்த பட்சம், லைசன்ஸ் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அந்த அளவுக்கு இல்லையென்றால், தொழில் அபிவிருத்தி யென்பது பெயரளவில்தான் இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONTGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னரவர்கள் நிகழ்ச்சியை உரைக்கு வந்தனம் சொல்லும் முறையிலே, நானும் இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். “அவர்களது உரையில் காரசரமாக விவாதிக்க பல விஷயங்களை எதிர்பார்த்தோம், அப்படியொன்று மில்லையே” என்று சிலர் பேசினார்கள். அதே சமயத்தில், ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த மானிலத்தின் தலைவர் என்ற முறையிலே, எந்த அளவுக்கு ஒரு உரை இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு, பொறுப்புடனும், அடக்கத்துடனும் இது இருக்கிறது என்று ஒரு அங்கத்தினர் கூறினார்கள். உண்மையாக, இரண்டாவது தெரிவித்த கருத்தையே நாம் எல்லோரும் ஆமோதிக்கக் கட்டமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால், அபிப்பிராயபேதங்கள் நாட்டிலே வளர்ந்து வருகிறது. இதை ஒரு நாட்டின் அறிவுக்கே, வளர்ச்சிக்கே அறிகுறி என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள், “கவர்னர் உரை முக்கியமோ இல்லையோ, விவாதம் முக்கியமானது” என்று. அது கூட பொருள்சுமார், சரியா என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஜனநாயக முறையிலே, அரசியல் சட்டத்தின் ஒரு விதிப்படி, ஒரு உரை நிகழ்த்தும்போது, அதைப்பற்றி வல்லுனர்கள் விவாதிக்கிறார்கள்,

8th December 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

சிலர் அதை விரும்பவில்லைபோலும். மற்றொரு கட்சிக்காரர்கள் என்ன காரணத்திற்காகவோ விஜயத்தையே பகிஷ்கரித்தார்கள். அவர்களே, இந்த உரையைப்பற்றி எத்தனையோ விதமாக அலசிப் பேசுகிறார்கள். இதுவும் சற்றுப் புரியவில்லை. அவர்கள் அடியோடு பகிஷ்கரித்தால் அது சரி. இம்மாதிரி ஒரு அடக்கமான உரையை கவர்னர் நிகழ்த்தியது சாலச் சிறந்தது என்றுதான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

இதிலே பேசும்போது, அநேக குறைகள் நிவர்த்திக்கப் படவில்லையென்று பேசப்பட்டது. அதை அடியோடு மறுக்க முடியாது என்றாலும், இதுவரை என்ன நடந்து இருக்கிறது என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். பத்து ஆண்டுகளில் என்னென்ன நடந்திருக்கிறது என்று சிந்திக்க வேண்டும். மற்ற நாடுகளெல்லாம் முன்னேறி இருக்கிறது, தமிழ் நாடு மட்டும் தாழ்த்தப்பட்டு வருவதாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. நாம் சிந்திக்க வேண்டும், அப்படியும் இருக்குமா என்று. ஜனங்கள் திரும்பத் திரும்ப சொல்வதை, ஜர்மனியில் கோயபில்ஸ் சித்தார்த்தப்படி சொன்ன சொல்லை நம்ப ஆரம்பிப்பார்கள் என்பது போல நம்ப ஆரம்பிப்பார்கள். கவர்னர் உரையிலே நெய்வேலித் திட்டத்திலே, எப்படி முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம், எப்படி உர வினியோகம் ஏற்படும் மின்சார வசதி ஏற்படும் என்பது பற்றியும், பரம்பிசூன திட்டம் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் உண்மையல்லவா? இவை முன்னேற்றத்தில் வரவில்லையா? அதை ஏற்றுக்கொள்ள மனம் வரவில்லையா? மந்திரத்தில் மாங்காய் போல், ஒரே நாளில் எல்லாம் செய்து விட முடியுமா? ஒருவர் சொன்னார், என் பகுதியில் 14 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வரவில்லை என்று; 26 ஏரிகளுக்கு வேலை நடக்கவில்லை யென்று. இவைகளெல்லாம் ஒரேயடியாக நடக்கக்கூடியதா? அப்புறம் அந்தத் தொகுதியில் ஒன்றுமே இருக்காதே, செய்வதற்கு.

அறுபத்தி ஆறு சர்க்கரை ஆலைகள் வடக்கே இருக்கிறது என்கிறார்கள், வடக்கு-தெற்கு என்பவர்கள். கிழக்கு-மேற்கு எப்பொழுது வருமோ தெரியவில்லை. 66 ஆலைகள் உத்தரப் பிரதேசத்தில் இருக்கிறது என்றால், அது கங்கை சமவெளி பிரதேசம். அங்கே என்ன விளைகிறது? கரும்பு நிறைய விளைகிறது. இங்கே நெல் நிறைய விளைகிறது. இருந்தும் இங்கு கரும்பு விளையும் அளவிற்கு இங்கும் ஆலைகள் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்க, தெற்கு தேய்கிறது என்பதில் என்ன அர்த்தம்? சோளத்தட்டையைத்தான் கரும்பாக உபயோகிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரி போதனையால் மக்களைத் திருப்புவது சரியா? அதற்கு மாறாக, வடக்கு வாழ்வதை நாங்கள் இருந்தால் தடுத்து விடுவோம், தெற்கையும் வாழவைப்போம் என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இதையெல்லாம் நாம் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தால் ஓட ஓட விரட்டுவார்கள். இவர்கள் என்ன தெற்கு நோக்கி எல்லையை மாற்றிக்கொண்டே போவார்களா? திராவிட நாட்டில் இன்பக் களவு காணும் கன்னடம் இல்லாவிட்டால், அங்கிருந்தும் ஓட்டம்; வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு இல்லா விட்டால், அங்கிருந்தும் ஓட்டம் பிடிப்போம்; அதுவும் இல்லா விட்டால், பாண்டிய நாடு, அதுவும் இல்லாவிட்டால், தென்பாண்டிய

[Sri S. Nagaraja Monigar] [8th December 1959]

நாடு, அதன் பிறகு கன்யாகுமரி, அதுவும் இல்லாவிட்டால் கடைசியில், கடலில் விழுவோம் என்கிறார்கள். உண்மையிலேயே, இந்தப் பத்தாண்டு காலத்தில், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒன்றுமே செய்ய வில்லையா? காங்கிரஸ்காரர்கள் இந்த பத்தாண்டு காலத்தில், உலகம் போற்றும் வகையில், சாதனைகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்கள் இவர்களுக்கு தாசானுதாசர்கள் ஆகமாட்டார்கள். இம்மாதிரி பள்ளிக்கூட பையன்களையும் காலேஜ் பையன்களையும் நடத்துவது வருந்தக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. அவர்களிடத்தில் துவேஷ மனப்பான்மையை உண்டாக்குவதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்களிடத்தில் துவேஷத்தைக் கிளப்பி விட்டு வேடிக்கை பார்ப்பதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒத்துழைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதை எப்படி நம்புவது என்பதுதான் தெரியவில்லை. ஒத்துழைப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அதை யார் நம்புவது. அவர்களுடைய பழைய சரித்திரங்களைப் பார்த்தால் அவர்களிடம் எப்படி திட்டங்களை ஒப்படைப்பது என்பதுதான் தெரியவில்லை. ஒரு இடத்தில் பயிர் செய்யுங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு இடத்தில் ஸ்டரைக் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். பேமஸ் அண்டர்கிரவுண்ட் திட்டத்திற்கு பெயர் போனவர்களாயிற்றே. இப்படிப்பட்டவர்களை எப்படி நம்புவது என்பதுதான் தெரியவில்லை. இவர்களை நம்புங்கள் என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்பமாட்டார்கள். நம்பத் தயாராகவும் இருக்கமாட்டார்கள்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அத்துடன் இந்தச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒத்துழைப்பு பெறுகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத்தான் கதரில் நம்பிக்கை இல்லையே). அவர்களுக்கு கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் காமராஜர் பேரில் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் காமராஜர் பேரில் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் இதைப்பற்றி என்ன தெரிந்துகொள்ளப் போகிறார்கள். அடுத்தபடியாக கல்வியில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தினால் நாடு முன்னுக்கு வரும். பள்ளிப் பையன்கள் பூராவும் தமிழர்கள், தமிழன், திராவிடன் என்ற மனப்பான்மையை பள்ளிப்பிள்ளைகளிடம் பெருக்கப்படுகிறது. தெலுங்கு ராஜ்யத்திலும், கன்னட ராஜ்யத்திலும் இன்பக் கனவு காண வேண்டியதாக இருக்கிறது. கேரளாவில் தங்களுடைய கொள்கையை பரப்புவதற்கு கல்வியை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டார்கள் கம்யூனிஸ்ட்கள். அதனால் கல்வி, மூலமாக தேசிய மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்கு முற்பட வேண்டும். அந்த முறையில் அரசியல் போக்கக்கூடாது. ஆகவே நல்ல முறையில் பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்கு கல்வி வளரவேண்டியதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கல்வி முறையில் துவேஷ மனப்பான்மையை வளர்க்காமல் நடக்கவேண்டும். ஆகவே இந்த சமயத்தில் இரண்டொரு விஷயத்தை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் ஏற்படக்கூடிய

8th December 1959] [Sri S. Nagaraja Monigar]

நிர்வாகச் செலவைப் பார்க்கக்கூடாது. ஒரு பக்கத்தில் அதிகப் படியாக செலவு ஆகிறது என்று கூச்சல் போடுகிறார்கள். இன்றைக்கு படிக்காமல் எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். படித்துவிட்டு வேலையில்லாமலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் அவசியம் காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போதே 100 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கிறது என்றால் படிப்பை விட்டு விட்டு சம்பாதிக்க வந்து விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நிர்வாக அமைப்பை அதிகமாக ஆக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பல டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு கலெக்டரால் ஜில்லா பூராவையும் சுற்றிப் பார்க்க முடியாமல் இருக்கிறது. எல்லா இடத்திற்கும் போய் வருவதாக இருந்தால் ஆறு மாதங்களாகிறது. ஏனென்றால் ஜில்லாவின் அளவு சுமார் 150 மைல்கள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு பெரிய ஜில்லாக்களாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு தங்களுடைய வேலையை சரி வர செய்வதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வடக்கு சேலம், தெற்கு சேலம் என்று இரண்டாக பிரிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கும் வடக்கு தெற்கு என்று வருகிறது. அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளும் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப்போய் வேலை செய்வதாக இருந்தால் வெகு கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பெரும் சங்கடப்படுகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட கஷ்டங்களால் ஜில்லாக்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்களைப்போலுள்ளவர்கள் அதிகாரிகளைப்போய் பார்ப்பதாக இருந்தாலும் ரொம்ப தூரம் ரயிலில் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசருக்கு 6 அல்லது 8 பிளாக்குகளுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதான் அவர்கள் தங்களுடைய வேலைகளை நன்றாக செய்ய முடியும். பெரிய அளவில் ஜில்லா இருந்தால் டிபுடி கலெக்டராலும் சரிவர வேலை செய்ய முடியாது.

அடுத்தப்படியாக உச்ச வரம்பைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. உச்ச வரம்புச்சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம்தான். அதை சீக்கிரத்தில் கொண்டு வர வேண்டும் என்று மிக பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக என்.ஜி.ஓக்கள். அவர்களுடைய பிரச்சனை தான் இப்பொழுது தேசத்தில் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருடைய சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை வெளியானதிலிருந்து அவர்களுடைய நிலை சங்கடமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான ஆசை அதிகரித்திருக்கிறது. சமீபத்தில் மூன்றாம் தேதி அவர்களுடைய கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. அதற்கு நான் சென்றிருந்தேன். தங்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டுக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், மாகாண அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்கெனவே பண்டித நேரு சொல்லியிருந்தும், இப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம்தான்

[Sri S. Nagaraja Monigar] [8th December 1959]

என்று கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அந்த சிபாரிசை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இது ஒரு முக்கியமான கருத்து. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வித்தியாசம் தேவையில்லை என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். இடைக்கால நிவாரணத்தைப்பற்றி நான் சொன்னேன். பெரிய நிவாரணம் கிடைக்கும்போது ஏன் இடைக்கால நிவாரணம் வேண்டும், அதனால் இடைக்கால நிவாரணத்திற்கு ஆசைப்பட வேண்டாம், அப்படி இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்துவிட்டால் நிவாரணம் கேட்கக்கூடிய வேகம் குறைந்து போய்விடும். அதனால் பெரிய நிவாரணம் கிடைக்க இருக்கும்போது இடைக்கால நிவாரணத்தைக் கேட்காதீர்கள் என்று சொன்னேன். சர்க்கார் நல்ல முறையில் நிவாரணம் அளிப்பார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, நல்லபடியாக நிர்வாகம் நடப்பதைக்கண்டு பாராட்டி, என்னுடைய வாழ்த்துக்களை அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. P. SARATHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையை விளக்கும், சமீபத்தில் நடந்த கவர்னர் பெருமானுடைய உரையைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இதற்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதோ அமைச்சர்கள் எல்லோரும் தாசானு தாசாகவா இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்படி அவரே சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். அதைப் பற்றியும் ஒன்று குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு கதந்திரம் வந்து பனிரெண்டு ஆண்டுகளாகின்றன. மக்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு மோசமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அப்படிப்பட்ட தாசானு தாசர்கள் உணருகிறார்களா என்று கேட்கிறேன். ஆனால் எனக்கு அதைப்பற்றி ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. இந்த பனிரெண்டு வருஷ காலத்தில் ஒரு படி அரிசி ரூ. 1-4-0-க்கு விற்கப் படுகிறது. ஒரு வீசை புனி ஐந்து ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. ஒரு வீசை மல்லி மூன்று ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. இதை கேட்க வெட்கமாக இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இப்படி மக்களுடைய அன்றாட உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறிக் கொண்டே போவதை கவர்னர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டுவிட்டு அப்படிப்பட்ட விலையேற்றம் இந்நாட்டிற்கு நல்லதுதான் என்ற முறையில் பேசியிருக்கிறார். உணவுப் பொருள்களின் விலையேற்றத்திற்கு இப்படி சொல்லி இருப்பதைப் பார்த்தால் ஏதோ கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களையும் பதுக்கல்காரர்களையும் இன்னும் அதிகமாக கொள்ளை அடியுங்கள், இன்னும் அதிகமாக பதுக்கி வையுங்கள் என்று சொல்லி அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதுபோல்தான் தோன்றுகிறது. அந்த முறையில்தான் அவருடைய உரை இருக்கிறது. விலையைக் குறைக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூட சர்வகட்சிகள் கூடி ஒரு மகஜர் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதுவரை

8th December 1959] [Sri M. P. Sarathi]

அந்த மகஜர் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. புனி விலை உயர்ந்து விட்டது என்றால் புனிய மரங்களை வெட்டுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தால் அதை ஏன் தடுக்கவில்லை. இதை ஒரு காரணமாகக் காட்டினால் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுவதாகத்தான் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் இந்த அளவில் போய்க்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. புனி விலையின் ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டுபிடித்து அதற்கு பரிகாரம் தேட வேண்டும். புனிய மரங்களை வெட்டுவதால் புனியங்கொட்டைகளை நடுங்கள், மரம் வளர்ந்த பிறகு புனி நிலைமை சரியாகிவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப் பொறுப்பற்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். உண்மையில் புனி விலை ஏறுவதற்கு என்ன காரணம் என்று கண்டுபிடித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். புனியங்கொட்டைகளை நட்டு விடுவதனால் புனியின் விலை இறங்கி விடாது.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் இன்னும் ஒன்றை குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். பருவ மழை நன்றாக இருக்கிறது, விலைவாசி நன்றாக இருக்கிறது, நாட்டில் அமைதி நன்றாக நிலவி வருகிறது, நல்ல விளைச்சல் ஆகி இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படி இருந்தும் விலைவாசிகள் ஏன் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். இதற்கு எனக்கு ஒரு காரணம் புலப்படுகிறது. பதுக்கல்காரர்களையும், கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறவர்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக இப்படிச் சொல்லுகிறார்களோ என்று கூட எனக்குத் தோன்றுகிறது. அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தில் இப்பொழுது விலை கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு என்று ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அது என்ன வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். இந்த இந்த விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கட்டுப்பாடு செய்தார்களா என்று கேட்கிறேன். இது சம்பந்தமாக அந்த இலாகாவிலிருந்து எந்த விதமான அறிக்கையும் வந்ததாகவே தெரியவில்லை. அந்த இலாகா என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். அதைப்பற்றி அரசாங்கம் விளக்கியிருக்கலாம். அதைப்பற்றி ஒன்றும் கவர்னர் உரையில் காணோம். ஆகவே இப்படி இல்லாமல் இருப்பதால் இவைகள் எல்லாம் சர்க்காருடைய செய்கையாக இருக்குமோ என்று சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறோம். குறிப்பாக ஏழை மக்களும், மத்தியதர மக்களும் வாங்கும் சக்தியை இழந்து இன்றையதினம் தவிக்கிறார்கள். எத்தனை அதிகமாக விற்பனையும் சரி என்று வருமானம் ஆயிரக்கணக்கில் உள்ளவர்கள் தான் வாங்கி வாங்கி சுகமாக இருக்கிறார்கள். எந்த விலையானாலும் சரி என்று குறிப்பிட்ட சம்பளம் வாங்குகிறவர்கள், சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் உள்ளவர்கள், ஏழைத் தொழிலாளர்கள் ஆகியோர்கள் எப்படி வாங்கி ஜீவனம் செய்ய முடியும் என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்ட போது நாட்டிலே நோட்டு அடிப்பதால் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொல்வது பயித்தியக்காரத்தனமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நோட்டு அடிப்பதால் விலை ஏறிவிடாது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது, நோட்டு அடிப்பதால் என்ன கெடுதல் என்று பொதுக் கூட்டத்தில் சொல்வது

[Sri M. P. Sarathi]

[8th December 1959]

எனக்கு சரியாகப்படவில்லை. எந்தப் பொருளாதார நிபுணர் அவருக்கு இந்தக் கருத்தைச் சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. அதிகமாக நோட்டு அடிப்பதனால் ரூபாய் மதிப்பு குறைந்துவிடும் என்றுதான் பெரிய பெரிய பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் குறிப்பிடுகிறார்கள். இவர்கள் வடக்கே உள்ளவர்களுக்கு தாசாணுதாசர்களாகப் பல விஷயங்களில் இருப்பது சரியல்ல என்று மணியகார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவர்கள் வேண்டுமானால் இந்த ஒரு விஷயத்தில் தாசாணுதாசர்களாக இருந்து அவர்கள் அடிக்கிற நோட்டுகளில் பெரும்பகுதியை பெறுவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று முக்கியமாக மின்சாரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் மின்சார கார்ப்பரேஷன் அமைந்து அதன் மூலமாக பல கிராமங்களுக்கு, பலவிடங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரித்து வருகிறார்கள். ஆனால் இது இப்போது என்ன நிலவரத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த கார்ப்பரேஷனையும் மின்சார போர்டார் எடுத்துக்கொண்டுவிடப்போகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் இன்னும் முப்பது கிராமங்களுக்கு மேல் மின்சாரம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். எல்லா எஸ்டிமேட்டுகளும் போட்டு தயாராக வைத்து இருந்தும் அதைச் செய்வதற்கு வசதி இல்லை யென்று விட்டுவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக அடுத்த பெரிய கிராமங்களில் கூட மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதற்கு அவர்களிடத்தில் என்ன காரணம் என்று கேட்டால் “நாங்கள் சர்க்காரிடம் பத்து லட்சம் ரூபாய் கடன் கேட்டிருக்கிறோம். அது வந்தால் மின்சாரம் கொடுக்க முடியும்” என்று சொல்லி விட்டார்கள். மின்சார போர்டாருக்கு எழுதி அந்த விவரத்தைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் அப்புறம் அங்குள்ள சூப்பரின்டெண்டிங் என்ஜினியரைப் போய்ப் பார்த்தபோது எலெக்டிரிஸிடி கார்ப்பரேஷனை சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும், அப்போதுதான் இந்த கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வரும் என்கிறார். இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் பல கிராமங்களின் கதி என்ன ஆகிறதென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்படியே விட்டுக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக நன்மை அடைய முடியாது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, ஒன்று உடனடியாக இவர்கள் அந்த கார்ப்பரேஷனை எடுத்து நடத்தி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல பல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொள்வது இயலாத காரியம் என்றால் அவர்கள் கோரியிருக்கும்படியான கடன் தொகையை யாவது கொடுத்து எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்றாவது உத்தரவு போடவேண்டும், என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலை ஒன்றை வடாற்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூரில் ஏற்படுத்தி இந்த ஆண்டிலேயே வேலை தொடங்கும் என்று சென்ற ஆண்டில் சொல்லப்பட்டது. இதுவரைக்கும் அந்த சர்க்கரை ஆலை எப்போது தொடங்கும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஜனவரியில் வேலை தொடங்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வேலை செய்கின்ற இடத்தில் போய்ப்

8th December 1959] [Sri M. P. Sarathi]

பார்த்தால் இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் பிடிக்குமோ என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் உடனடியாக வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலையை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக நம் நாட்டிலே 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் எந்த எந்த வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பதை முடிவு செய்வதற்காக தென் ராஜ்ய அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒரு மகாநாடு கூட்டியதாக நான் பார்த்தேன். அந்த மகாநாட்டில் தென்னாட்டிற்குரிய நியாயமான உரிமைகளை மத்திய சர்க்கார் வழங்கவேண்டும் என்றும், தென் ராஜ்யங்களை மத்திய சர்க்கார் புறக்கணிக்கிறது என்பதாக மூன்று ராஜ்ய மந்திரிகளும் கூடிப் பேசியதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். இது மிகவும் சந்தோஷமான செய்தியாக இருந்தபோதிலும் தென்னாட்டுக்கு வேண்டிய பல திட்டங்களையும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இருந்து பெறுவதற்கு ஒரு வசதியைத் தேடிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முக்கியமாக தமிழ்நாடு பலபல தொழிற்சாலைகளை உடைய நாடாகத் திகழ்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை உடனடியாக முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAMMAL: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விழைகிறேன். இந்த உரையிலே கணிசமான அளவில் நாட்டில் பருவ மழை பெய்திருக்கிறது என்ற விஷயம் குறிப்பிட்டிருப்பது மனதிற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நம்முடன் இயற்கையும் ஒத்துழைக்க விழைந்ததற்கு நாம் இயற்கைக்கும் நன்றிசெலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இருப்பினும் கூட பல பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்கி நாம் இருக்கக் கூடிய இந்தக் காலத்திலே நாம் பல தொழிற்சாலைகளையும், பல அணைக்கட்டுகளையும் வெற்றிகரமாக ஏற்படுத்தி தொழில் துறையிலும், விவசாயத் துறையிலும் பல மடங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி, மறுக்க முடியாது. நாம் அதிகமான அளவிலே முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றிச் சிறிதேனும் குறை சொல்வதற்கு இயலாது. ஆனால் உணவு உற்பத்தியை நாம் நினைக்கிறபோது கணிசமான அளவில்தான் உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். என்றாலும்கூட, உணவு விலையேற்றம் இன்று பெரும் அளவில் காணப்படுகிறது. கொஞ்சம் அச்சத்தையே கொடுக்கிறது. இப்படி விலைகள் ஏறி யிருக்கக் கூடிய காலத்தில் மக்கள் எப்படி தங்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் அதை எதிர்நோக்கி வாழ முடியும் என்கிற பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. நகரப்புறத்தில் இருக்கிற என்போன்றவர்கள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தை நன்றாக உணர முடிகிறது. ஆனால் அதனுடைய விலையேற்றம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை தரக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கு நன்மை தரும் பட்சத்தில் நாம் அதை வரவேற்கிறோம். அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறவேண்டும். அவர்கள்

[Srimathi P.K. R. Lakshimikanthammal] [8th December 1959]

எல்லாவிதமான வாழ்க்கை வசதிகளையும் பெறவேண்டும் என்பது தான் எங்களது கோரிக்கையும் கூட. ஆனால் அதிக பட்சமாக நாம் நினைத்துப் பார்க்கும்போது, நாம் நினைக்கிற அளவு விவசாயிகள் இந்த விலையேற்றத்தினால் நன்மை அடையவில்லை. விலையேற்றத்திற்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் வியாபாரிகள்தான். லாபத்தில் பெரும் பகுதி இவர்களுக்குதான் போகிறது. மேலும் விலை உயர்வு என்று சொல்லும்போது நாம் அரிசியைப் பற்றி மாத்திரம் நம் மனத்தில் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அரிசி மக்களுக்கு முக்கியமான உணவாக இருக்கிறது. அந்த உணவின் பிரச்சனை அதனுடைய உற்பத்தியைப் பொறுத்தும், மக்களுடைய பெருக்கத்தைப் பொறுத்தும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுக்கொண்டு தான் இருக்கும். அந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வது நம் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பாக இருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக நமக்கு வேண்டிய முக்கியமான பொருள்களாக இருக்கக்கூடிய புளி, மிளகாய், மல்லி போன்றவைகள் இன்று அதிகமான அளவில் விலை ஏறியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் உற்பத்திக் குறைவா அல்லது இந்தப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்திருக்கக் கூடியது ஒரு காரணமா? அல்லது வியாபாரிகள் அதை பதுக்கி வைத்துக்கொண்டு அவைகளை வெளியே உலாவ விடாமல் செய்திருக்கிறது ஒரு காரணமா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் சிந்தித்து ஆராயவேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால், ஒரு பொருள் நம் கையில் இருந்தாலும்கூட அந்தப்பொருள்கள் வருவதற்கு வாகனங்கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னால் உடனடியாக அந்தப் பொருள்களை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விலையை ஏற்றி விடுகிறார்கள். அண்மையில் சிமென்டைப் பற்றி நாம் நன்கு அறிந்தோம். அதே போல் உற்பத்தியாகும் இடங்களில் பொருள்கள் இருந்தாலும்கூட அது வருவதற்கு தாமதமாகும் என்று தெரிந்தவுடனேயே விலையை ஏற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி அதிகமாகக் கிடைக்கும் தொகை விவசாயிகளுக்கு போய்சேருகிறதா என்றுதான் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே இந்த விலை உயர்வைத் தடுப்பதற்கு நாம் தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சபாநாயகர் மூலம் மந்திரி சபைக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவதாக, சிலர் கண்ட்ரோல் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். சிலர் கண்ட்ரோல் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். உண்மையாக கண்ட்ரோல் இருக்குமானால், கண்ட்ரோல் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக பாதிச் சரக்குகளை பதுக்கி வைத்து விடுகிறார்கள் என்பது என்கருத்து. ஆகவே கண்ட்ரோல் இல்லாமல் இருக்கும் பட்சத்தில் நம் நாட்டில் விளையும் பொருள்கள் அனைத்தும் திறந்த மார்க்கட்டில் வரும் சூழ்நிலை ஏற்படும். இப்பேர்ப்பட்ட சூழப்பங்கள் ஏற்படாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, கண்ட்ரோல் இல்லாவிட்டால் நல்லது என்பதுதான் எனது கருத்தாகும். ஆனால் கண்ட்ரோல் இல்லாதிருக்கும்போது வியாபாரிகள் விலையை ஏற்றிவிடுவார்களே என்று கருதலாம். அவ்விதம் விலை ஏற்றம் காணும் அந்த நேரத்தில் நாம் அரிசியை கொள்முதல் செய்து

[Srimathi P. K. R. Lakshmikanthammal] [8th December 1959]

வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சர்க்கார் அப்பொழுது நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து அதன் மூலம் மக்களுக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டும். எப்பொழுது நாம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அறுவடைக் காலங்களில் நமக்கு வேண்டிய 2 லட்சம் அல்லது 3 லட்சம் டன்களை, டென்டர் அழைத்தோ அல்லது லெவி முறையிலோ நாம் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நம் கையில் அதை அரிசியாக வைத்துக் கொள்ளாமல் நெல்லாக வைத்துக் கொண்டு அவ்வப்போது அந்த நெல்லை மில்களில் அரைத்தோ அல்லது கைக்குத்தல் செய்தோ மக்களுக்கு சப்ளை செய்யலாம். இதே போன்று புளி, மிளகாய் போன்றவைகள் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறோம். அவைகளில் நாம் நமது நாட்டின் தேவைக்காக வைத்துக்கொண்டு மீதியைத்தான் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பவேண்டும். ஏற்றுமதியை மத்திய சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு சிபார்சு செய்து புளியையும், மிளகாயையும் ஏற்றுமதி செய்யாமல் தடுத்து நமக்கு வேண்டியதை, நமக்கு உண்பதற்கு வேண்டிய வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக தென்னாடுகளில்தான் சிகப்பு மிளகாயையும், புளியையும் அதிகமாக உபயோகித்து வருகிறார்கள். வடநாட்டில் புளியை அதிகமாக உபயோகிப்பது கிடையாது. அதனால் ஒருவேளை அங்குள்ளவர்களுக்கு அதன் மதிப்பு அதிகமாக தெரியவராது என்று நினைக்கிறேன். அடுத்தபடியாக உச்ச வரம்பு பற்றி, புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்லி வருகிறார்களே தவிர உச்ச வரம்பு வரக் காணாமே என்று சில அங்கத்தினர்கள் அங்கலாய்க்கிறார்கள். உச்ச வரம்பின் மிக சமீபத்தில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம். வருகிற மார்ச்சுக்குள் அது வந்து விடும் என்று நம்பிக்கை என் போன்றோருக்கு இருக்கிறது. அந்த உச்ச வரம்பு வரும் போது அதுபற்றி நாம் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை கூறிக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தாலும் இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உச்ச வரம்பு வரும்போது, ஒரு குடும்பத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அந்தக் குடும்பத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்று 20 அல்லது 40 ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டால் பெண்களுக்கு இப்பொழுது நாம் சொத்துரிமை கொடுத்திருக்கிறோம், வேறு உரிமைகளும் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெண் அல்லது மனைவி சீதனமாக ஒரு சில நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அல்லது தான் சம்பாதித்து அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு நிலங்கள் வாங்கி வைத்திருந்தால் அந்நிலையில் கணவனுக்கு எவ்வளவு உச்ச வரம்பு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவு அந்த மனைவிக்கும் அல்லது அந்தப் பெண்ணுக்கும் இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் என் அவா. அந்த ஒரு கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இதை அவசியமாக செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில், நமது நாட்டில் இப்பொழுதுதான் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இப்பொழுது தான் அதிகமாக மதிப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய மதிப்பைக் குறைக்காமல் இருப்பதற்கு இந்த நிலத்தின் சார்பிலும், அவர்களுக்கு சீதனமாகக்

[Srimathi P. K. R. Lakshmikanthammal] [8th December 1959]

கிடைத்த சொத்துக்களையும், கணவனுடைய நிலச் சொத்துக்களோடு சேர்த்து கணக்கிடக்கூடாது என்பதை மிக முக்கியமாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூறியிருக்கிறபடி 12.75 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி லக்ஷியமாகாகக் கொண் கொண்டிருக்கிறோம். 9 லட்சம் டன்தான் நாம் உற்பத்தி செய்ய முடிந்திருக்கிறது. மூன்று லட்சம் டன் குறைவாகயிருப்பதற்குக் காரணம் ரசாயன உரம் இல்லாதிருந்ததுதான் என்று உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ரசாயன உரத் தொழிற்சாலை 1960-61-ல் வேலை செய்ய ஆரம்பித்து விடும் என்று கண்டிருக்கிறது. அது உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஜனத்தொகை பெருகிவரும் இந்நேரத்தில், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக இந்த உரத் தொழிற்சாலையை அதிகிக்கிரமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமானது உரையில் பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளைப் பற்றியும், ஏனைய உற்பத்தியைப் பற்றியும் சொல்லியிருப்பினும் கூட கைத்தறியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லாமல் இருந்தது, கைத்தறிப் பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிற என்னைப் போன்றவர்கள் வருத்தப் படாமல் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் விவசாயத்திற்கு அடுத்த படியாக கைத்தறியை நம்பி வாழும் மக்கள்தான் அநேகம் பேர்கள், என்பதை நாம் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். அப்படி இருந்தபோதிலும் கூட கவர்னர் பெருமானது உரையில் அதுபற்றி ஒன்றும் இல்லாவிட்டாலும் கூட அரசாங்கம், கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நிரந்தரமான தொழில் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய வசதிகளை செய்து தரவேண்டும். அவர்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய நூலை ஏற்றுமதி செய்வதால் அதன் விலை ஏறி விடுகிறது. சாயம் போன்றவைகள் விலை அதிகமாயிருப்பதின் காரணமாக அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் துணியின் விலையும் ஏற்றம் கொடுத்து விடுகிறது. ஆகவே, நாம் ஏற்படுத்தப் போகிற கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளிலிருந்து உண்டாகிற அத்தனை நூலையும் கைத்தறிக்காக கொள் முதல் விலையில் எல்லா நெசவாளிகளுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதுவும் அதன் அடக்க விலைக்கு கொடுக்கப் படவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் 'அவர்கள் ஒரு நிரந்தரமான தொழிலைப் பெற்று வாழ முடியும். இப்பொழுது அவர்கள் எவ்வளவு பாடு பட்டு, கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்தாலும் கூட நாற்பது ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களால் சம்பாதிக்க முடிவதில்லை. அதே நேரத்தில் ஆலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் கூப்பாடு போட்டு, சத்தம் போட்டு நூற்றுக் கணக்கான சம்பளம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் 12 மணி நேரம் குழந்தை குட்டிகளுடன் உழைத்தாலும் கூட 40 ரூபாய்க்கு மேல் அவர்களால் சம்பாதிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்பு அளிக்கவும், அவர்கள் சரக்கு நல்ல முறையில் விற்பனையாவதற்குரிய முறையில் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும் சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

8th December 1959]

* SRI S. THANGAVELU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் நல்ல முறையில் நாட்டினுடைய நிர்வாகத்துறை நல்ல முறையில் இயங்கி வருவதாகவும், நாட்டில் ஓராண்டு காலமாக எந்தவிதமான கலவரங்களும் இல்லாமல் இருந்ததைப்பற்றி பாராட்டியிருக்கிறார். அதை நானும் பாராட்டிக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, பொதுவாக பருவ மழை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பெய்திருக்கிறது என்றும் சில ஜில்லாக்களில் பருவ மழை தவறி விட்டது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட பருவ மழை காலா காலங்களில் இல்லாததின் காரணமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அதிகமாக பல இடங்களிலும் நாற்றுவிடுவதற்கு வழியில்லாமலும், நாற்று நடும் காலங்களில் தண்ணீர் இல்லாமலும் நெருக்கடியான நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு வேண்டிய உரங்களும், அமோனியம் சல்பேட் போன்ற ரசாயன உரங்களும், மற்றும் பல வசதிகள் கொடுத்திருந்தும், காலா காலங்களில் மழை பெய்யாமல் இருந்தது. இப்போது அங்குள்ள மக்கள் எல்லாம் திருப்தி அடையக் கூடிய அளவில் பருவ மழை பெய்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் சர்க்கார் அதிகமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். எனக்கு முன்பாக பேசிய சில அங்கத்தினர்கள், உணவுப் பொருட்களின் விலை எல்லாம் உயர்ந்து விட்டது, அவற்றை யெல்லாம் குறைக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இவ்விதம் விலைகளை எல்லாம் குறைக்காவிட்டால் பல கஷ்டங்கள் வரும் என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய சாமான்களின் விலையும் குறைய வேண்டும். விவசாயக் கூலிகள் எல்லாம் குறைந்து விட்டது. இப்போது நாற்று நடவேண்டுமானால் ஐந்து அணை கூலி கொடுக்கப் படுகிறது. ஆகவே விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதோடு விவசாயிகளுக்கு தேவையான ரசாயன உரங்கள் எல்லாம் அதிக விலையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பின்னுக்கு விலையும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளின் விலையெல்லாம் குறைய வேண்டும். அப்போதுதான் உணவுப் பொருட்களின் விலை குறைந்தாலும் விவசாயிகள் பாதகமடையாமல் இருப்பார்கள். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். அதே சமயத்தில் இதுவரையிலும் மின்சார வசதி கிடைக்காத ஓட்டி பிரக்கா, பெருமாள்நாயக்கன் பாளையம், குள்ளஞ்சாவடி, குறிஞ்சிப்பாடி போன்ற பகுதிகளுக்கும் உடனடியாக மின்சார சப்ளை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு காடாம்புலியூர் பிரிக்காவில்தான் முதலாவதாக தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தும் அந்த பிரதேசத்தை விருத்தி

[Sri S. Thangavelu] [8th December 1959]

செய்ய முடியவில்லை. காரணம் அங்கு போதிய அளவு தண்ணீர் இல்லை. அங்கு போர்வெல் மூலமாக அதிகமான அளவில் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி கடலூர் வந்திருந்த கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அந்த பகுதி முழுவதும் குழாய் கிணறு களைக்கொண்டு நிரப்புவோமானால்தான் அந்த இடங்கள் எல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்றதாக இருக்கும். அதோடு வாலாஜா என்ற ஏரி, கடலூர் தாலுகாவுக்கும், சிதம்பரம் தாலுக்காவுக்கும் இடையில் இருக்கிறது. அந்த ஏரியிலிருந்து கால்வாய் மூலம் வடலூர், குள்ளஞ்சாவடி, குறிஞ்சிப்பாடி முதலிய இடங்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டு போவதாக இருந்தால் அந்த இடங்களில் எல்லாம் விவசாயம் செய்ய முடியும். இதோடு அங்கு இப்போது செய்யப்படுகின்ற புஞ்சை விவசாயத்தை எல்லாம் நஞ்சை விவசாயமாக மாற்ற முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று கடலூர் ஓ. டி. க்கு அருகில் கொண்டங்கி ஏரி என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதை இப்போது இருப்பதை விட இன்னும் ஆழப்படுத்தினால், அதன் மூலமாக சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டு வர முடியும். மேலும் மலட்டாறு என்கிற ஆறில் இப்போது தண்ணீர் நிறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பெண்ணை நதியிலிருந்து பிரிந்து திருவெண்ணைய்நல்லூர், அரசூர் வழியாக குறுக்கே போய் திருச்சி ட்ரங்க் ரோட்டின் அருகில் போய் சேருகிறது. மலட்டாரில் திருச்சி ட்ரங்க் ரோடில் 16 கண்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இதிலுள்ள தண்ணீர் எல்லாம் தெற்கே நோக்கி விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை தடுத்தி நிறுத்தி உபயோகப்படுத்தினால் கரையோரங்களில் இருக்கக்கூடிய புஞ்சைகளும் நஞ்சைகளும் பயன்பெற முடியும். அதோடு பக்கத்தில் இருக்கின்ற கிணறுகளில் எல்லாம் ஊற்று எடுத்து அதன் மூலம் ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக்காரியத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக செய்யவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அரிஜன பெருங்குடி மக்களுக்கு அரசாங்கம் கல்வி சலுகை, ஸ்காலர்ஷிப் சலுகை, உணவு வசதி, இடவசதி முதலிய வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்திருக்கிறது. அதற்காக நான் சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகும் இந்த நேரத்தில் ஆங்காங்கே ஏழை விவசாயிகள் பத்து வருடம், பதினைந்து வருடம், ஐந்து வருடம் என்று சில அரிஜனங்கள், மற்றும் பல பிற்பட்ட வகுப்பினர் தாங்களாகவே சில புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இவர்கள் அரிஜனங்கள் மட்டுமல்ல, இவ்விதம் பயிரிடுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், வன்னிய பெருங்குடி மக்களாக இருந்தாலும் சரி, முதலியார்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாய் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் பயிரிட்டு வருகின்ற நிலங்களை எல்லாம் சொந்தமாக பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது அவர்கள் இந்த நிலங்களுக்கான வாய்தா கட்டணங்கள் முதலியவற்றை எல்லாம் செலுத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு எல்லாம் நிலச்சீர்திருத்தச்சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் இந்த நிலங்களுக்கு எல்லாம் பட்டா வழங்க வேண்டும். அது

8th December 1959] [Sri S. Thangavelu]

மட்டுமல்ல, அரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை கொடுப்பதற்காக அரசாங்கம் பல இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து வருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் மனைக்கட்டுக்களுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில், அரிஜனங்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த பிற்பட்ட வகுப்பினர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு இவ்விதம் ஒதுக்கப்படும் இடத்தில் ஏற்படும் கஷ்டங்கள் என்னவென்றால், விழுப்புரம் தாலுகாவில் தொந்திரெட்டிபாளையம் என்ற இடத்தில் ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வீட்டு மனைகள் வாங்குவதற்காக 1,160 ரூபாய் சர்க்கார் வாங்கியிருந்தம்கூட இது வரை அந்த இடம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. ஏனென்றால் அங்குள்ள மக்கள் அந்த இடத்தில் அடிக்கடி பயிரேற்றிவிடுகிறார்கள். ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிற இடத்தில் கரும்பு விவசாயத்தை செய்கிறார்கள். அது முடிந்தவுடன் உடனடியாகவே தென்னங்களாகவே போட்டு விடுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் சவுக்கு போட்டு விடுகிறார்கள். அல்லது மணிலாகக் கொட்டையை போட்டுவிடுகிறார்கள். இவ்விதம் அந்த இடத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டும் என்று கணக்கிட்டு சர்வே நம்பர்களை எல்லாம் பார்த்து அதற்கான கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்து முடிவு செய்யும்போது இவ்விதமாக பல பயிர்களை போட்டு தடுத்து விடுகிறார்கள். இவர்களுக்கும் அரிஜனங்கள் இந்த இடத்தில் வாழக்கூடாது என்றும் அல்லது அவர்கள் எப்படியாவது கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கட்டும் என்றும் எண்ணுகிறார்கள் சிலர். ஆகவே அவர்களுக்கும் வேறு விதமாக நிலங்களை கொடுத்து இவர்களுக்கும் வீட்டு மனைகளை கொடுப்பதற்கு ஏற்படும் காலதாமதத்தை தவிர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு அரிஜனங்கள் என்று மட்டும் கருதாமல் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கும் இந்த சலுகையை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு குள்ளஞ்சாவடி, குறிஞ்சிப்பாடி பிரிக்காவில் மின்சாரம் வழங்குவதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டு அதற்கான எஸ்டிமேட்டுகளும் தயார் செய்யப்பட்டு சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்தப்பகுதிகள் எல்லாம் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் உடனடியாக இந்த இடங்களுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கச்செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு எல்லாம் அந்த நிலங்களை எல்லாம் பட்டா செய்து கொடுக்க சர்க்கார் உடனடியாக முன் வர வேண்டும் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் நெல்லிக்குப்பம் பாரி அன்ட் கோ-வில் கடந்த இரண்டு வாரங்களாக சர்க்கரை வேலை செய்து வருகிறது. ஆனால் 300 ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு இதிலுள்ள தொழிலாளர்கள் இதுவரைக்கும் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லாம் இங்குள்ள ஒரு சிலர் அமைத்திருக்கின்ற கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்கள் சங்கத்தில் சேர்ந்தால்தான் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லி வருவதாக தெரிகிறது. இதையும் சர்க்கார் கவனித்து

[Sri S. Thangavelu] [8th December 1959]

ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-00
p.m.

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கவர்னர் உரையில் போன வாரம் நடந்த வெள்ள விபத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் விட்டிருக்கிறார். அதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் போன மாதம் 28-ம் தேதி பெருத்த மழை காரணமாக விருத்தாசலம், கள்ளக்குறிச்சி, சிதம்பரம் தாலுக்காக்களில் கிட்டத்தட்ட 15,000 குடிசை வீடுகள் கீழே விழுந்திருக்கின்றன. அதிலிருந்து மக்கள் குடும்பம் செய்ய இயலாமல் வெளியே பல இடங்களில் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் கிட்டத்தட்ட 10,000 ஏக்கர் நிலங்களில் மணல் மேடாக ஆகி பயிர் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் நேற்றுக் காலைதான் “நீர் புரோகிராம்” மூலமாகத் தெரிய வந்தது மதிப்பிற்குரிய கக்கன் அவர்கள் அந்தப் பகுதிகளுக்கு விஜயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று. அதைப் பார்க்கும்போது ஏற்கெனவே கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று, தேர்தல் காலத்தில் ஊர் ஊராக, கிராமம் கிராமமாக 15 தினங்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த மந்திரிகள், போன மாதம் 28-ம் தேதி ஏற்பட்ட வெள்ள விபத்திற்கு இந்த மாதம் 8-ம் தேதி விஜயம் செய்கிறார்கள் என்றால் மக்களிடத்தில் இந்த சர்க்கார் எவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைக்காட்டுகிறது. ஒரு ஷேமநல சர்க்கார் என்று சொல்லக்கூடிய சர்க்கார், மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள் என்றால், விபத்து ஏற்பட்ட இடத்திற்கு மந்திரிகளெல்லாம் நேரடியாகச் சென்று அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய உத்தரவுகளைப் போடவேண்டும். அதிகாரிகளுக்குள்ள அதிகாரம் மிகவும் கம்மியாக இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், நாங்கள் விடிமூந்தவர்களுக்கு வீடு ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய்தான் கொடுக்க முடியும், அதுவும் பூரா வீடும் கீழே விழுந்தால்தான் கொடுக்க முடியுமே தவிர ஒரு சுவர் விழுந்தாலும் அல்லது கூரை பிய்ந்து போனாலும் கொடுக்க முடியாது என்று அவர்களுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்களிடம் இருக்கும் அதிகாரம் மிகவும் கம்மியாக இருக்கிறது. ஒரு சிறிய கூரை வீட்டைக் கட்டுவதற்குக்கூட 200 ரூபாய் பிடிக்கும். ஆகையால் இந்த நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை உயர்த்தி, குடிசை வீடுகளுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் அங்கே நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலுள்ள மணல் மேட்டை எடுக்க ஒரு ஏக்கருக்கு 500 ரூபாய் பிடிக்கும். ஆகையால் சர்க்கார் 200 ரூபாய் அளவுக்கு ஸ்பெஷிடி மூலமாகக் கெடுடுத்து அதற்கு வேண்டிய உபயோககரமான வேலைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் அந்தப் பகுதியில் சர்க்காரினால் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களைக்கொண்டு விவசாயிகள் கிணறு வெட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போது அந்தக் கிணறுகளெல்லாம் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

5th December 1959]— [Sri M. Selvaraj]

இந்தக் கிணறுகளையெல்லாம் புதுப்பிக்க சர்க்கார் வசதி செய்து தரவேண்டும். இந்த வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு நில வரி வஜா கொடுக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் சர்க்காரிடமிருந்து பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பதை ஒரு ஆண்டுக்குத் தள்ளிப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தருவதில் பின் வாங்குகிறார்கள். குறிப்பாக ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களைப் பண்படுத்தி நிலங்களில் ரசாயன உரம் உபயோகக் அவர்களுக்கு உரம் கிடைக்கவில்லை. ஆளும் கட்சியில் யார் இருக்கிறார்களோ, யார் செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் அதிகாரிகள் பயப்பட்டு, அவர்களுக்குத்தான் உரம் கிடைக்கிறது. ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்குத்தான் வாங்குவதற்கு வழி இருக்கிறது. மற்ற சிறு விவசாயிகளுக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை. நான் இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் குறிப்பிட்டேன். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுடைய நிலையை கவனித்து மணியக் காரர்களைக்கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, எவ்வளவு மூட்டை தேவைப்படும் என்று ஒரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்து ரேஷன் கார்டு போன்று ஒரு கார்டு கொடுத்தாவது கிராமக் கன்னங்கள் மூலமாக உரங்களை விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் விவசாயப் பொருள்களின் உற்பத்தி பெருகி, நிலங்களுக்கு எரு போட்டு நல்ல முறையில் உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக மின் சாரமானது இப்போது விவசாயிகளுக்கு அதிக அளவுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது அதிக அளவுக்கு கட்டணத்தை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இப்போது மில்காரர்கள் உபயோகிப்பதிலே, ஆயிரம் யூனிட் அல்லது 2,000 யூனிட்டுக்கு மேல் சலுகை கொடுக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு யூனிட்டுக்கு $\frac{1}{2}$ அணு அல்லது ஒரு அணு என்று. விவசாயிகளுக்கும் அந்தச் சலுகையைக் கொடுத்தால் மேலும் மேலும் அவர்கள் பம்ப் செட்டுகளை வைத்து விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கும் பெரிய பெரிய மில் காரர்களுக்கும் கொடுக்கும் சலுகையைக் கொடுக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இப்போது நடந்த வெள்ள விபத்துக் காரணமாக மேமாத்தூர் அணையிலிருந்து தண்ணீர் பாயக்கூடிய 16 ஏரிகள் உடைபட்டு சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 50 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இதற்கு உடனடியாக வேண்டிய நிவாரணம் செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எங்கள் பகுதியில் வெலிங்டன் ரிஸர்வாயர் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு வெள்ளக்காலத்தில் மேட்டேரிலிருந்து தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று விவசாயிகள் முறையிட்டு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது வெள்ளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே

[Sri M. Selvaraj] [8th December 1959]

இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது ஒரு ஸப்-டிவிஷனல் ஆபீஸரை நியமித்து, மேட்டுரிலிருந்து வெள்ளக்காலத்தில் அந்தத் தண்ணீரை வாய்க்கால் மூலமாகக் கொண்டுவர வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த கவர்னர் உரையிலே தேயிலைக்கு இருக்கும் ஒரு கட்ட விற்பனை வரியை மாற்றி பல கட்ட விற்பனை வரியாக மாற்றுவதற்கு திருத்த மசோதா வரப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாமன்றத்திலேயே, பல முனை வரியை எடுத்து விட்டு ஒரு முனை வரி கொண்டுவரவேண்டுமென்று பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு மாறாக ஒரு முனை வரி இருப்பதை மாற்றி பல முனை வரி கொண்டு வருவது சரியல்ல. அதைப்புனராலோசனை செய்து ஒரு முனை வரியாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் அடுத்த மாதம் ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில்கள் அமைக்கப்போகிறார்கள். ஏற்கெனவேயே பஞ்சாயத்துச்சட்டம் வந்த போது எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்கள் சொன்னோம் பஞ்சாயத்தில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள்தான் ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சில்களில் இடம் பெறவேண்டும் என்று. அப்போது வோட்டர் ஜாபிதாவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் ஜில்லா அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் இடம் பெற இடமிருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால் பிளாக் ஏரியாவிலும், நான்-பிளாக் ஏரியாவிலும் பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு இந்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் அவர்கள் தேர்தலில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல. யார் யார் பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறார்களோ வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்களோ அவர்களெல்லாம் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை விலைக்கு வாங்கி விடுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாக யார் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குள் போட்டியிருக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொன்னதற்கு மாறாக வோட்டர் ஜாபிதாவில் இருந்தால் போதும் என்று விதி இருக்கிற காரணத்தினால், பஞ்சாயத்துக்கு வர முடியாதவர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் போட்டியிட முற்படுகிறார்கள். ஆகையால் வருகிற அடுத்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திலாவது இந்தச்சட்டத்தை நிரூபித்தி விதி விலக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே பின் தங்கிய வகுப்பரைப் பற்றியும் ஹரிஜன மக்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் செய்திருக்கிறோம், என்னென்ன செய்யப் போகிறோம் என்பது பற்றியும் குறிப்பிடாமல் விட்டு விட்டார்கள். நாங்கள் ஹரிஜனங்களுக்காகச் செய்கிறோம் செய்கிறோம் என்று என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவர்களுக்காக நல்ல முறையில் எந்த விதமான நன்மையும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. என்னுடைய தாலுகாவில் துறவனூர் கிராமத்தில் ஏழை ஹரிஜன மக்கள் மனைக்கட்டு வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்து 4, 5 வருஷ காலமாகியும் ஒரு தகவலும் இல்லை. “லான்ட் அக்வி

8th December 1959] [Sri M. Selvoraj]

சிஷன்” முறையில் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு விலக்கு அளித்து விண்ணப்பம் வந்து 6 மாத காலத்திற்குள் மனைக் கட்டு கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசி இருக்கின்றனர். அவர்கள் பேசியதையெல்லாம் நான் கவனமாகக் கேட்டுக் கொண்டதான் இருந்தேன். கவர்னர் அவர்கள் ஏதோ சொல்லாததைச் சொல்லிவிட்டது போலவும் தாங்கள் ஏதோ மக்களுக்காகவே பிறந்து வாழ்ந்து மக்களுக்காகவே மடிகின்ற திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் போலவும் ஒரு சிலர் பேசியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். கவர்னர் அவர்கள் பொதுவாக உள்ளதை நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார். ஒரு நாட்டிலே உள்ள தலைவர், ஒரு மாகாண கவர்னர் இந்த நாட்டைப்பற்றிக் கூறுகின்ற ரீதியிலே என்னென்ன கூற வேண்டுமோ அவற்றைத் தெளிவான முறையிலே குறிப்பிட்டார். ஆனால் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், ஆளும் கட்சியினர் இந்தச் சபையில் உள்ள எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டு நடக்கவேண்டுமென்ற பாணியில் சொல்லுகிறார்களோ என்பதை நினைக்க ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நன்றாக அரசியல் புரிந்திருந்தால் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் “12 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே மக்கள் எல்லாம் அவதிப்படுகின்றனர்” என்று ரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறி அவரே ஆள்தான் பட்டுக்கொண்டார். நாட்டிலே இந்த நிலைமை இருக்கிறதென்று எந்தக் கண்ணாடி வைத்துப்பார்த்தாரோ தெரியவில்லை. அவருடைய கண்ணாடிக்கு வேறு விதமாகத் தெரிந்திருக்கிறது. தூற்றைம்பது ஆண்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி பற்றி நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் காலத்தில் கிராமங்கள் இருந்த நிலைமையையும் இப்போது கிராமங்கள் உள்ள நிலைமையையும் நாம் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோம். இப்பொழுது ரோடே இல்லாத கிராமங்களுக்கெல்லாம் ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் கிராமங்களில் ஆஸ்பத்திரிகள், கல்விச் சாலைகள், பல உயர்தரப் பள்ளிகள், மருத்துவ விடுதிகள், பூங்காக்கள், ரேடியோ வசதிகள் எல்லாம் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அந்தக் காலத்தில் மின்சாரம் என்பது பணக்காரர்கள் சொத்தாக இருந்தது. ஆனால் இந்தக் காலத்தில் பார்த்தால், ரயிலிலே இரவு நேரங்களில் செல்லும்போது பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் மின்மினிப் பூச்சி போல் மின்சார விளக்கு வெளிச்சத்தைப் பார்க்கிறோம். பம்ப் செட்டுகள் மின்சாரத்தில் இயங்குவதைப் பார்க்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் எதிர்க் கட்சியினருடைய கண்களுக்குத் தெரியவில்லையா என்பது தெரியவில்லை.

இந்தச் சட்டசபையில் விலைவாசி உயர்வைப் பற்றிப் பலர் எடுத்துக் காட்டிப் பேசினார்கள். விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டே போவதை * அரசாங்கம் ஆதரிப்பது போலவும் இவர்கள்தான்

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj] [8th December 1959]

ஏதோ அந்த விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுவது போலவும் பாசாங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது. விலைவாசி ஏறுவதை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. நல்ல விலை உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அதை யொட்டி அரிசி விலை, புளி, மிளகாய் விலை உயர்ந்து வருகிறது. இவைகளின் விலை உயர்வுக்குக் காரணம் வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதும் ஒன்றாகும். அதை ரத்து செய்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த விவசாயமானது மனிதனுக்கு ஒரு பாரமாகக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலிருந்து அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்து அவர்களுடைய விளை பொருள்களுக்குத் தக்க விலை வேண்டுமென்று அதற்கான வசதிகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்காகச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது விவசாயிகள் நல்ல முறையில் வாழ்கிறோம் என்ற எண்ணத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கள்ள மார்க்கடகாரர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுவதாக ஒருவர் பேசினார். ஆனால் உண்மையில் கள்ள மார்க்கட் காரர்களோடு கை கோர்த்துக் கொண்டு உலவுகிறவர்கள் அரசாங்கத்தை எதிர்க்கிற எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள்தான். கள்ள மார்க்கட் காரர்களிடம் பணம் வாங்கிக் கொள்ளும்போது அவர்களைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதில்லை. கனம் முத்தையாச் செட்டியார் அவர்களை எதிர்த்துப் பேசினார்கள் என்று கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நாங்கள் சந்தோஷமே படுகிறோம். எங்கள் கட்சியில் நல்லது என்று தெரிவதை மனமார எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆளும் கட்சியில் உள்ள நல்லதைப் பற்றி ஒரு நாளும் நல்லது என்று எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் ஒருவர் கூட கூறியதை நாங்கள் காதிலே கேட்டதில்லை. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சாமிக்கு அர்ச்சனை செய்வதுபோல் அரசாங்கத்தை எப்போதும் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் ஜனநாயக முறைப்படி நடக்கவில்லை என்று ஒருவர் குறைப்பட்டுக் கொண்டார். “எங்களை எந்தக் கமிட்டியிலும் போடுவதில்லை” என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் இரண்டொரு நகர சபையைக் கைப்பற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதையைப் பற்றிக் கேட்டால், அவர்கள் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒரு ஸ்தானம் கூட கொடுக்காத கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது. அவர்கள் சட்டசபையில் ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்படவில்லை என்று சொல்லுவது எந்த முறையில் என்பது ஆண்டவனுக்குத்தான் வெளிச்சம். இதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே வந்தால் நேரம் ஆகிவிடும். ஆகவே, இதோ இதைப்பற்றிப் பேசுவதை நிறுத்திக்கொண்டு மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே கூறப்பட்டிருக்கும் பல விஷயங்கள் பற்றி நான் புள்ளி விவரமாக எதுவும் பேச முடியாது. எங்கள் பகுதியின் தேவையைப் பற்றிக் கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நீண்ட நெடுங் காலமாக பழனி தாலுகாவானது

8th December 1959] [Sri P. S. K. Lakshminpathi Raju]

அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூறி வருகிறேன். பாலாறு, புரந்தலாறு ஏரியாவில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டுமென்று பல வருஷ காலமாக கோரிக்கை எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த அணைக்கட்டை அன்பு கூர்ந்து இந்த அரசாங்கம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நில உச்ச வரம்பு பற்றிப் பேசினார்கள். உச்ச வரம்பைக் கொண்டுவர வேண்டிய சந்தர்ப்பம் தவறி விட்டதாகவும், உடனே சட்டம் கொண்டு வரவில்லையே என்றும் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ள நாங்கள் எல்லாம் கூட அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்படி துரிதப்படுத்திக் கொண்டோன் இருக்கிறோம். எல்லா மாகாணங்களிலும் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் எந்த விதத்திலே சட்டத்தை அமைப்பது என்பதெல்லாம் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியிருப்பது தான் தாமதத்திற்குக் காரணம் என்று கூற பிரியப்படுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up.

* SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை வரவேற்று நன்றி தெரிவிக்கும் நிர்மானத்தையொட்டி நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்களில் ஒருவர் 'கவர்னர் உரையில் உப்பு சப்பு இல்லை' என்று குறிப்பிட்டார்கள். கவர்னர் பெருமான் உரையில் எங்களைப்பற்றி அதாவது விவசாயிகளைப்பற்றி—கொஞ்சம் சிறக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகமாகச் சொல்லவில்லை என்று கூட நான் கொஞ்சம் சந்தேகப்படுகிறேன். ஏனென்றால், எனக்கு முன்பு எங்கள் தரப்பிலே பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திருமதி சௌந்தாம் இராமச்சந்திரன் அவர்கள், 'இந்த நாட்டில் உணவுத் தானிய நிலை உயர்ந்தாலும், குடியானவர்களுக்குக் கொஞ்சங்கூடக் கிடைக்கவில்லையே. கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு இல்லையே' என்று வருந்திச் சொன்னார்கள். டாக்டர் தொழில் செய்பவர்களாயிற்றே, அவர்களுக்கு குடியானவர்களைப்பற்றி இவ்வளவு எப்படித் தெரிந்தது என்கூட நான் வியந்தேன். எங்களைப் போன்ற விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களைவிட அதிகமாக இந்தப் பிரச்சனையை உணர்ந்து பேசியிருப்பதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டி சட்டம் வரப்போகிறது எங்களுக்கெல்லாம். அதை நாங்கள் வரவேற்கத் தயாராயிருக்கிறோம். ஏமாற்றத் தயாராயில்லை. ஆனால், உற்பத்தி செய்கிறவர்களைப்பற்றி ஒருவரும் சிந்திக்கவில்லை. பட்டினிப் பட்டாளம் என்று சொல்லி, சர்வ கட்சியினரும் சேர்ந்து, ஊர்வலம் வந்தார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கொடி பிடித்தார்கள். எங்கள் ஊரிலேயும் பிடித்தார்கள். பட்டினிப் பட்டாளம் தலைமையோடு கூட நடந்தது. விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் எங்களைப்பற்றி யாரும் சிந்தித்துப் பேசவில்லையே என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். எங்களுக்கு இப்பொழுது கிடைப்பது போதுமா, உற்பத்தி செய்வதற்குச் செலவு என்ன ஆச்சு என்று

[Sri T. Karia Gounder] [8th December 1959]

பொருளாதார நிபுணர்களைக்கொண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் அப்படிப் பேசியிருக்க முடியாது என்பதை நண்பர்களுக்கு நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டனு கூலி கொடுத்தது போக, இன்று ஒரு ரூபாய் வரையில் கூலி கொடுக்கிறோம். நாலனு கூலி கொடுத்து வந்தோம். இன்று இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கிறோம். ஆனால், வேலைக்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ரயில் பாதை போடுகிறார்கள் எங்கள் ஊர்ப் பக்கமெல்லாம். அதன் மூலமாக லட்சக் கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது போய், வேலைக்கு ஆள் இல்லாத திண்டாட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாய வேலைக்கு ஆள் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் இப்படி வேலை கொடுப்பதன் மூலமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எங்கள் பகுதியில் ஒருவாறு நீக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒரு மூட்டை தவிடு வாங்குவதற்கு ஐந்தாறு ரூபாய் தர வேண்டியிருக்கிறது. உழவு மாடு வாங்குவதற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். வேண்டிக்காரன் காலத்தில் படி அரிசி பன்னிரண்டனு இருந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அப்பொழுது கூட படி அரிசி ரூ. 2-4-0 விற்பதுண்டு. சர்க்காரை வியாபாரம் செய்யச் சொல்கிறார்கள். சர்க்கார் என்ன செய்ய முடியும்? சர்க்கரையை எங்கே ஏற்றுமதி செய்து விட்டார்கள்? சர்க்கரையைக் கொஞ்சம் ஏற்றுமதி செய்வதிலே தடை இருக்கிறது என்று சொல்லி பங்கிடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் கொடுத்தால், அதைக் கள்ள மார்க்கெட் செய்தால், அதற்கு மத்தியா பொறுப்பு, எம்.எல்.ஏ.யா பொறுப்பு என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 'சர்க்கார் அதைச் செய்யவில்லை இதைச் செய்யவில்லை திறமையற்ற சர்க்கார்' என்று பல பேர்கள் சொன்னார்கள். எங்களுக்குத் திறமை இருக்கிறது. திறமை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. திறமை இருக்கிறதென்று சொல்கிற வர்களாவது தங்களுடைய யோசனையைச் சொல்லலாம். அதுவும் சொல்வதில்லை. இரண்டு நாளாகப் பேசுகிறவர்கள், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள், சர்க்காரைக் குற்றம் சொல்லித்தான் பேச வேண்டுமென்று பேசுகிறார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஐந்து ரூபாய்க்கு வாங்கியிருந்த பின்னாக்கு 70 ரூபாய் விலைக்கு ஏறியிருக்கிறது என்றால், அதை ஆண்டவனிடத்தில்தான் சொல்ல வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள், இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக மழை இல்லை என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது மழை பெய்து 15 ஆயிரம் மக்களுடைய விடுகளை அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது என்று பேசுகிறார்கள். வெள்ளம் ஏற்பட்ட இடத்தைப் போய்ப் பார்க்காமல் மத்திரிகள் இங்கே உட்கார்ந்திருப்பதாகக் குற்றம் கூறுகிறார்கள். ஒரு மத்திரியை அந்தப் பகுதிக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். மற்றவர்கள் சட்டசபையில் இருந்து, கனம் அங்கத்

8th December 1959] [Sri T. Karia Gounder]

தினர்கள் சொல்லக் கூடியவைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்து பதில் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா? அதனால்தான் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அங்கே போயிருக்கும் மந்திரி நிலைமையை நேரடியாக அறிந்து வந்து தக்க நிவாரணத்தைத் தேடுவார். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் மழை பெய்தது குறித்து எனக்குத் திருப்திதான். அந்த அளவிலே குற்றம் சொல்லாமல் ஏதாவது காரியங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

எங்கள் பக்கங்களில் பக்கத்து ஊர்களிலுள்ள சினிமாவுக்குச் சைக்கிளில் போவதுண்டு. ஒரு சைக்கிளில் மூன்று பேர்கள் பிரயாணம் செய்வார்கள். முன்னால் ஒரு பெண் பிள்ளை; பின்னால் ஒரு பெண் பிள்ளை; நடுவிலே ஒரு ஆண் பிள்ளை. இப்படியாகப் போய் சினிமா பார்க்கப் போய் வருகிறார்கள். எங்கே பட்டினி என்று நான் கேட்கிறேன். எங்கள் நிதி அமைச்சர் 35 லட்சம் ரூபாய் சினிமாவிலிருந்து தமாஷா வரி வரும் என்று சொன்னார்கள். மூன்றரை கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் பட்டினி எங்கே இருக்கிறது என்று நான் கேட்கிறேன். இப்பொழுது சினிமாக்கொட்டகை இல்லாத கிராமமே இல்லை. ரயிலிலும் இடம் கிடைக்கவில்லை. பஸ்ஸிலே இடம் கிடைக்கவில்லை. பஞ்சம் எங்கே இருக்கிறது என்று உணர்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஹோட்டலில் கூட இடம் கிடைக்க வில்லை. நேற்று ஒன்றும் இல்லாத ஒருவர் ஹோட்டல் வைத்தார் என்றால் அவர் இன்று லட்சாதிபதியாக இருக்கிறார். இப்படியாகப் பணம் புழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, பட்டினியும் இல்லை, பஞ்சமும் இல்லை நாட்டிலே. என்னுடைய பகுதிகள் பின்தங்கியிருந்தாலும், மழை பெய்திருக்கிறது. ஏரி நிரம்பியிருந்தால் பஞ்சமே இருக்காது. கேழ்வரகு படி பத்தணவிலிருந்து எட்டணவுக்கு வந்திருக்கிறது. சோளம் ஏழணவிலிருந்து படி ஆறணவுக்கு வந்திருக்கிறது. சர்க்கார் கடையையே மூட்டை கட்ட வேண்டும் என்ற நிலை வந்துகொண்டிருக்கிறது. கவர்னர் உரையில் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அறுவடையானவுடனே, பங்கிட்டு முறையைக்கூட நிறுத்திவிட சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறதாக அந்த உரையிலே சொல்லியிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எத்தனையோ திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே 9 லட்சம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் பாயப்போகிறதே, அதை யாராவது மறுக்க முடியுமா? எங்கள் ஊரில் நான் படித்த காலத்தில் 30 பிள்ளைகள்தான் படித்துவந்தார்கள். இன்று 500 பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற வாரம் அங்கு வந்து உயர் நிலைப் பள்ளியொன்றுக்கு அஸ்திவாரக் கல் நாட்டினார்கள். பொது மக்கள் திரண்டு வந்து, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தருவதாக முதல் அமைச்சரிடம் சொன்னார்கள். போக்கு வரத்துக்குப் பாதை, ஆஸ்பத்திரி, இன்னும் என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவும் நடந்து வருகிறது. நேற்று பேசிய என்னுடைய நண்பர் செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்கள் ஒரு குறையைத் தெரிவித்தார்கள். அதாவது பாலாற்றைப்பற்றிப் பேசும் போது, எனக்காக அவர் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுகிறார்களோ

[Sri T. Karia Gounder]

[8th December 1959]

என்று கூட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். எங்கள் ஊரிலே இருக்கும் பாலாற்றைப்பற்றி அவர்கள் சொல்லவில்லை. புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் பக்கத்தில் ஒரு பாலாறு இருக்கிறதே அதை அவர் சொன்னதாக நான் சொன்னேன். எங்கள் ஊர் பாலாற்று விஷயம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே முடிவு பெறும் என்று கவர்னர் உரையிலே கவனிக்கும்போது சூசகமாக அதில் ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது. அனேகமாக மற்ற நீர்ப்பாசனங்களுக்கு வேண்டிய அவ்வளவும் மூன்றாவது திட்டத்திலே செய்ய சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறார்கள், பின்தங்க வில்லை என்று சூசகமாகச் சொல்லியிருப்பதை அமைச்சரவைக்கு நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மின்சார விஸ்தரிப்பு விஷயத்தில் எங்கள் ஜில்லா முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது. ஆனால் ஒரு சின்ன உத்தரவு இருக்கிறது. இரண்டாயிரம் அடிக்குமேல் பாலாற்றுக் கரையில் பம்ப் செட் வைத்துக் கொள்வதற்கு மின்சாரம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது. அதை இப்பொழுது ஒரு மாதிரியாக சர்க்கார் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதை முழுதாமாக மாற்றவேண்டுமென்று அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இரண்டாயிரம் அடி என்று இருப்பதிலே, இரண்டாயிரம் அடி அவசியம் என்று தோன்றுகிற தாயிருந்தால் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவை மாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே சர்க்கார் தேவைப்படுகிற ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்துவிட்டால், எங்கள் ஜில்லாவில் மின்சாரத்தைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமே இடம் இருக்காது, பூர்த்தியாய் விட்டது என்றே சொல்லிவிடலாம். மாநிலத்திலே எங்கள் ஜில்லாதான் முதன்மையில் இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலவுடமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டுவது பற்றி முடிவு பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். தென்னையில் 100 மரங்களுக்குமேல் யாரும் வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. தென்னை, பழ வகைகள் போன்ற சில வகைகளுக்கு உச்ச வரம்பிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். சவுக்குவைத்து பத்து வருஷத்திலே பலன் கொடுக்கிறது. தென்னைக்கு இருபது வருஷங்கள் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதுவரையிலும் நிலத்திலே பயிர் ஆகாது. நாட்டிலே தென்னை பற்றாக்குறையாக இருப்பதால், அதை விருத்தி செய்வதற்காக, அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். எல்லாக் கிராமங்களிலும் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தாய் விட்டது. வீட்டு வசதி வேண்டும் என்று எல்லா ஹரிஜன மக்களுக்கும் சர்க்கார் நிலம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுகாவைப் பொறுத்தமட்டிலும், வருஷந்தோறும் திட்டமிட்டு ஹரிஜனங்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்துதரப்படுகின்றன. உழவு மாட்டுக்குக் கடன், பகல் உணவு வசதி, படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு

8th December 1959] [Sri T. Karia Gounder]

இலவச உடை முதலியவை கொடுக்க வகை செய்திருக்கிறார்கள். படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு உடை கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு சர்க்கார் வகை செய்திருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் மிகவும் ஆர்வத்தோடு ஹரிஜன மக்களுக்கு மட்டுமன்றி ஏழை மக்களுக்கெல்லாம் இலவச உடை கொடுக்கும் திட்டத்திற்கு தாங்களாகவே பொருளுதவி செய்ய முன்வந்துள்ளார்கள். இப்படி யெல்லாம் இருக்க அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்வதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கிறது என்பதை நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே ரேஷன் முறை இருக்கும்போது உபத்திரவப்பட்டோம். ஆகவே, ப்ரொக்யூர்மெண்ட் அவசியம் இல்லை. ஒருவரும் பட்டினியால் சாகவில்லை. இன்னும் விலை குறையப் போகிறது. சந்தேகம் வேண்டாம். விலை குறையும்போது, அதைக் கொண்டு விவசாயி எப்படிக்க காலம் தள்ள முடியும்? ஒரு விவசாயிக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருந்தால் ஒருவன் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டும், இன்னொருவர் இன்ஜினிங் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டும். அவர்கள் என்ன ப்யூக் காரில் போகவா விரும்புகிறார்கள்? அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. அவர்களுடைய வருவாயைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நகரத்தில் உள்ளவர்களையும் சர்க்கார் வீடமாட்டார்கள் என்பதையும் மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். நகர மக்கள் விஷயத்தில் கூட உச்ச வரம்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர சர்க்கார் அடுத்தபடியாக முன்வர வேண்டுமென்று காங்கிரசின் சார்பிலே மன்றடி பணிவுடன் அமைச்சரவையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் அடிக்கடி கடிதாரத்தைத் திரும்பிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் கடைசி நேரத்தில்தான் எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது.

கவர்னர் உரையில் சைனாவைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சி வேண்டாம் என்கிறது. ஒரு கட்சி சண்டை வேண்டும் என்கிறது. அதை மறைமுகமாக பேசுகிறார்கள். நண்பர் அன்பழகன் அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். எல்லோரும் இந்த நாட்டிலே சுதந்தரம் பெற்றோம். பெற்ற சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற முன்வருவதற்கு அவர்கள் தயாராக இருப்பதாக சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு சாரார் இந்த நாட்டிலே உள்ளும் புறமுமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை கண்டிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். சமயம் வருங்காலத்தில் இந்த நாட்டிலே பிறந்த ஒவ்வொரு இந்தியனும் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று கவர்னர் அவர்கள் ரூசுகமாக சொல்லியிருக்கும் நேரத்திலே எல்லோரையும் ஒத்துழைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு அதிகமாக 2 நிமிஷ நேரம் அவகாசம் கொடுத்ததற்காக உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

1-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.